

திஞ்ச்சிற்றம்பலம்.
 திரிசிராமலைப்புராணமாகிய
 ிசவ்வந்திப்புராணம்.

கைவ. எல்லப்பநாவல ரவர்கள்
 இயற்றியது.

இஃது

திரிசிரபுரம். மகாவித்வான் ம-ந-ந-ஸ்ரீ பீஷாநி-ர-ர-
 பிள்ளை யவர்களால் பரிசோதிசசப் பட்ட
 பிரதிக்கிணங்க

திருமயில வித்வான்-சண்முகப்பிள்ளை ராமச்சனால்
 பார்வையிடப்பட்டது

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீதாரானசெல்வருக்கடிமைபுண்டொழுதும்

வி. சண்முகப்பிள்ளையினது

வேண்டுகோளின்படி,

திரிசிரபுரம். புகழ்ச்சவியாபாரம்

தி. சபாபதிப்பிள்ளை யவர்களால்

பு. அப்பாசாமிமுதலியாரது,

சென்னை:

மீனாட்சியம்மை கலாநிதி

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது

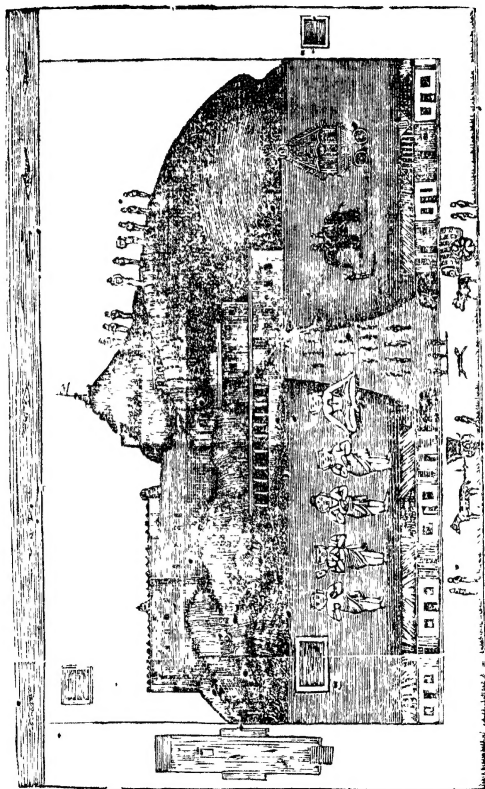
1887.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	செய்யுள்.	வரி	பிழை	திருத்தம்.
16	க	க	எலிக்க	எலிக்
ச	அ	உ	கோசிகன்	கௌசிகன்
16	கூ	உ	கேதமிலா	கோதமிலா
கூ	உக	உ	ண்டத்திடு	ண்டாத்திடு
யக	உரு	உ	பொரி	பொறி
உரு	கூக	கூ	வாகரங்	வானரங்
கூக	உஉ	உ	நிறைத்திரு	நிறைந்திரு
உஉ	உஅ	க	அந்தகந்	அந்நகந்
கூ	கூக	உ	வீழ்தலி	வீழ்தலி
கூக	கூக	க	வச்சிரத்தனை	வச்சிரத்தனை
கூக	கசு	சு	வேரற	வேற்ற
சசு	கய	சு	சலந்தனர்	கலந்தனர்
சஅ	கூ	கூ	திரசிரா	திரிசிரா
சகூ	எ	உ	மேனி	மேணி
சகூ	ய	க	கண்ணி	கழனி
கூஉ	கூ	க	கலந்தனை	கவந்தனை
கூஉ	ச	உ	பொழுகவ்	பொழுதவ்

பழைத் துத் தம்.

பக்கம்.	செய்யுள்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫௩	அ	உ	உகவு	உதவு
௫௪	கஉ	ச	யகிலண்ட	யகிலாண்ட
௫௭	௫	க	தெற்கி	தெற்கி
௬௭	உ௩	உ	லிந்தட	லிக்கட
௬௯	௩க	உ	ஞசலத்தி	ஞசனத்தி
௭௫	௬க	௩	விரிசுதிர்	விரிகுதிர்
௮௪	௩ய	க	வளனு	வளவனு
௮௫	௩ய௩	க	ராதர	ராதன
௮௭	௩உச	ச	ஞராவுழ்	ஞராசலற்
௯௮	௩ச	உ	லொன்றி	லொன்று
௯௮	௩ச	௩	சுதைய	சுதையு
௩	சய	ச	விளக்கு	விளக்கு
௩௩	௫௭	ச	பெருங்	பெறுங்
௩௫	௬௯	௩	பொரு	புரு
௩௮	௮௩	ச	லெய்தினு	லெய்தினுன்

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையபிள்ளையார் அருளிச்செய்த தேவாரப்பதிகம்.

(திருச்சிராப்பள்ளி-பண்-குறிஞ்சி)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்னுடையானேத்தியநில்லாநனவுவெள்ளே
நென்னுடையானையுமையொருபாகமுடையானேச்
சென்றடையாததிருவுடையானேச்சிராப்பள்ளிச்
சூன்னுடையானேக்கூறவென்னுள்ளங்குனிரும்மே.

சைவர்மகவேந்திகடுவனொருடிக்கழைபாய்வான்
செழுமுதமந்திருநுவரையேறுஞ்சிராப்பள்ளி
வெழுமுதவேழநீரிருரிபோர்த்தவிகிர்நாநீ
பையமுதநாதாமதியுடன்வைந்தலப்பழியன்றே. (உ)

பாத்தம்முழுவம்மழலைநதும்பவரைநீழற்
செந்தண்புனமுஞ்சுனையுஞ்சூழ்த்தசிராப்பள்ளிச்
சத்தமமல்கள்சடைமேலுடையார்விடையுரு
மெந்தம்மடிகளடியார்ககல்லலில்லையே. (ஊ)

துறைமல்குசாரற்குணைமல்குநீலத்திடைவைகிச்
சிறைமல்குவண்டுநதும்பியும்பாடுஞ்சிராப்பள்ளிச்
கறைமல்குநண்டன்கனலெரியாடுங்கடவுள்ளெம்
பிறைமல்குசென்னியுடையவனென்கள்பெருமானே.

கொலைவனையாதகொள்கையர்தங்கண்மதின்மூன்றுஞ்
சிலைவனையாகச்செந்நுனனோனுஞ்சிராப்பள்ளித்
கலைவனாநாளுந்தலைவரல்லாமையுரைப்பீர்கா
ணில்வரைநீலமுண்டதும்வெள்ளைநிறமாமே. (ரு)

வெய்யதண்சாரல்விரிநிறவேங்கைத்தண்போது
செய்யபொன்சேருஞ்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனா
தையலோர்பாகமகிழ்வநஞ்சண்பர்தலையோட்டி.
லையமுங்கொள்வராரிவர்செய்கையறிவாரோ. (சு)

வேய்யர்சாரற்கருவி'லாகம்வினையாடுஞ்
சேய்யர்கோயிற்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனா
போய்யர்கொள்ளினைவிந்ஞாகப்பெருமானார்
நியுதந்நாடறிருக்குறிப்பாயிற்றுகாதே. (சு)

மலைமல்குதோளான்வலிகெடவூன்றிமலரோன்றன்
றலைநலனாகப்பலிதிரிநதுண்பர்பழியோரார்
சொலவலவேதஞ்சொலவலக்தஞ்சொல்லுங்காற்
சிலவலபோலுஞ்சிராப்பள்ளிச்சேடர்செய்கையே. (அ)

அரபபள்ளியானுமலருணாவானுமறியாமைக்
கரப்புள்ளிநாடிக்கண்டிலே. னுங்கல்குழந்த
சிரபபள்ளிமேயவார்சடைச்செல்வர்மனைதோறு
மிரப்புள்ளிருமமையேதிலர்கண்டாலிகழாரோ. (சு)

நானாதுடைநீத்தோர்களுங்கஞ்சிராட்காலே
பூனாபபகலுண்டோதுவோர்களுமுனைக்குஞ்சொற்
பேனாதுறுசர்பெறுதுமென்பீரோம்பெருமானார்
சேனார்கோயில்சிராப்பள்ளிசென்றுசோமினே. (ய)

தேனயம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத்திணைகுழந்த
கானல்சங்கேறுங்கமுமலவூரிற்கவுணியன்
ஞானசம்பந்தனலமிகுபாடலிவைவல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரொடுமன்னிவாழ்வாரோ. (ய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடைய அரசு

அருளிச்செய்த

திருச்சிராப்பள்ளி திருக்குறுந்தென்கை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மடமொர் குழலொனொடுமால்விடை
பிடமாவுகந்தேறுமிறைவனார்
கடநீர்த்தவர்க்கின்னருளேசெய்யுஞ்
சுட்டாபோலுஞ்சிராப்பள்ளிச்செல்வனே.

(௧)

அரியபனறகைவட்டிவட்டாடினா
பரியபனறொழுதேததுமரும்பொருளா
பெரியவன்சிராப்பள்ளியைப்போனோவா
பரியபனறொழுவங்கிருப்பார்களே.

(௨)

அரிச்சிராப்பகலைவாலாட்டுண்டு
சுரிச்சிராதுநெஞ்சேயொன்றுசொல்லக்கேள்
திருச்சிராப்பள்ளியென்றலுந்தீவினை
நரிச்சிராதுநடக்குநடக்குமே.

(௩)

தாயுமாயெனக்கேதலைகண்ணாமாய்ப்
பேயனையுமாண்டபெருந்தகை
தேயநாதன்சிராப்பள்ளிமேவிய
நாயனொனநம்வினைநாசமே.

(௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐயாந் கன் கிடவர்கோனாயனார்

அருளிச்செய்த

வேதத்திற்குத் திருவெண்பாவின

திரிதிராமலை.

மழிந்தது தென்னாற்றுக் கட்டுவிட்டு நான்

யொழிந்தது ஆடவிரா வண்ணமழிந்தது

சிவ் மலையா கொண்டுபோ வென்னு முன் நெஞ்சே

சுராமலையான் பாடுமே (இசை).

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிசிராமஸைப்-புராணம்

என்னும்

செவ்வந்திப் புராணம்.

பாயிரம்.

பலிவிருதம்

அநொலுங் கடன்முதந் தடியர் சிந்தையாழ்
பொருள்பெறு கிஞ்சிவ போக முற்றிட
வாயதை யுகவுசெவ் வந்தி யானையின்
நிருவடி யிணைமலா சென்னி சோந்துவாம்.

செவ்வந்திஸ்வரர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பொற்கொண்ட கிரியனையா னனங்கலுக்குந் துணை
பாகத் துணைப்பு ஞா, விற்றெண்ணி வினாயாடுந் திரிசிரா
மலையிலுறை விமலன் றன்னைப், பொற்கொண்ட நிறை
புறவங் கரியமுகி னிகர்வானும் புலரா வண்ண, மற்
பொண்ட மிடற்றானைச் செவ்வந்திப் பெருமானை யாகத்
நிற சோபபாம். (க)

கலிநிலைத்துறை.

துரிசி ராமலை யடைந்திட வேண்டியே துதிக்கும்
பரிசி ராமலை வயற்கணை கயற்கணம் பாய
மரிசி ராமலை மதனிநூ'கணைகளால் வயங்குந்
துரிசி ராமலை யிழையவர் மலர்ப்பதஞ் சேர்மின். (உ)

மட்டுப்பார் குழலம்மை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பணிகொள் வனாயிற் பிறந்தபிடி பரனா ரிடத்திற் ப
டர்ந்தகொடி, முனிவ ரிமையோர் மகிழ்வற முப்பத் தி
ரண்டும் வளர்த்தருளும், சுவனிதை வடிவே லனைப்பய
ந்த மடந்தை மட்டு வார்குழலா, ளினிய பதமா மிரு
போதுந் தலைமேற் றரிப்பீர் மிருபோதும். (ங)

தல விநாயகர்.

கலிநிலைத்துறை.

மருப்ப தாமெழுத் தாணியா லாயிர மாற்றுப்
பொருப்ப தாந்தனி யேட்டிலே பாரதப் பொருளை
விருப்ப தாம்படி யெழுதிய கரிமுக விமலன்
றிருப்ப தாம்புய மலரினை யிறைஞ்சுவாஞ் சிரத்தால்.

முருகக் கடவுள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஓகையாற் றிணாமுன் னாளி லுழக்குமா வினையும் வா
ட்டு, மேகவெவ் வனாயி னெல்லை யிடித்திடு மிமையோர்

போற்றத் தோகைமே லுலவுங் கந்தன் சுடர்க்கரத்
திருக்கும் வெற்றி, வாகையே சுமக்கும் வேலை வணங்
சுவ தெமக்கு வேலை. (டு)

ஆளுடைய பிள்ளையார்.

கலிநிலைத்துறை.

வண்டகத்தே குடைந்துத (1)றுக்க துடைந்து வா
ய்திறந்து, தண்டகத்தே மதுவொழுகி வழியுங் கமலத்
தார்ப்புயத்தான், கண்டகர்க்கே விடியாகியடியார்க் கமு
தாங் கவுணியன்றன், முண்டகத்தாண் மலர்தலைமேன்
முடித்தே னின்றுன் முடித்தேனே. (க்)

ஆளுடையவரசு.

. அறுசர்க்கழிநெடி லாசிரிய லிருத்தம்.

புத்தியற் றிருக்கும் பொய்யர் புறச்சம யத்தை நீங்
கிச், சத்தியப் பொருளை யோர்ந்து தலைவனை யறிந்து
சைவ, பத்தியிற் கணிந்த ஞானப் பழத்தினை யொருந
ற்றாண, லத்தியைக் கடந்த நாவுக் கரசினை வணங்கு
வோமே. (எ)

ஆளுடையநம்பி.

வேறு.

தீங்கும் பெருமா நிலத்திடருந் தீரத் தீரத் தினைக் க
டலிற், னாங்கும் பெருமா னுடன்வேதன் னுதிக்கும் ப
டிக்குச் சுடர்க்கிரியா, யோங்கும்பெருமாள் புகழ்பரவி

யோரா யிரம்பொ னொருமொழிக்கு, வாங்கும் பெருமா
ன் சவுந்தரியப் பெருமான புகழை வணங்குவோம்.

ஆளுடையவடிகள்.

கொச்சகக்கலிப்பா

தேனாறும வாசகங்க ள் ஸுதாறுந் திருங்கோவை
நடனாறு மழுதூற மோழிந் தருளு நாயகனை
வானாறுங் கங்கைநிகா மாணிகக வாசகனை
யானாறு ப் பாதவகை யிருபோது மிறைஞ்சிடுவேன்.

சேய்ஞ்ஞார்ப்பிள்ளையார்.

அறுசீர்க கழ்நெடி லாசிரிய விருத்தம்

பணநாது செறிமலருநீ செழுங்கனியுங் கோணா
நதுசிற் மணலை வாரி, யணைத்தாநி சிவன்வடிவா யபை
நருளி யவற்கனி கா வாட்ட வேண்டிக், கணத்தாவின்
பாலகறந்து நிறைத்துவைத்த கலசமெலாங் கவிழ்ந்த
நாளை, யிணைத்தாபோத தடிந்திறைவா துணைத்தானை
யடைந்தவந்தா ளிறைஞ்சு வோமே. (1)

அவை யடக்கம்.

வேறு

நாவலர் தீவிற் கிட்டா நவமணி பொதிந்து வைத்த
மேவருங் கிழியு மந்த மணியுடன் விரும்பு மாபோற்
பாவருங் குற்றமாமென் கவிதையின் பழுதும் பாரா
தியாவருங் கொள்வ ரீசன் பெயர்தி லிருக்கை யாலே.

பாயிரம் முற்றிற்று. ஆ- திருவிருத்தம் - ௧௩.

திருமவஸீ சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

எலிக்க கராவெயிற் கவிகையாப் படத்தினை யெடுக்கும்
புலிக்க ராகமா யருளிநூற் புசுவினம் பொருந்தும்
வலிக்க ராசல மடங்கலுக் குணர்வினை வழங்கும்,
கலிக்க ராமுறு கேறிமான்-புனலினைக் கடக்கும். (ச)

என்ப தாகமுட் பிடித்திடுங் கவரியின் மயினை
யன்ப தாகவே விடுக்குமை வாய்விலங் கனைத்து
மின்ப தாகவே புலிமுலைப பாலுணு மிரலை
புன்பு லாலுணு நகமுடை விலங்குடன் புட்கள். (உ)

சலம ருந்தியும் வாயுவை யருந்தியுஞ் சருகிற்
சிலவ ருந்தியும் பச்சிலை யருந்தியுந் திங்க
ணிலவ ருந்தியு மைங்கன விடையிலே நின்றும்
பலவ ருந்தியுந் தவம்புரிந் திடுமவர் பலரால். (ஈ)

‘காலில லாமரா வடுத்தவன் மீகமேற் கமழ
மாலை மார்பெலாங் குடலைபோல் வல்லரி மறைக்க

சு.

செவ்வந்திப்புராணம்.

வேல மார்தரு குஞ்சிமேற் குருவிகு டெடுக்க
பால லோசன னருள்பெறத் துவஞ்செய்வார் பலரால்.

மேதை மேலருந் கீசன்மேல் விடகலை விர்து
நீதியாகிய வருத்தசந் திரிகைமே னிரோதி
நாத நாதமேல் சத்திக ணன்கின்மே னூல்வர்
பாத மேற்பரீங் கண் வாழ்ந் திருப்பவர் பலரால். (ஈ)

அத்த கைப்பெறு மாச்சிர மத்திலோ ரருகி
விந்தி லப்புது மணலின்மேற் பெருந்தரு நிழலிற்
பத்தி யிற்பொலி நவமணி வேதிகை பண்ணிச்
சித்தி ரச்சிறு புலியதண் மேல்விரி செறித்து. (ஈ)

வைத்த வாதனந் திருந்தனன் சடை முடி மார்பங்
கைத்த லங்களங் காதினிற் கண்டிகை கமழ
அநத ரியம்வெண் ணிலவெழப் புரிமுந்தூ லொளிர
முத்த ரானவர் பணிந்திடக் கோதடி முனிவன். (ஐ)

இருந்த கோதம முனியுடன் மதங்கமா விருடி.
யருந்த வம்புரி கோசிகள் பராசர னனந்தன்
பொருந்து காசிப னுரோமசன் புலத்தியன் புலகன்
பரிந்து மற்றுள விருடிக் ளனைவரும் பகர்வார். (அ)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

வேதநறுங் கொடிபடருங்கொடுகொம்பே யாகமத்
தின் வேலோ ஞானப், பாதவமே பரபோக மதுநிறைந்
த வானந்தப் பழமேயோக, மாதவொண் சதானந்த மு

திருமலைச்சருக்கம்.

எ

னிவொனு மணிபிறந்த வனாயே தெய்வக், கோதமனே
கேதமிலா வொருமுதலே நிறைந்தபெருங் குணத்தி னு
னே. (சு)

கவிநிலைத்துறை.

தொல்லை நூலுள கதையெலாம் விரித்துமுன் சொன்
னீர், வல்லி பாகனார் தெக்கண கயிலையின் வரவைச,
சொல்ல வேண்டுமென் றுரைத்திரு மருங்கிலுந் துதி
த்தார், நல்ல வாசக மிதுவென வவருடனவில்வான்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தெக்கண கயிலை யென்னுஞ் சிராமலைப் பெருமை யெ,
ல்லா, நக்கனார் குமார ரந்தச் சனற்குமா ரர்க்குநல்க,
வக்கணஞ் சனற்கு மா ரணீந்தன டொமக்குமக்கு, மு
க்கண ரருளினாலே மொழிகுவாம் விரும்பிக் கேண்மின்.

எண்சீர்க், கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சூதமுனி முனிவர்க்குப் பரிவாற் சொன்ன

தோற்றமிகு சிவபுரா ணத்திற் கண்டு

கோதமனார் பலமுனிவர் விரும்பிக் கேட்பக்

கூறியிடுஞ் சிராமலையினீ புராணந் தன்னை

யேதமற வடநூலைத் தமிழ்நூ லாக்கி

யினியசருக் கங்களொரு பதினென் றாகப்

போதமிகு திருவிருத்த மைஞ்ஞாற் றைம்பான்

பொருந்திடவிக் கதைவிரித்துப் புகல லுற்றேன்.

அ

செவ்வந்திப் புராணம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சிவவடிவாகு மிந்தத் திருக்கதை யறங்க ளாகு
நவமிகு பொருளு மாகு நயந்தபே ரின்ப மாகுந்
கவமுயர் வீடு மாகுந் தவந்தினற் பயனு மாகு [கே.
முவமையின் ஞாந் மாகு முண்மையி னுணர்ந்த பேர்க்

வருமலைக் கொழுந்தாய் கங்கை மௌலிதென் கயி
லை யென்னுந், திருமலைக் கொழுந்தாய் நின்று சிவன்க
தை சன்னமென்னுங், கருமலைக் கொழுந்தை வாட்டுங்
கதிர்கொடும் பாவப் பஞ்சாம், பெருமலைக் கொழுந்த
யென்ற லதனலம் பேசலாமோ. (௧௪)

கவி விருத்தம்.

துதித்திடுத் திரிகிரா சொல்லுஞ் சொல்லினான்
மதிச்சடை முடியினான் வரங்கொ டுத்தலா
லுதித்திடு மளகையே யொப்பு தாகுமப்
பதிப்பெயர் திரிகிராப் பள்ளி யானதே. (௧௫)

அத்தலந் தனக்கினை யமரர் நாட்டிலை
யித்தலந் துளதென வியம்ப லாகுமோ
வித்தக விலிங்கமந் தீர்த்த மேன்மையன்
வுத்தம தலத்தலா லுலகில் வேறுண்டோ. (௧௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அப்பதி நினைந்த பேருக் கமரார்தம் பதவி யுண்டா,ம
ப்பதி கண்ட பேருக் கயன்பதத் தடைய லாகு,மப்பதி

திருமலைச்சருக்கம்.

சு

தனிலிருந்தா லரியமால் பதவியுண்டா, மப்பதி தனிற
பிறந்தா லரனென விருக்க லாமே. (௮௭)

வேறு.

அன்ன தான மொருவர்தமக் கூந்தப பதியி ன்ளிப
பவர்கள், கன்ன தானக் கரிமகவா னெனவே மூல்குங்
கூத்தருள்வா, சொன்ன தான முதலாகச் சொன்ன தா
னங் கொடுப்பொன்ற, லென்ன தானங் கரிய தவாக
கெல்லாப்பொருளு மெளிதாமே. (௮௮)

வேறு

ஒருவருக் கிருமகை யிந்தோ ரும்பராய் வாழ்வ ரன்றி
யிருவருத தளி , தா லந்த விந்தி னுவ ரங்கே
மருபுறப பூசை பண்ண வந்தினைப பாற வன்பாய்த்
திருமடங் கண்டோ ரந்தச் சுவனவ ராவர் தாமே.

எண்ணிக்கழிநெடிவாசிரிய விருத்தம்

வேதமுங்கண் டினைஞ்சுசிரா மலைப்புராணம் விளம
பியசொற பொருளுடனே விரிப்போர கேட்போ,
போதகஞ்சேர் புரதரன்போ லுலக மெல்லாம புரந்
திடுவர் வினைதவிர்வர் புகழுண்டாவ, றோதமுறு பிணி
தீர்வர் பகையை வெல்வ ணெண்ணின்மைந்த ருண்டாவ
நிகத்தின் மேலு, மாதவன்சந் தீரன்முருந்தன் பிடிமன்
றேவர்க கரிதான பதத்தினையு மடைவா தாமே. (௮௯)

கவிநிலைத்துறை.

பருவ மேகலை யிரதிநா யகன்கிளிப் பரியு
மருநி றைந்ததார் முருகவே ணடத்திடு மயிலுந்

திரும ணந்தவன் கலுழனும் பதமனோ திமமு
மிரும ருங்கினுஞ் செறிந்தது கயிலையோ திமமே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அனியார் கடுக்கை நறுமலரு மணியார் சுடிகை யாட
ரவும், பிளவார் மதியும் புனைந்தருளும் பெருமா னிருந்
தும் வெள்ளிமலை, பிளமார் புவன மொருநூறும் வளைக்
கு மண்ட் கடாகமெனு, மிளவோ திமத்தின், பேடை
வயிற் றிருக்கு மண்ட மெனலாமே. (௨௨)

எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

சோதி மதியின் பாதி யரவஞ் சூடு சடையன் றோ
டு கம்முங், காதி லமிர்தம் போல வரசங் காழி யிறையுங்
கூறு தமிழின், பாத கம்லீம் பாடு மவர்தம் பாத கமலம்
பாறி யகலும், போது செறியும் போது விரியும் பூவை
மருவும் பூவை மருவும். (௨௩)

கோடு செறியும் பாணி டுவனுங் கோக நகனுந் தே
ட வரியன், நேடு மவரன் பாக விழிமுன் பாக வருவ
ன் நேவ ரிறைகொண், டாடு மயிலன் காள் முகில்கண்
டாடு மயிலன் றுதை சடிவஞ், சூடு மரவ னாடு மொருவ
ன் சோதி மதியன் பாதி மதியன். (௨௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வள்ள லணிந்த விளமதியி னிலவா லந்த வரைச்சுனை
யிற், கள்ளு நெகிழும் பொருட்டுமலர்க் கமலம் விரியா

காலையினும், புள்ளி யாவஞ் சொரியுமணி விரித்த வொ
ளியாம் பொரிக்கனலின், வெள்ளி யுருகி விழுவதெனப்
பெருகும் வெள்ள வெள்ளருவி. (௨௫)

கலிநிலைத்துறை

அந்த மால்வரைக் கொருபுடை யடைந்தன ரயனமா
லிந்தி ராதியர் மருத்துவர் வசக்கண் ளிருவர்
சந்தி ராதியர் சித்தர்சா ரணர்கள்விஞ் சையர்க
ணந்தி வாகனக் கடவுள ரிமையவர் நாகர். (௨௬)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

துங்கமழு வுழைதரித்துச் சூரிதைதிரு வனையார்த்து
ச சோதி யான, செங்கையிலே பிரம்பேந்திக் கயிலைம
லை காத்தருளுஞ் செய்ய முர்த்தி, மங்கைபங்க ரவதரம
பார்த் தருள்புரிந்து விடுமளவும் வாயின் முன்னே, யங்
கொருதிக் கினிவிருத்தா ரவரவர்தா மிருக்குமிடமறிந்து
தானே. (௨௭)

வேறு.

ஆரா தனைகண் முடிவிடம்பார்த் திருக்கு மிமையோ
ர்க் கருகாகப், பாரா மனைத்து மொருமலர்போன் முடி
மேற் றரிக்கும் பணிவேந்த, ஹோ யிரஞ்செம் முடிம
ணிகள் கதிரா யிரம்போ லொளி பரப்ப, வீரா யிரநற்
பிறைபோற்பல் வீரண்டா யிரமு மிலங்கிடீவ். ()

செய்ய கவர்நா விருபாலுஞ் செக்கர் வானச் செயல்
காட்ட, வெய்ய நெடிய வாளையிற்றி னிருள்போற் சிறி

து விடந்தோன்ற, வைய னடிகண் டிறைஞ்சுமநற் க
ணைந்தா னவனை யடரொலாங், கையி னிறைஞ்சி யிருக
கையளிந் திருந்து மகிழ்வாற் கட்டுரைப்பார். (உசு)

வாயு வான பஞ்சுடைத்துந் திருமா றுயிலு மஷ்டணை
யே, யாய விடமாம யாக்கையமைத் தரனா ணியு மரு
ம்பணியே, தாய தூதர மேனவுலகைந் தலையிற் கமை
யாந் தரிப்போனே, தூய பொருளே யுனக்குகிக ருள
ரோ வுலகிற் சொல்லாயே. (உஃ)

என்ன வுரைக்க மிகநாணி யொடுங்கு மனந்த நிமை
யோர்கள், சொன்ன யொழிக்குந் தாழ்ந்தவுரை பலவு
முனாந்துப் சுடிகைமணி, மின்ன நெடிய கயிலைமலை வே
ரோடியது போலொர் டிடை, மன்ன விருந்தான்சுதா க
தியு முரைத்தான் பொறுந வழுவுரையே. (உக)

வேறு.

கண்ணிலா தானைக் கஞ்சக் கண்ணென் னுரைப
பார் போல, நண்ணிய செவியிலானைக் காலிலா நடை
யினுனை, யெண்ணிய விருதா வானை விடஞ்செறி யெயி
ற்றி னுனைப், புண்ணிய விமையோர் சொன்ன புதழ்ச்
சிதான் பொய்மை போலும். (உஉ)

அமையவே யுலக மேழுந் தரித்தடு மரசே யென்றென்
ந்மையவர் முனிவர் கூற விடும்பையா லகந்தை யுற்றா,
யுமையவ ரோவலாலே யுலகெலாஞ் சுமந்தாய் கூலீச், 'சு
மையவர் சுமப்பதெல்லாம்புதழ்ச்சியோ சொல்லு வாயே.

படுகின்ற பாயுந் தாங்கும் பணியுமா னதுவோ மே
ன்மை, விடுவதின் வலியை யெல்லா வுயிரினும் விர
வி நாடோ, விடுவதா திருக்கி விந், வுலகெலா மமை
வ் தென்படு. தெனையிறைக்கு நீயோ காப்பவ னெ
னவுஞ் சாப்பான். (௩௪)

என்றாலு மானதன் கூறு மினமயவ முணிவர் முன்
னே, வென்றி மருதாத்தா யுன்னை விழுங்கினாற் கதி
வே றுண்டோ, பொன்றுவை விடுத்தேன் யான் திரு
க்கவிப் பொரு டைச் சுற்றி, நின்னுடன் மறைப்பே
றுன்றன் வலியினு னெகிழ்க்க வென்றான். (௩௫)

சுவிநிலைத்துறை.

தேவ போருத் தறிகவென் தெப்பமுன் சிறப்பு, மே
யு கென்றெழுந் தனத்தனு மறைத்தனன் வெற்பைக்,
கோவு மின்பமுங் கொழுநனென் றிறைஞ்ஞநற் குலத்
துப், பாவு மங்கையர் மீனமெனப் புரையறும் படியே.

அரன மார்த்தநா ளளவிடப் படாதநா ளதனாற், பரவு
வெள்ளியங் கயிலையும் பழகிய படிக்கோ, விருப தங்
கையா னெடுத்தநா னெகிழ்ந்துள தென்றோ, புரைய
றும்பெருந் புரியினால் வளைத்தது போலும். (௩௬)

பங்க மின்றியே கற்பகத் தருவின்மேற் படர்ந்திட்,
டெங்கு மாய்வளைத் தழுத்திய பெருங்கொடி. யெனவு,
மங்க் மெங்கணு முருகவே கொழுநனா யணைக்கு, மங்
கை மாநிரு காங்களா மென்னவும் வளைத்தான். (௩௭)

வந்து காற்புகா விடங்களிற் றலைகளை மடுத்தாச், சிந்
தை யானதும் புராவகை மறைத்தனன் சேட, னந்த
வேலையி லமலனை யிமையவ ரடைந்தார், கந்த மார்தரு
சதாகதி யவையெல்லாங் கண்டான் (௩௬)

வெற்றிப லாஞ்சினை யுடைமைபோற் பறந்திட வி
சும்பிற், கற்ப கங்கள்போ னிலத்துள தருக்கண்மேற்
காணச், சர்ப்ப ராசனுக் கிறுதியென் றனைவருந் தளர,
வற்பு தத்தினு லறைந்தனன் வளைத்தன னடர்த்தான்.

தூவிவிருத்தம்.

எட்டர விளைத்தன விளைத்தகளி றெட்டு
மட்டதிகை சுற்றின் வமைந்தவரை யெட்டு
மிட்டமுறு தண்கடல்க ளேழுமுகி லேழு
மட்டற வளைந்தபுனல் வற்றியொழி வுற்ற. (௪௧)

அடுக்கழிவு பட்டபுவ னத்திர ளனைத்து
முடுக்கள்சித றிப்பொரி யிறைத்ததனை யொத்த
கொடுக்குமயிர் தத்தினை யிறைத்துமதி குன்றித்
தடுத்தானெய் வடித்துதறு தட்டினைநி கர்த்தான். (௪௨)

ஆதவன் வருந்திசை யகன்றுதடு மாறிச்
சோதியு மகன்றது துளங்கவொரு பூதம்
பூதமொரு நாலுநிலை போய்நடு நடுங்கப்
பேதமுறு கின்றதுயர் பேசுவெளி தாமோ. (௪௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தக்க பவன னறைந்தீர்த்துச் சுழன்று நடுங்கிச் சலி
த்திடவு,மிக்க நகமும் பன்னகமு மசையா திருந்த மேதி
னியி, னக்க னமலன் றிருப்பாத பிறவா துரைக்கு நா
ன் மறையீர், பைக்கு ளடைத்த கனசுமொரு காலா ல
விழ்க்கப் படுங்கொல்லோ. (சச)

வெற்றி யனந்தன் படைத்ததுகண் டயூந்து பவன
ன் மிகநாணிப், பற்றி யுயிரின் பரப்பையெலாங் கொடு
போய்ப் புருந்தான் பாதலத்தி, னுற்ற வுலகத் துயிர்க
ளொலா மசையா திருந்த வோடியும்போ, லற்ற மதுக
ண் டருள்புரிந்தா னடியார்க் கெனிய வற்புதனே.(சௌ)

வேறு.

நினைத்திடு நன்மைகூறி நிமலனும் பணியே நீயா, மு
டைத்திடும் பணிகே ளென்றான் வினவினா னுரக வேந்
தன், வரைத்தடம் பட்டத்தினாலே மறைத்தது சிறிது
வாங்கித், தினைத்திட வேண்டு மென்றா னனந்தனத்
திறமே செய்தான். (சசு)

கவிநிலைத்துறை.

வந்து வாயுவும் வந்துவந் தறைந்தனன் வரையை „
முந்தி வேறப் பறித்தனன் கொடுமுடி மூன்றை
யந்த மூன்றையுங் கொடுநமன் றிசையினி லடைவே
சிந்தி னன்றல மூன்றிலே விழுந்தன சிகரம். (சஎ)

முன்னர் வீழ்ந்திடு சிகரிகா ளத்தியா மொழிவர்
பின்னர் வீழ்ந்தது திரிசிரா மலையெனும் பிறங்க

செவ்வந்திப்புராணம்.

லன்ன தின்பிற கமைந்தது கோணமா வசல
மின்ன மூன்றையுந் தெக்கண கயிலையென் றிசைப்பார்.

வெள்ளி மால்வரை தனினுமன் நிமையவர் விடை
கொண் டென்ன மானது மகிழ்ந்துதம் முறையுளிற் புரு
ந்தா, றொன்றா முத்தென் கயிலையா மூவகை யிடத்தும,
வள்ள லார்மலைக் கொழுந்தராய் வடிவமாய் வளர்ந்தார்.

பக்க நாயகம் போன்றன வவையிரு பாலு
மிக்க நாயக மானது திரிசிரர் விலங்க
றக்க வானவர் தானவர் மானவர் தமக்கு
நக்க ஞாதி லிருந்துநக் வரங்களை நயந்தார். (௧௮)

மந்த ராசலங் கடலிலே சுழன்றது மறுகி
விந்த மானது புதைந்தது புவிமலே மிசவு
மந்த மேருவும் வளைந்துவில் லுருவமே யான
தெந்த மால்வரை யிதற்கிணை யுவதென் றிசைத்தான்.

இம்பர் வாழ்வெனுந் தெக்கண கயிலையா மிடத்தி
லம்பு யாசன னசத்திய வினையகன் றதுவுங்
கும்ப மாமுனி நீனைத்தது கொடுத்ததுங் குலிசன்
செம்ப னால்வரு தீவினை யகற்றியு திறமும். (௧௯)

அந்த லத்திலே யுமைசிவ தடமமைத் ததுவுஞ்
சந்த மாநரே ழிருடிகள் கழுகுகுஞ் சரிக்குஞ்
சிந்தி சாரணர் திரிசிரா தயாதன் சிறுவன்
பத்தி செய்தது மருச்சுனன் வணங்கிய பலவும், (௨௦)

திருமலைச் சருக்கம்.

யௌ

அனும முத்திரை வந்ததுஞ் சூரனா மருக்கன்
பனிம லர்க்கொடு பணிந்ததும் பாதலத் துறையும்
வனிதை மாதர்கள் வணங்கிய மகிழ்ச்சியுஞ் சார
முனிவன் முத்தியுந் தாயராங் கருணையு மொழிவாம்.

திருமலைச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

பாயிர முள்பட ஆக திருவிருத்தம்-சுரு.

பிரமதேவன் அரத்தியுந்தீர்ந்த சருக்கம்.

கவிநிலைத்துறை.

கோதை நாரியைச் சிலைவடி வாக்கிய குரிசில்
பூத ராதிகட் கரசெனப் பொருப்பினைப் புகல்
வேத னூதிற் றவஞ்செயுங் கதையினை விரித்திங்
கோது வீரெனக் கோதம முனிவனு முளைப்பான். (க)

முன்ன மேயொரு காரணத் தாலான் முகுந்த
னன்ன வாகனன் மூவரு மொருதலத் தடைந்தார்.
மன்னு மேழிசை நாரத னவ்வயின் வந்தான்
கன்னி பாகனை மாயனைப் பதுமனைக் கண்டான். (உ)

ஆன்று மூவரைப் பொதுவிலே யிறைஞ்சினின் றவனு
மின்று நானிறைஞ் சியதிதிற் பெரியவற் கென்று

சென்றுபோயினான் நெனிவிலா மொழியினுற் றிகைத்
துன்று வானவ ரானவ ரிருடிக டொகையாய். (௩) [தார்

கலக நாரதன் வழங்கிய மொழியினைக் கமலத், திலகு
வேதியன் றனதென வரிதன தென்றான், மலைவு கொ
ண்டன ரொழுந்தனர் பொருதனர் வலியா, லுலக மெங்
கணு நடுங்கின வினையவ ரொளித்தார். (௪)

சோதி யவ்விடத் தேசுட ரிலிங்கமாத் தோன்ற, வே
த நாரணர் பயந்திது வேதென் வியந்தார், பாத மீதித
ற் களவுதா னிலையெனப் பகர்ந்தா, ராதி யந்தமீ தறிந்த
வர் பெரியான் றறைந்தார். (௫)

பொருவி லாவரி யேனமாய்ப் பாதலம் புகுந்தான்,
வினாவி னுலடி தேடுவா னிசைந்திடும் விருப்பாற், பா
வு மோதிம னோதிம மாகிமேற் பறந்தான், கருதி வா
னினுஞ் செம்பொனாட் டிடத்தினுங் காணான், (௬)

வீர பத்திர புவனமுந் தேடினான் மிசையிற், பார வி
த்தியா கலைக்குள புவனமும் பார்த்தான், கார ணத்தினு
னழற்கொழுந் தெனுமுடி காணா, னார ணத்தினுன் சி
றையெலா முதிர்ந்தினைத் தயர்ந்தாள். (௭)

வெய்து யிர்த்தன னிரங்கின னிரங்கிடும் வேலைக்,
கைதைய யிற்பெரு மடல்வர மகிழ்வினாற் கண்டா, னெ
ய்தி யந்தமா மடலினைத் தகைந்துகொண் டெதிரோ,
நொய்தி னீவருஞ் செயலினை நுவலுவா யென்றான். (௮)

பிரமதேவன் அசத்தியந்திரந்த் சருக்கம். ௧௬

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அங்கே தகையும் பொழுதயனா னன்னந் தனைப்பார்த்
தலர்முகத்துச், செங்கே தகையுஞ் சிலமொழியுஞ் சிவ
னார் தனகத் திருமுடிமேற், கொங்கே தகையும் படியி
ருந்து விழுந்தே னிஃதென் குறைமென்ன, விங்கே த
கையு மோ திமமே யெவனீ வர்வே, விதன்றதுவே. (௧)

என்பே ரயனென் றுரைத்திடுவா ரொழுபு தலமு மெ
ன்செயலே, முன்போர் தினத்தி னெடியவற்கு மென
க்கும்பகையாய் முனிவாகி, மின்போ லெழுமித் தழனி
லிங்க முதலீ றிடையே விதிப்புவரே, வன்போ ரொன
வே யெடுத்துரைத்தோந் திருமால் வராக வடிவானான்.

மண்ணிற் புகுந்தே யடிதேடப் பாநா ளத்தின் வ
கையடைந்தான், விண்ணிற் கிடையே யோதிமமா யெ
ழுந்தேன் மிகவும் வினாவாகிக், கண்ணிற் குறித்தே
னெத்திசையுங் காணா துழன்றே னினைக்கண்டே, னெ
ண்ணிற் பெரிய தழற்றாணின் முடிவே தறிய வியம்
பாயே. (௨)

என்று பதுமன் மொழிந்திடனு மடற்கே தகையு
மினிதுரைக்கு, நன்று மொழிந்தா யித்தூர நடந்த வ
ழியோ ரணுவளவாங், குன்றி னளவுண் டினியேகுநெ
றிதான் மனந்தாற் குறிக்கரிது, சென்றுதலையிற் புவ
னமெலா மிர்நா ளளவுந் தேடினையே. (௩)

சுத்த வித்தை யீசுரமேற் றுலங்குஞ் சாநாக் கியமெ
னவுந், தத்துவங்க ளினிழுன்றுண் டவைமே லிருப்

பர் சதாசிவனா, ரொத்த மூர்த்தி சதாசிவத்தின் வடிவா
மந்த வொளி யுருவம், பத்தியுடையோர் பாம்பரனா
ருளா லகத்தே பாவிப்பார். (10௩)

ஆகையாலே யறிவுரி துனக்கு முன்னை யளித்தவற்
கு, மாக்கீது கிளராதே திரும்பா யென்று மடலுணா
க்க, வோஷக யாகிய யனுரைப்பா னெனக்கோ ருதவி
யுளதரியே, தோகைபாகன் முடியையிவ னறிந்தா னெ
ன்று சொல்வாயே. (10௪)

எனக்கே தகையு மிசைந்திடலா லெழுந்த சோதி யி
றைசிவந்த, சினக்கோ டுமதா யுரைத்திவா னிடும்பா
னமது திருமுடியை, யனக்கே தனன்கண் டனனென்
ன வுரைத்தாய் நமக்கு டாகாமற், புனக்கே தகையே மு
ள்ளுருவாய்ப் போவா யெனவே புகன்றருளி. (10௫)

விடைக்குன் றுகைப்பான் வெகுண்டுரைப்பா னித
ழா யிரமும் வெண்மதிய, மடைக்குங் கமலத் திருப்போ
னே யாராதனையு மரிதாவாய், படைக்குந் தொழிலு மு
னக்கொழித்தோ மென்றா னயனும் பயந்தயர்ந்தான், ச
டைக்கொன் றையினான் றுளிகைமேல் வீழ்ந்தா னெ
ழுந்து சாற்றிவான். (10௬)

வேறு.

ஐயனே போற்றி போற்றி யனுகனே போற்றி பெ
ட்டுக், கையனே போற்றி கால காலனே போற்றி சோ
தி, மெய்யனே போற்றி போற்றி விமலனே போற்றி.

பிரமதேவன் அசத்தியந்தீர்த்த சருக்கம். ௨௧

பொய்யர், பொய்யனே போற்றி போற்றி புண்ணியப்
பொருளே போற்றி. (௨௪)

ஆறணி சடையாய் போற்றி யடியவர்க் கெனியாய்
போற்றி, யேறணி கொடியாய் போற்றி யிருவினைத் தனி
ர்ப்பாய் போற்றி, வீறணி யாவா போற்றி வேலவன்
சூரவா போற்றி, நீறணி யமலர் போற்றி நின்மலா போ
ற்றி யென்றான். (௨௫)

பாபமே புரித லாலே பத்தியே வருத்த வேண்டிச்,
சாபமேல் வரவே நொந்தேன் றளர்ச்சியுந் துயருந் தீ
ரக், கோபமே தவிர வேண்டுந் குணப்பெருந் குன்றே
ஞானத், தீபமே யருளே யென்று திருவடி யிறைஞ்சி
நின்றான். (௨௬)

ம.

முறையென மொழிதலு முனிவு நீங்கியே
பிறைமுடி யண்ணு மகிழ்ந்து பேசுவான்
மறையவா தெக்கண கயிலை மன்னியே
யிறைநமை வழத்தினு லேகுஞ்சாபமே (௨௭)

தெக்கண கயிலையைச் சேர்ந்த பேர்க்குமுன்
புக்கதி வினையறும் பொருந்தி நற்கதி
யக்கண மாகுமென் றருளிப் போயினான்
முக்கணன் றிரும்பினான் முண்ட கத்தினான். (௨௮)

அத்திசை முகத்தினு னசல மேவிய
மேய்த்திசை விரும்பியே மேவும் போழ்தினி

னத்தின நிறைமழ நாடு தன்னிலே
யுத்தர்வாழ் தென்கயி லாயங் கண்டனன். (௨௨)

வேறு.

அக்கிரியி னென்ஜையரை யோசனை வனைக்கு
மொக்கநில மூழ்கியிடு யோசனைகண் மூன்றாந்
தக்கவொரு யோசனை யுயர்ச்சிதவம் வல்லீர்
மிக்ககிரி யின்பெருமை வேதநிலை போலாம். (௨௩)

வேறு.

அந்தமால் வணாயினை யங்கம் துற
வந்தனை யாகவே வலஞ்செய் வேர்கடஞ்
சுந்தர மேனியிற் றுகளுக் கெண்ணினா
னந்திடாச் சிவபதநண்ணு வார்களே. (௨௪)

இட்டமார் திருவினை யிணங்க வேண்டிடி
ட்டமா சித்தியு மடைய வேண்டிடிற்
றிட்டமாப் பரகதி சேர வேண்டிடிந்
யட்டுலார் திருமலை வலஞ்செய் வார்களே. (௨௫)

திருமலை தனைவலஞ் செய்த பேரொலாம்
பரகதி யடைவது பகர வேண்டிமோ
மொருபதம் வலஞ்செய வுன்னி யூன்றினா
லரியநா லாம்பத மடைகு வார்களே. (௨௬)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

சரியையை யறிந்து மற்றச் சரியையின் வழியே வந்
து, கிரியையை விளங்கி யந்தக் கிரியையை முடித்த பி

பிரமதேவன் அசத்தியந்தீர்த சருக்கம். ௨௩

ன்பு, பரவியயோக மெல்லாம் படிந்துபக் குவமதாகிப்,
பெருகிய ஞான நேயம் பிறந்திடுந் தவத்தி னோர்கள்.

ஊசியிற் பதத்தை யூன்றி யுணவுடன் விருப்பு நீங்
கி, நாசியின் விழியைநாட்டி நன்கன் லைந்து முட்டிப்,
பேசிய தொழிந்து ஞானப் பெருக்கினின் முழ்கி யந்தத்,
தேசுகன் றன்னை வைத்த சிந்தைமா தவத்தி னோர்கள்.

மாதவம் புரிய முன்னுண் மாதவம் புரிந்து செய்ய,
பாதிரி குருந்து கோங்கு பாடல ஞாழல் புன்னை, மாத
னை கமுகு தாழை வகுளமா சினிசெந் தாழை, சூதமே
முதலா யுள்ள பாதவ நெருங்கித் தோன்றும். (௨௯)

பண்பகர் வண்டு பாடப் பரம்பிய சாதி யெங்குஞ், செ
ண்பக வனங்க ளெங்குந் திகழ்ந்தல ரிறைக்கத் தேவர்,
விண்பொதி கற்ப தாரு மலரினு மிக்கதென்று, நண்புட
ன் மகிழ்ந்து சூடு நன்மலர் வனங்க ளெங்கும். (௩௦)

சிங்கமும் புலியு மெண்குந் திரிதரு கலையு மாமா, த
ங்கமு நிறைந்து தம்மிற் பகையற வுறவு கூர, வங்கு
ள கனியுந்தேனு மருந்திவா கரங்க ளெல்லாந், தங்களி
லொன்றோ டொன்று தருக்கிய வியல்பு கூர. (௩௧)

செறிதர விளங்குகின்ற தெக்கண கயிலை நாமத், து
றுவரை தன்னைக் கண்டா னுற்றபே ருவகை கூர்ந்தான்,
குறையற மணியின் பொன்னின் குவையுமுன் கண்
டு கொண்ட, வறிஞர்க ணிகரா மென்ன மகிழ்ச்சிவெள்
ளத்தி லாழ்ந்தான். (௩௨)

கலிவிருத்தம்.

எந்தையார்க் கனுதின மிருப்பு மாமலை
சிந்தைநைந் தமர்கள் செப்பு மாமலை
சுந்தரன் ஸூதன்முன் சொன்ன மாமலை
கந்தமா மலருறை கஞ்சன் போற்றினான். (௩௩)

அந்த வெற்பினல் லுச்சிமேற் கங்கைவந் தணையச்,
சந்த வெண்பிறைக் கொழுந்தெழுந் தருகினிற் றவழ
ச், சுந்த ரத்திரு மலைக்கொழுந் தாமிறை சூடுங், கந்த
மாநதி மதியென விளங்குதல் கண்டான். (௩௪)

எந்தை யார்திரு மலைக்கொழுந் தெனமுளைத் தெழு
ந்து, வந்த வேலையிற் சிசுஞ்சிறி யுச்சிமேல் வைத்த, தந்
தி மாமுகக் கடவுளைக் குகையில்வைத் தஞ்ஞங், கந்த
வேளையும் பிரமனென கண்களாற் கண்டான். (௩௫)

வணங்கு வார்தமக் கெளரியா மட்டுவார் குழலா,
மணங்கொர் பாடியார் மலைக்கொழுந் தானநா ளருகே,
யிணங்கி யிம்மலைக் காவலா யிருக்கென விசைத்த, கண
ங்க ளாகிய தேசமிக் கார்தமைக் கண்டான். (௩௬)

கலிவிருத்தம்.

உத்தர கயிலையி னுமைதன் கேள்வனா, ரத்தனார் வா
ங்கொடுத்தருடல் கண்டனஞ், சித்தர்வாழ் தெக்கண
கயிலை யாவது, மித்தகை யெனவெடுத்தியம்ப லாகு
மோ. (௩௭)

பிரமதேவன் அசத்தியந்திரந்த சருக்கம். ௨௫

மனமகிழ்ந் தயனுமவ் வரைக்கு நண்ணியே, தனிவ
ரை மேற்றிசைத் தடத்தின் மூழ்கியே, சினவிடை யூர்
தியைச் செய்ய போதினா, லனவா தழுமினி தருச்சித
தானரோ. (௩௮)

மலைதனை யனுதினம் வலமுஞ் கெய்தொரு, சிலையி
டை யருந்தவஞ் செய்து போற்றினா, னிலையிடைத்
துயில்பவற் கரிய வண்ணலும், விலகரு மும்மையுடன்
விடையிற் றேன்றினான். (௩௯)

நின்பெருஞ் சாபமும் வினையு நீக்கினே
மின்புற வுலகெலா மியற்று கென்றலுந்
தென்கயி லாயவிக் சிலையி னுமமு
மென்பெய ராகவே யிசைக்க வேண்டுமால். (௪௦)

பொய்த்துரை பகர்ந்திடும் வினைகள் புண்ணிய
வித்தல நினைத்தவர்க் கேக வேண்டுமே
மெய்த்தவந் தமிழனேன் புரிய மேவிய
வுத்தம சிலையுமென் பெயரி னோங்கவே. (௪௧)

திங்களி னுரோகணித் தினத்தின் மூழ்குவார்
மங்கரு வினையெலா மாற்ற நேதகும்
பங்குனி மாதமுட் படிசூ வாரொனி
னங்கவர்க் கருங்கதி யளிக்க வேண்டுமே. (௪௨)

அத்தட மூழ்கினல் லறுசூ மூவிலைப்
பத்திர மிரண்டுநின் பதத்தி லேற்றினார்

புத்திர செல்வமும் புகழு மேன்மையுஞ்
சித்தியு முத்தியுஞ் சேர வேண்டுமே.

(௪௩)

சோமரோ கணியெனும் பெயருஞ் சூட்டுவி
நாமரைத் தடத்தினிக் கென்று சாற்றினான்
மாமலர்க் தோயிலாய் வரங்கள் யாவையும்
யாமளித் துணமென் வியம்பி யேகனான்.

(௪௪)

விதிசிலை நன்மையுந் தடத்தின் மேன்மையு
மதியணி யிறைசிரா மலையைப் போறுவார்
கதிபெறு நீர்மையுங் கண்டு கண்களபுந்
பதுமனு மகிழ்ந்துதன் பதியி லெய்தினான்.

(௪௫)

பிரமதேவன் அச் சத்தியந் தீர்ந்த சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் உ-க்கு திருவிருத்தம்-௧௧0.

அகத்தியச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இந்தமாக் கதையான் மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி
யிருந்தவ ரொழுந்துரின் துணுப்பார்
நந்துவா ரிதியைப் பருகிய முனிவ
னயந்துதெக் கணதிசை யடைந்து

விர்தமால் வரையைப் புதைத்ததுங் கயிலை

விமலனை யமலனை யிறைஞ்சிச்

சந்தனா சலத்தி விருந்தது முரைப்பா

யெனச்சொலப் புகலுவான் ழுவத்தேதான். (க)

முக்கண னெருநா ளிமகிரிச் சிகர ,

முகட்டிலே முனிவர்க ளுடனே

புக்குறை தருமப பொழுதினி லுரைப்பான்

பொருவிலா நாரத முனிவா

தக்கண திசையி லுயர்ச்சியே தென்றான்

றவமுனி யுரைசெய்வான் றலைவா

வக்கணி சடையாய் முன்னம்பான் குமரி

யாவோ னத்திசை யடைந்தேன். (௨)

விர்தமென் னெருமால் வரைநெறி யிடையே

விளங்கிய ததுதனை வினவின்

மந்தர கிரியைப் புகைத்துமற் றுள்ள

வரைகளை நகைத்துநாற் றிசையி

னந்தர முழுது மடைக்கவு மெழுந்த

தரும்பொருள் விரும்புமங் கனையார்

சிந்தையை யளவிட் டறியலாஞ் சிறிதுந்

தெளிவுறப் படாததன் றிறமே. (௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தந்த விலங்கு மடங்கலரா சரபங்கரடி களைமுதலா,
வெந்த விலங்கு மதிலுறையு மழியா மையினு விராவ

ணனார், வந்த விலங்கை நிகராக நமனா டெனலாம் வ
ன்கொலையா, லந்த விலங்க றனைக்காணி லெனக்கும்
விலங்க லாய்விடுமே. (௪)

வேறு.

என்றிமறை நாரதனா முனிவனந்த மலையியல்பை யி
றைஞ்சிக் கூற, நன்றுமுனி வானுரைக்கு மலையெழு
ச்சி யெனநகைத்து நவில்வான் யாமே, சென்றுமிகை
தவிர்த்திடுவ தோன்றுதிரு மானடந்து சிதைக்கவேண்
டு, மொன்றுதமிழ் முனியாலே யடக்குவதொன் றெ
னமுனிவற் குரைப்ப தானான். (௫)

முன்னமலை தனையடக்கு முனிவானே நாரதமா மு
னிவ னின்று, சொன்னமலை தனையடக்கக் குறிஞ்சிக்
லங் கடந்துமலாச் சரிசங் கோடே, யன்னமலை வயற்
பழனத் திருநாடு கடந்துதென்பா லடையா யென்றான்,
மன்னமலை கேள்வனிலை யருளுநிலும் பயந்துரைப்பா
ன் மலயத் தோனே. (௬)

கவிநிலைத்துறை.

கான வாரிசப் பொகுட்டுறை கடவுளுங் கனகத்
தான வாரியும் வலாரியுந்தெனிகிலாத் தலைவா
னான வாரியி லமுதமே கருணைமா நதியே
வான நாடனே யுனைப்பிரிந் தெங்ஙனம் வாழ்வேன்.
செப்பு லாமுலை யுமையிட மருவிய தேனே
கைப்பி லாமது ரங்கொளா நந்தமாக் கனியே

அகத்தியச்சருக்கம்.

தப்பி லாமறைப் பொருளினுக் களவிடாத் தனியே
யொப்பி லாநினைப் பிரிந்தியா னெங்ஙன முய்வேன்.
எண்பு யத்தினல் லழகுநின் றிருமுகத் தெழிலுங்
கண்க ளிற்பொழி கருணையு மிவநொல்ந் காண
மண்கொ ளச்செறி வரையது பொரு டினான் மயங்கி
'விண்பு லத்திடைச் செல்வதோ வெனச்சொல்லி வீழ்சான்.
அண்ண லிப்படி யிரங்கிய முனிவனுக் கருளி
யெண்ண முற்றிலே மலையினைப் பாதலத் திருத்தி
நண்ணி லப்புறந் திரிசிரா மலையது னடுவே [வோம்.
புண்ணி யத்தினான் மலைக்கொழுந் தாயதற் பொலி
விர்த மால்வரைத் தெக்கண திசையிலே விளங்கு
மந்த மால்வரைக் கொழுந்தரைச் சிறிதுநா ளருச்சித்
தெந்த மால்வரைத் திரளினுந் தவம்புரிந் திருக்குஞ்
சந்த னுசலத் திருக்கென விடைகொடுத் தனனே.
விட்பு லங்களா லணுகியே விர்தமால் வரையைக்
கட்பு லங்களா லகத்திய முனிவனுங் கண்டா
னெட்ப குந்ததி னளவும்வென் ளிடையிலா தெழுந்து
முட்பொ திந்திடு புதலினுந் செறிந்தது முழுதும்.

கலிலிலேத்துறை

சீய மங்கதிற் கண்டுதிரும்புவ
வாயி ரங்கதிரச் செல்வனரும்பரி
பாயும் வெம்புலி கண்டிருட் பாலெழுந்
தூய திங்களின் மானுந் துளங்குமே.

செவ்வந்திப்புராணம்.

குஞ்சரத்திற் குதிக்குங் கடாநதி
நஞ்சு கக்கு மரவெரடு நண்ணிடும்
வஞ்சர் பெற்ற வளமென வேபிறர்
நெஞ்சி னுக்குழ் புகாத நெறியதே. (௮௪)

தாக்க ணங்குறை தாழ்வரை யுள்ளது
நோக்க ணங்கு பயிலு நுனியது
மாக்க ணங்கண் மயங்க நெடுங்கழை
திக்க ணங்களைச் சிந்திடுந. தீயது. (௮௫)

கற்பி லாதவர் கட்டழ கென்னவு
மற்பி லாவர சாள்பதி யென்னவு
'மெற்பெ லாநிறை காடிது வென்னவும்
வெற்பை ஞாவருங் கர்ண வெறுப்பனே. (௮௬)

கருவி வான்முகி லார்ப்பன கார்வரை
பொருமி வாய்விட் டிரங்குதல் போன்றது
மருவு மாமுனிக் கஞ்சியம் மால்வரை
யருவி தானு மழுவது போலுமே. (௮௭)

நெய்கு லைத்தெனத் தேனெகிழ் கின்றன
மெய்கு லைத்த வெயர்த்துளி போன்றன
மைகு லைத்த மரங்க ளசைவன
கைகு லைப்பன போன்றன கார்வரை. (௮௮)

வண்ண வெற்பின் மலர்சொரி யுங்கனி
நண்ணு தேற லொழுக்க நனைந்திட

லெண்ணு மிந்திரன் வச்சிர மெற்றிய
புண்ணி லெண்ணெய் பொழிவன போலுமே. (௧௯)

வேறு.

உருமின நிறைதலி னுரக மமணி
சொரிதலி னலகைவாய் விளக்குந் தோன்றலின்
மருவிய விரவொரி மரங்க ளிற்செறிந்
திரவெனும் பெயருமவ் விடத்தி னில்லையே.
மலையது நெடுமுழை மருங்கெ ளாஞ்சிறு
புலிகளுஞ் சீயமும் புயங்க ராசியுங்
கலைகளுங் கயங்களுந் துயிலுங் காலையி
லுலகினை யுண்டவ னுதரம் போலுமே. (௨௧)

நிறைதரு வேங்கையு நெடிய சந்தமு
மறுவற நிறைத்திரு மருங்குந் தோன்றுதல்
குறுமுனி வருமெனக் குவடு முன்புபோற்
சிறைகளை விரித்தெழுஞ் செய்கை மாணுமே.

புயற்றிகழ் வரைநடு முழையிற் பொங்கிய
வெயிற்றர வுமிழ்மணி யிருளை நீக்குந்
லுயர்ச்சியின் றடங்குமென் னுருகு மோங்கலின்
வயிற்றிடை கொளுந்திய வன்னி போலுமே.

சித்திரப் பெருங்கழை திறந்து கண்களி
னித்தில மணிகளை நெடிது விசுதன்
மெய்த்தமி முகத்தியன் மேவுறாவகை
கைத்தல மெடுத்தெறி கற்கள் போலுமே. (௨௪)

விஞ்சிய சிகரியின் முடியின் வெள்ளிய
மஞ்சினந் தவழுதல் குதிக்க மாமுனி
யஞ்சுவ னெனத்திரண் டமர ரானவர்
பஞ்சினை யுமைந்திடும் பண்பு போலுமே. (௨௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
அந்த மால்வரை செந்த மால்வரை
யான தோவேன வையமுற்
றிந்த மால்வரை விந்த மால்வரை
யென்று மாமுனி யெண்ணியே
தந்த மால்வரை யன்று ரித்தவர்
தானே நெஞ்சு தீரித்துவெண்
குந்த மால்வரை சூழு மவ்வரை
யுச்சி ழீது குதித்தனன். (௨௬)

ஆர மான வெயிற்றி னூர்தன
பார மான தழுந்தியே
மார வேளை நிகர்த்த காதலர்
மார்பின் மீது புதைந்தது
மீர மானநி லத்தி லேழுளை
யெய்தி யிட்டது மென்னவே
பார மாமரு விப்பெ ருங்குரி
பாத லத்திடை புக்கதே. (௨௭)

அந்த கந்த னினைப்பி னோடெழு
பாத லத்தி னழுந்தியும்

பன்ன சுந்த னிளைப்பொழிப்பது
 போல நின்றது பாரசுமந்
 தின்ன லுற்றவன் விந்த மாலிவனை
 யொன்று கூறிடு மெந்தையே
 பென்ன குற்றமு னக்கிழைத்தன
 னென்ன தீமை யிழைத்தனன். (௨௮)
 விளைசெய் வில்வலன் றம்பியானலன்.
 வேலை வாரியும் யானலன்
 முனிவு செய்து நகுடன் யானலன்
 முனிவ தேடுகை முனிவனே
 பனக னேயினி யான்வளர்ந்திடு
 காலம் யாதென வருள்செய்வான்
 கனக மேருவின் மீன யான்வரு
 கால சீவனர் காலமே. (௨௯)
 ளன்று மாமுனி சென்ற போதெதிர்
 திரிசி ராமலை யிணையதாங்
 குன்று மேற்றிசை பொன்று நின்றது
 கண்டு நெஞ்சு கொதித்தெழுந்
 தின்று நாமிது வென்று போதுவ
 மென்று தாள் லடக்கினு
 ளன்றி ராவணன் பாத லத்தி
 னடங்கு மாறென லானதே. (௩௦)
 வட்ட மாகிய நேரி மாமலை
 பாத லத்தின் மறைந்தபின்

றுட்ட ராமவர் சென்ற பின்பு
 துலங்கு மேலவ ரென்னவுங்
 கொட்ட மாகவி போன பின்பு
 கொழிக்கு நல்லற மென்னவு
 மட்டு வார்குழல் பாக னூர்திரு
 மலைவி ளங்கி வளர்ந்ததே. (௩௧)

கலிவிருத்தம்.

விண்ணவர் பரவுமவ் விலங்கன் மீதிலே
 வண்ணமென் கவரிமா மகிழ்ந்து லாவுதல்
 புண்ணிய வரையர முகளிர் புஞ்சமா
 யெண்ணருந் திருவல கிடுதல் போலுமே. (௩௨.)

நீலவட் டச்சுகைற னிரித்து நீண்மயி
 லோலவட் டப்புய லுவந்து லாவுதன்
 மாலேவட் டத்தன வரைய ரம்பைய
 ராலவட் டங்கல்கொண் டணைதல் போலுமே.

தோமறு சுரும்பினங் குடையத் தூளெழுந்
 தாமரை யலர்சுனைத் தடத்திற் றோன்றுதன்
 மாமைகொ ணீரர முகளிர் பற்றிய
 'காமரு தூமமென் கலசம் போலுமே. (௩௪)

வேறு.

சென்று கானவ ரிட்ட தினைகளுந்
 துன்று நீள்கழை தூவிய முத்தமு

முன்றி லைவன ராசிமு கிழ்த்ததுங்
குன்றின் மேலெழு குன்றென வானவே. (௩௫)

வண்டு சூழ மணிச்சிறு பாதையில்
விண்ட கொங்கலர் மென்கனி விழீதலிற்
கொண்டன் மின்னனை யார்குழற் கொண்டையின்
மண்டு செம்பொன் மணியணி மானுமே. (௩௬)

வேறு.

மரகதப பாதைமேல் வயங்கு மாசனஞ்
சொரிதரு பலமணி சுட்டா வீசுதல்
புரையறு பாசடை பொதிந்த பொய்கையி
லரியுண மலர்ந்தசெவ் வாம்பில் போலுமே. (௩௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வடத்திலே துயிலுமவன் காணாத சிவாமலையை
வலங்கொண் டேத்திக்
குடத்திலே வந்தமுனி தடத்திலே முழுகியிறை
கோயின் மேவி
யிடத்திலே யுறையுமுமை யவள்பூசையிறைபூசை
யியற்றி யேத்த [ன்மிசை
நடத்திலே மகிழ்ந்தபிரான் முனிக்கெதிரோ விடையி
நண்ணி னானே. (௩௮)

இடபமிசை வந்தவனைக் கும்பமிசை வந்தமுனி
யிறைஞ்சி யேபத்தி
யடிபரவி நெடுமீனக் கொடியாளை யெரித்தவிழி
யானே போற்றி

மடலிழுங் கரியகுழல் கன்னியொரு பாலி நஞ்சு
மணியே போற்றி
பொடியணியுந் திருத்தோளிற் சிங்கவுரி புனைந்தபாட
பொருளே போற்றி (௩௬)

கலிநிலைத்துறை

நிலை நந்தரா போற்றியென் னிறைஞ்சினு னிமலன்
சால நாம்வரத் தருகுவோ முனையெனத் தவத்தோ
னால மந்தநீ கோன்றிய தொன்றுமே யமையும்
பாலி ஓண்டபேர் வேறுமோ ருணவினைப் பாராள். (௩௭)

இந்த லத்தினி லுறுதின மிடைவிடா திருந்து
புத்தி யிற்புரி பூசையின் புலத்தினைப் பலிப்பா
றியுந் லத்திலே யிருந்தவ ருனைநனைத் தடினு
முத்த ராம்வர முத்துவா டென்னவு மொழிந்தான். (௩௮)

பெயி யாவையு ம்ப்புடி யருளியே மறைந்தான்
பிரம னான னறிவுறு தொரு கழற் பிழம்பாம்
பிரம காரணன் மறைதலு மலைவலம் பண்ணி
பான தாணையற் பொதியமால் வனாமிசை யமர்ந்தான்.

ஒரும லைத்தலை யிறங்கிமற் றொருமலை யுடையப்
பொருது மற்றொரு மலைதனை வணங்கினீள் பொதிய
மரும லைத்தலை யமர்ந்திடுஞ் செயலெலாம் வகுத்தாம்
பொரும லைச்சிற கரிந்தவன் கதையினைப் புகல்வாம்,

அகத்தியச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௩-க்கு திருவிருத்தம் -௩௬.

சிவமயம்.

இந்திரச்சூகம்.

கலிநிலைத்துறை.

முன்னர் நாவிலே யுனனொரு தானவர் முத்தல்வ
னன்ன வன்பெயர் நினைக்கினு முலகெலா மழியுஞ்
சின்ன பின்னமாய்ப் பொடிபடு மவன்பெயர் செப்பன்
பொன்ன கந்தனைத் திருப்புவன் கதையினுற் புடைந்து
வழு வாரியுங் கடப்பனேழ் தலத்தையு மெடுப்ப
னேழு பாதலங் கனிலுமுட் புகுதுவ னிரவி
யேழு மாவணி யிரதமேற் றிரிகுவ னெங்கு
மேழு நாகமு மேழுமே கங்களு மெடுப்பன். (௨)

வாயு வானவன் விழியிலே வருணனை வகுப்பன்
றேயு வானனந் தன்னிலே பவனனைச் செறிப்ப
னாயி ரங்கனான் மனத்திலே கனலினை யடைப்பன்
பாயு முனிலைச் சூலமென் மறலியைப் பதிப்பன் (௩)

ஈம வங்கியி னினத்தினை நன்குநெயா விறைத்துத்
தாம மானிடர் குடர்களைத் தருப்பையாச் சமைத்து
நாம வென்பினை யிந்தனைத் தொகையதா நாட்டி
யோம வேள்விமுன் மடந்தையர் தமைவரைந் துவப்பன்
வெருவி லங்கவன் வேட்டையில் வதைத்திடும் விலங்
கைப், பொருவி தேவர்தம் முடிமிசை யெடுப்பது பொ

ருந்தா, னிருடி மார்கண்மேற் சுமத்துவ னேதின லே
ன்னின், மருவு மங்ஹவர் சடிவமே சுமடதாம் வழந்
தால். (௫)

செம்ப னென்பவன் கொடுமையை யிமையவர் திர
ண்டு, கும்ப மால்வனா யிந்திரன் றன்னொடு கூற, வம்ப
முமலர்த் தருமிழற் பொருந்திய மகவா, னம்பு ராசியிற்
றுயில்பவற் கவையெலா மறைந்தான். (கூ)

இந்த வாசகங் கேட்டலு நெடியவ னிசைப்பான், சிந்
தி யாதுசெல் படைத்துணை யாகயாஞ் செல்வா, முந்தி
யேகென வுணர்த்தனன் புலர்ப்புழை முகத்துந், தந்தி
வாகலத் தேறினான் சதமகன் சமர்க்கு. (௭)

போத காதிச னுடனின் னெழுந்தனன் பொருநற்,
கோதி னூவன் வர்வெலா மவுணனுக் கொற்றர், தீதுகா
லமே யிவர்க்கெனக் கனன்றுகண் சிவந்து, யாது தான
வா தானவர் கணத்தொடு மெழுந்தான். (௮)

குந்த முழுவைச் சூலம்வா டோமரங் குணிலில், பந்தி
யாகவே நடந்தன தொடர்ந்தன பரித்தேந், தந்தி யாது
ந னெருங்கின பதாபையின் சால், நந்து காகள முரசு
வான் முழுவை நரன்ற. (கூ)

கடலி ரண்டுபோ லிருவர்தம் படைகளுங் கலந்த
புடவி நீடுயிர்ப் பொழுதுக ளெனத்துகள் பொலிந்த
வடலை யாயின வுலகமற் றமாரு மங்கைப்
படையெ லாமிழந் தேகினு ரிந்திரன் பரர்த்தான். (௮)

வான வர்க்கிறை வச்சிர மாகிய மலையைத்
நான வக்கட ளனுபட் டலைவுறச் சலித்தா
னான வக்கடல் கொடுத்தது நிணப்பெய ரமிர்தஞ்
சேன மற்றுள வலகையா மிமையவர் தேவிட்ட. (௧௧)

செம்ப நென்பவ னும்பர்கோன் களிற்றெந்திர் திரு
மடிக்,கம்ப மால்களிற னுச்சிமேற் புடைத்தனன் கதை
யா, லம்பு ராசினேர் கருநிறத் தவுணன்மே லாக, வும்
பா நாயக னழுத்தினான் வச்சிரா யுதமே. (௧௨)

வச்சி ரத்தனைப் பறித்தெறிந் தெழுந்தெதிர மலைந்து
முச்சி ரத்துவே லெறிந்தன னிந்திரன் முகத்தின்
மெய்ச்சி ரத்தினிற் கதையினா புடைத்தனன் விழுந்
பச்சி ரத்தமேற் பறந்தன சூந்தன பரவை. [தான்
அச்ச மாகிய னிந்திரன் னுயலொ மஹ்றிப்
பச்சை மாயனும் படைகளும் வரங்களும் பவித்தான்
வச்சி ராயுதன் செம்பனை வருகென மலைந்திட்
டுச்சி வேரறப் பறித்துவெம் பகையெலாமொழித்தான்

கலிவிருத்தம்.

தானவ ரொனங்களை தவிர்ந்து போனபின்
வானவ ரொனும்பயிர் வளர்ச்சி யாகிய
ஆனமி லிந்திரற் குள்ள மீதிலே
ஞானம்வந் ததுமுதற் பழிக்கு நாணியே. (௧௩)
வாசவ னிப்படி வருந்து நாளிலே
தேசிகன் குறுகியோர் தெளிவு கூறுவா

சுய

செவ்வந்திப்புராணம்.

ஞாமி நெக்கண கயிலை நாதனைப்
பூசனை புரியினை பொடிபட் டேகுமே. (15)

அறசூர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

'என்று மொழிந்தா னிந்திரனு மிமையோர் குந்
வின் மெய் மொழியார், சென்று கயிலைச் சிவதட நிறு
படிந்தா னிறையைச் சேவித்தான், குன்றி னிகரைய
வருவினையுங் குன்றி யெனவே குன்றியதா, ளென்று பு
தலாத துயாகளைநல் பொன்போ லிலையென் றறிந கன
மே. (16)

கவி விருத்தம்

துள்ளிய செம்பனைத் தொலைத்த வரன்பழி
தன்னுவான் பொன்னுடைத் திட்ட தன்மையால்
வள்ளலைத் திரிசுரா மலையிற் போற்றினான்,
வெள்ளிவெண கயிலையான் விடையிற் றேன்றினான்.
பொரும்பழி நீக்கினோம் வினையும டோக்கினோம்
விரும்பிய தனித்திட விளம்பு தென்றன
னிரங்கியிம் மலைநொழு மெவர்க்கு மக்கண்ட
தாரந்தையும் பாவமு மகல வேண்டுகே. (17)

கன்னியிற் பூசனை கலந்தாநாளிலே
மன்னிய சிவதட வனத்தின் முழங்கியே
துன்னிய துரோணவெண் மலரைச் சூட்டுவா
ரங்கிலே சிவததி யடைய வேண்டுகே. (18)

இப்படி யிந்திர னியம்பி யேத்தினு
னப்படி யாகவென் றானுங் கூற்றான்

தீர்த்தச்சருக்கம்.

சுத

மைப்படர் கயிலைமால் வரையி நீங்கியே
கைப்படை யிந்திரன் களிற்றிற் போயினான் (உக)

இந்திரச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ச-க்கு திருவிருத்தம்-௭௭௪.

தீர்த்தச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

மோதம னிந்திரன் கையைக் கூறலு
மாநவனாவரும் வணங்க வாழ்த்தியே
பூதர குமரியப் பொருப்பி லெய்திய
தியாதுகொ லெனமுனி யியம்பன் மேயினான் (உ)

முக்கணன் றனையுமை முன்னொர் நாளிலே
மிக்கதெவ் வரையெனத் தனிவி னானின
ணக்கனு மிறைவியே நடுவி னெய்திய
தெக்கண கயிலையே சிறப்பென் றோதினான். (கூ)

அன்னவா சகஞ்சொல விரும்பி யம்பிகை
யென்னதா ரணமதோ விமய நீங்கியே
புன்னைமா மலர்ப்பொடி பொதிந்து பொன்மலை
வன்னமாந் திரிசிரா டுலையை மேவினான். (கூ)

விருப்பினு லவ்விடை முழுத வேண்டியே
பொருப்பெலாந் தேடினான் பொய்கை காண்கிலா
ளருப்புலா முலையவ ளதனை வேண்டியே
'பருப்பதா லயனிரு பாதம் போற்றினான். (சு)

வெங்கரா சலவுரி தரித்து வெண்பொடி
யங்கரா கமதென வணிந்து வெண்மதி
பொங்கரா முடிமிசைப் புனைந்த புங்கவா
சங்கரா விதனிடைத் தருக தீர்த்தமே.

வச்சுதா நந்தனுங் தூரிய வண்ணலே
'விச்சையாய் நாதமாய் விந்து வாகிய
சச்சுதா நந்தனே தருக தீர்த்தமே. (சு)

ஆதியா னவனரு வான வாணியா
லோதுவான் கங்கைநீ ருனங்கு வேண்டிய
தேதுகா ரணமென விறைவி முழ்கி யான்
போதினா லருச்சனை புரிய வென்றனள். (எ)

தந்தன மெனச்சொலிச் சடையிற் கங்கையை
பந்தர மிசையினும் விடுக்க வந்ததி
புந்திய கடலெலா மூர்வ தாமென
வந்தது பிரளய வனம தாகவே. (அ)

சங்கென மிதந்தனன் சலத்திற் சந்திரன்
வெங்கதிர் பங்கயம் போல மேவிய

தங்குள வனாயெலாங் கமட மாயின
மங்குலுஞ் சைவல வனங்க ணானவே. (சு)

உலகெலாந் தெரிவுற ளுழி ஊலமென்
றலகிலா வுயிர்களு நடுங்க வாயிரந்
தலையரா வசைவுறத் ததுகட் டிவிழிக்
குலமநா சலம்விழ வதுகு தித்ததே. (ய)

மண்ணிடை யதுவரும் வரவி னானுதீற
கண்ணினன் மணிவிழிக் கடைசி வந்தது
பெண்ணியல் கங்கையும் பெரிது மஞ்சியே
புண்ணிய தீர்த்தமாய்ப் பொருப்பை யுற்றதே.

அங்கது வடதிசை யருகிலேசிவ
கங்கையென் றெருபெயர் காண்கின்றது
பொங்குமத் தடத்திலோர் புறத்தி லேசிவ
சங்கரன் றேன்றினான் சயம்பு வாகவே. (யஉ)

நந்துறை தடத்திலே நவ்வி மூழ்கினான்
மந்தர கிரிதொழும் வரையின் மேவினான்
சந்தத மிப்படிந் தவஞ்செய் நாளிலோ
ரந்தணன் போலவே யமலின் றேன்றினான். ()

வெள்ளிய பஞ்சினும் விளர்த்த குஞ்சியன்
றள்ளிய நடைகினன் றளர்ந்து கோவின
னள்ளிய மூப்பின னழகு மேனியன்
றுள்ளிய வெயரின னுகிச் சொல்லுவான். (யச)

அனிச்சமுந் திறையிடு மழகு மேனியுந்
 கனற்செறி துவந்தினுற் கருக வேண்டுமோ
 நினைத்தது தருகுவா நிமல நித்தவந்
 தனிச்சிலை துதலியே தவிர்க வென்றனன். (107)
 ஒதிமந் தனத்தனை யொழிந்து சிந்தையில்
 வேதிய னருச்சனை புரிதல் வேண்டினான்
 கோதற மாலினி குறிப்பி னல்கினான்
 சோதியு மறைந்துபின் விடையிற் றோன்றினான்.

எற்றினு னெதிர்படந் திறைவி யெய்தினா
 போற்றினு னருந்திவம் புரிந்த வெந்துய
 ராற்றினான் றிருமுடி யைந்தி னான்மதித்
 தீற்றினு னவளுடன் கிளத்த லாயினான். (108)

பொருசிலை துதலியே புகன்ற யாவையுந்
 தருகுவ முனையெனச் சயில்நாயகி
 யுரைசெயு மித்தலத் துள்ள யாவையு
 மருவுமென் பெயரினல் வழங்க வேண்டுமே.

ஆகியே யிறுதியே யாதி பூமென்
 றோதிய நாளிலே நவமி யோங்கினுற்
 நீதற வேவலஞ் செய்த பேர்க்கெலாஞ்
 சோதியே நல்வாஞ் சொரிதல் வேண்டுமே. (109)

பூமழை யிமையவர் பொழிந்து போற்றினு
 மாமலர் முடிமிசை மனத்தை விசிய

தேமலி மடந்தையைத் தெய்வ நாயகன்
கோமள மட்டுவார் குழலி யெஹ்நனன். (௨௦)

விடைமிசை யுலவிய விமல னூர்தம
கிடமிசை யிருந்தன விமய நாயகி
சடைமிசைப பிறங்கிய தாம நாயகி
கடலென வொருசில கங்கை யாயினான். (௨௧)

ஹந்துளி பருகின லுடலி னேயறு
மிருதுளி பருகினர்க் கின்மை யின்மையா
மருளுடன் றுளிகண்மூன் றருந்தி னாலா
கருதிய பொருளெலங் கர்த்திற் கூடுமே. (௨௨)

சிவநதி யெனச்சொலிற் றேவ ராகுவர்
சிவநதி சிவநதி யென்று செப்பினான்
பவமறும் பலபடப் பகர்ந்த பேர்க்கெலா
மவனியிற் பரகதிபடைத லாகுமே. (௨௩)

தடத்தினை வலஞ்செய்வார் தம்மை வானுல
கிடத்தினில் வலஞ்செய்வா ரிந்தி ராதிய
ரடுத்ததின் மூழ்கியவ் வமிர்தங் கொண்டபேர்
விடத்தினை யருந்திய விமல னாவோ. (௨௪)

அத்தட மூழ்கினர்க் கலகை நோயற
மெத்திய பகையற வினையின் வேரறப்
புத்திர செல்வமும் புதழும் வீரமுஞ்
சித்தியு முத்தியுஞ் சேர்க றிண்ணமே. (௨௫)

நீணிலம் புரமுமந் நீரின் முழ்கினு
 லாணவ மெனுமுயி ரழுக்க நீங்கிடும்
 பாணியி னொருதுளி பயங்கொண் டார்தமைக்
 காணலும் பயங்கொளுங் கடியகாலனே. (௨௬)

கவிநிலைத்துறை.

சத்த மாதரு டுத்தடம் படிந்துமா தவந்தாற்
 பத்தி யாஊர னருளினுற் பெருநலம் படைத்தார்
 சித்தர் சாரண ரிராக்கத ரியக்கர்கந் திருவர்
 முத்த ராயினு ரத்தடந் தன்னிலே முழ்கி. (௨௭)

அரவ மானது மதுகர மானது மந்தத்
 திரிசி ராம்லைத் தடத்துமுற் றவந்தினுற் செறிந்து
 பர்வி மாதவம் புரிந்தர னருச்சனை பண்ணிப்
 பிரிவி லாதினற காரணு திபர்பதம் பெற்ற. (௨௮)

கழுகு நாயகன் முன்னமத் தடத்திலே கலந்து
 முழுகி நாயக னருளினு லருந்தவ முடித்தா
 னழுகு நாயகி நாயக னினிதெழுந் தருளி [தான்.
 மழைய தாமென வரமெலாம் பொழிந்தனன் மறைந்
 எழுவராகிய முனிவரத் தடத்திலன் பெய்தி
 முழுகி மாதவ முயன்றுநல் லருச்சனை முடித்தார்
 விழைவ தேதென வினவினு னானவர் விரித்தார்
 தழுவி மேனியி லடக்கினுன் சலந்தனர் தவத்தோர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நன்றுடையா னெனவுலகோ ரெடுத்துணாக்கு மொ
 ருதீர்த்த நவமதாக, வொன்றுளதா யிருக்குமது குண

தசையில் விளங்குமதி லுவந்து மூழ்கிக், குன்றுடை
பா னடிதொழுவார் பிறப்பகலு பிறப்பகலுங் கொடு
மை தீருந், தென்றிசையிற் தீயதிலா நெனுந் தீர்த்த
மளிக்குநெடுஞ் செல்வந் தானே. (௩௧)

மனத்தின்வரு வினைகளெலாம் விதிதடத்தா லகலு
மன வாக்கினாலே, கனத்தவினை யொழியும்வட தசை
யின்வருகங்கையினுற் காயம் வாக்கா, வினைத்தமையா
லடைந்தவினை குண தசையிற் றடமூழ்கி னீங்கு மிந்த,
வெனைத்து மகன் றறம்பெருகுந் தீயதிலா நெனுந்தட
த்தி நெய்து வோர்க்கே. (௩௨)

தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௩-க்கு திருவிருத்தம்-௨௮௬.

திருநகரச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதை பலவு முனிவர்தஞ் செவியி லினியவா, ரமி
ர்தென விசைத்த, மெய்க்கவு தமனை வணங்கிமா தவர்க
ள் வினவுவா ரனகமா தவனே, தெக்கண கயிலை மலைசி
ரா மலையாந் திருப்பெயர் படைத்திடு சிறப்பை, முக்
கண னருளான் மொழிகவென் றுரைத்தார் முனிவனு
மவர்க்கிவை மொழிவான். (௧)

கலிநிலைத்துறை

முன்பு ரங்கநர் கதிபதி யிராவணன் முனிவாய்,
நென்பு லத்துறை திரிசிரன் தூடணன் கரோ
மென்ப வர் நகநஞ் சீறப்பளி, தம்மலை யிட, தின்
வன்பு பற்றிய புகைதடு, திடுப்படி வைத்தான். ()

பணி நுத்திடை கொடுமுடி யவன்பெயர் காடும்
கொருகு தூடண னுறையிட மவனது பெயர்த்
தொசி ராவதி னுறை, நொற றிரிசிர பலைய
மிருவர் பேரொழி ந கொருவன்பே ராகவே யிலங்கு.

தூட ணங்கர னிருவந் மீரும்பகை தொலைத்து
விட ணன்றிரு ந், நமபனங் கழைப்பவன் விற்றோன்
பாட ணைந்தன, ரிாவணன் றனநலு மதிய
லேட ணைந்ததார், திரிசிரன் பின்னும்ங் கிருத்தான்.
துண்ட வெண்பிறை முடியனை யனுதினந் தொழுது
மண்ட பங்களு நவமணி குயிற்றிய மதினங்
கொண்ட றங்கய கோபுரச் சிகரமுங் குழுமி
யண்ட ின்புற மயன்சமைத் திடுப்படி யமைத்தான்.

தந்தி யீருரி போர்ந்தவற காலயஞ் சமைத்திட்
டந்த மால்வனாக் கிழொரு வளம்ப்தியமைத்து
மந்த ராசல மெனும்படி யரமியம் வகுத்துக்
கந்த மாதன வனையென வெயில்களுங் கண்டான். (க)

பைய ராமணி கோபுரத் தலந்தொறும் பவளந்
துய்ய நீள்கொடி சீரென விரித்திடு சுடர்க

திருதகரச்சருக்கம்.

ச.சு.

எய னூயம் வஞ்செய விறங்குதற் கமர்
தெய நூவினாற் சமைந்திடு மேனிபோற் றிகழும்.

கலிவிருத்தம்.

நெட்டிச்சிய ரணிமலர்க் குறிஞ்சி சேரளி
பிடைச்சியர் குழற்றன விதழின் மேஷமே
நடைச்சிய ரெறிநரு கரும்பின் முத்தினாற்
பிடைச்செறி கடற்கரைப் புள்ளுந் தங்குமே. (அ)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்
பரவைதான் பொய்கை யாகப் பதுமமே
தரணியாக
மனையினு ளிதழ்க ளெல்லா மற்றுள
தலங்க ளாக
வினாகமற் பொருட்டு செந்நெல் விளைமழ
நாட தாகந்
திருமக ளாகிந் தோன்றுந் திரிசிராப்
பள்ளி தானே. (ஆ)

கலிவிருத்தம்.

காம ரம்பொற் கன்னி மருங்கெலாந்
தாம னைக்கிடை தண்கயல் பாயுமே
தேம டுத்த கடைசியர் செவ்விய
மாழு கத்தினும் வாள்விழி பாயுமே. (இ)

ஆனு மேதியு மார்தலி லம்புயம்
பானல் சிந்தும் பரிமளத் தேறலாந்

௩௦

செவ்வந்திப்புராணம்.

சோனை போன்முலைப் பாலைச் சொரிதலாற்
தேனும் பாஷா மருததண் செய்கனே. (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

முத்தி னஞ்செறி தடமொரு நான்கிலு முழுகி
யத்த னின்புற வீருச்சனை புரிந்தன னதன்பின்
மெய்த்த வம்பல வியற்றினு னங்கவன் மெலிந்தும்
பத்தி சோதனை யறிந்திட விருந்தனன் பரமன். (௧௩)

இன்ன மென்னெதிர் முன்னவன் றோன்றிடா திருந்த
தென்ன காரண மெனச்சொலித் தன்றலை யிரண்டை
வன்னி மீதரித் தாகுதி'கொடுத்தனன் மற்றைச்
சென்னி தன்னையு மரிந்திடக் கரத்துவான் சேர்த்தான்.

அனையன் வானினால் வினாந்துதன் கழுத்தினை யரியுள்
நனையு மெல்லையில் விடையின்மேற் றோன்றினு னிடல்
கனக மாமலர் மதுமலர் சொரிந்திரு கரத்தாற் [ற்றி.
புனையு மால்விடைக் கெதிர்டந் திறைஞ்சினுன் போ

ஐம்மு கத்தனை யறுமுகத் தவனையு மரிய
கைம்மு கத்தவன் றன்னையு மருளிய கனியை
மும்மு கத்தவ னுன்முகன் முகவினோர் முன்னே
பெம்மு கத்தினும் பரவினான் பரவியான் றிசைப்பான்

நாக நாதனை யுனக்குமிந் நகர்க்குமென் னும
மாக வேவரந் தருதியென் றிறைஞ்சினு னவனுக்

கேக நாதனு மப்படி யாகவேன் றியம்பி
மாக மீதினில் வலிமழ விடையெடு மறைந்தான். (௧௬)

திரிசி ராவுமந் தலத்தினை யகன்றவை தெரியும்
பரிசி ராவணந் குணத்தகன் றிலங்கையாம் பதியி
லரசு போனபின் கதியடைந் தன்னென் வறைந்து
முரசு ராகவ னருச்சுனை புரிந் தது மொழிவான். (௧௭)

திருநகரச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆச சருக்கம் சு-க்கு திருவிருத்தம். ௨௮௨௬

நிவணத்தது கொடுத்த. சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

நயரதன் மதலையா மிராமன் றுடகை
துயருறப் பொருதுசா னகியைத் தோய்ந்தபி
னயர்வுறும் பரதனுக் கரசு நல்கியே
கயலுகள் சரயுவைக் கீடந்து போயினான். (௧)

சாநகி மயிலுடன் றம்பி தன்னுடன்
கர்னக மடைந்தொரு கீணையி னுலுற
மாநக மடந்தைமுகக் கரிந்து மாரிசு
மாணையு மழித்துவா லியையு மாட்டினான். (௨)

விராவுறு கலந்தனைத் தொலைத்து வேலையைத்
தராதர நிரைகளாற் றுநுநுத் தம்பியோ
பராவண னுயிர்கூடித் திவங்கை வாழ்வினைப்
பராவறு வீடணன் பரிந்த நல்கியே.

(௩)

புட்பகத் திவந்தி நன் னங்குருப் போதுவான்
விட்புலம்படர் ஈரு பொழு த்வ வெற்பினைக்
கட்புலங் குளிரவே கண்டு போற்றினான்
சட்பதங் குடைநொழு தாம மார்பினான்.

(௪)

இழிந்தனன் சிவநடத் தினிது மூழ்கினான்
பொழிந்தனன் பல்மலா ப்யலி னீரான
வழிந்தன விழிமழை வணங்கி னான்மிக
மொழிந்தனன் சிவமென மூல மந்திரம்.

(௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மின்வாசி கொண்டசடை யிறைவனே போற்றிசுதுர்
வேதமாக

முன்வாசி கொண்டவனே கனலெரிய நின்றாடு
முதல்வா போற்றி

தென்வாசி கொண்டபுரந் திரியநகைத் தருள்பரம
சிவனே போற்றி

பொன்வாசி கொண்டவனே வெள்ளிமலை யுடையானே
போற்றி போற்றி.

(௬)

கவிவிருத்தம்.

பூசனை புரிந்தவன் புதுமுங் காலையி
லீசனும் பல்வர மீந்து போயினான்

நிலைத்ததுகொடுத்தசருக்கம.

௩௩

கோசல மெனுந்தலங் குறுகி ராகவன்
வாசவன் மகிழ்வுற மகமி யறறினான்.

(எ)

ஒருநல மிறந்தவர்க் குறுதி நங்கிடு
மொருநலம் பிறந்தவர்க் சூகவு நற்கதி
யிருநலந் தம்மினு மெய்தும் யாவையுந்
தருநல மிதுவலாற றனாயி னிலையே.

(அ)

நசவலந் தீவிலந் நகனா நண்ணியே
தேவரு முனிவரு. நரருஞ் சிந்தரு
மாவுடன் பறவையு முரக மாநரும்
யாவரும் புகதி பெய்தி னுர்களே.

(க)

கலிலைத்துறை.

ஐந்தது பேர் தமக் கொருத்தியே தேனியா மனவில்
வந்து நாசுதன் மொழிஞவா னெவ்வோரு வருட
மிந்த மாதிரைப் புணருமிவ் வியல்புகண் டெதிர்ந்தோர்
நந்து பூமியை வலஞ்செயந் தகுமென நனின்றான்.

அன்ன நாளினி லுருச்சுன்ன றருமீனா டவனைக்
கன்னல் வேளுட னிரதிபோ விருப்பது கண்டா
னின்ன தீவினைக் குக்கினை வலஞ்செய வெண்ணி
மன்னு நாவலந் தீவிலந் திசையிலே வந்தான்.

(க)

அறுசீர்க்கழிநெடிவாசிரிய விருத்தம்.

ஒங்காணை பூசிந்த காளத்தி யிறையவனை
யுவந்து போற்றித்

தூங்காணை மாடத்தி லகலாமல் விளங்குபாஞ்
 சுடனா வாழ்த்திந்
 தீங்காணை தனையுரித்த வழுவுர னிருசரணஞ்
 சிரத்தி னேற்றிப் [ரைப்
 பாங்காணைக் காவினுறை யகிலன்ட வுமையின்ற
 பணிந்து போனான். (௨௨)
 கலிநிலைத்துறை.

நரன ருச்சுன னெனும்பெய ருடைய வனன்கா
 வரன ருச்சனை புரிந்தன னமலனு மவற்கு
 வரம னித்தனன் மடந்தையர் பலரையு மணந்து
 பரக திப்பய னடைந்தன னெனமுனி பகர்ந்தான்.
 அறிந்த பாவமுடி வலிகெடு மறிவிலா மை"ரினற்
 செறிந்த வல்வினைக் கடனுமத் தலத்திலே தீரும்
 பிறந்த மானிடப் பிறவியிற் பலன்களும் பெறலா
 மிறந்த போ தினிற் பிறந்தபேர் முத்திபெற் றிருப்பார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மனுகு லந்தனி லிரவி புங்கவன்
 மதலை தந்தரு டயாதன்
 றனுச னங்கவ னனுச னென்பவர்
 தமது வெம்பகை தவிரவே
 கனலி லங்கையி விடும வன்சொரி
 கருணை யஞ்சனை பாலக

நினைத்ததுகொடுத்தசருக்கம்.

(௩௩)

எனும் எனென்பவன் மலையில் வந்ததி
லரிய நன்புன் லாடினான்.

(௩௫)

மால யன்றொழு வாளை நண்பகன்
மலை கங்குலின் மாலையா
லால யந்தனின் மேவி மஞ்சன்
மாதி கொண்டடி பேணிநான்
வால சந்திர றோகை தண்புனன்
மாசு ணந்திகழ் வேணியான்
வேலை நஞ்சணி நீல கந்தான்
மேவி என்விடை மீதிலே.

(௩௬)

குன்றெ னத்தொழு தனும் னின்றன
னிறையு மன்போடு கூறுவா
என்று எனக்கினி வரம னித்திட
நவிலு வாபென மொழிகுவா
என்றன் மூத்தினா யுன்றலத்தினி
லெய்த வேண்டுமெ னச்சொன
என்ற னித்தன னரிய செல்வமு
மடைக வென்று மளித்தனன்

(௩௭)

நினைத்தது கொடுத்த சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் எ-க்கு திருவிருத்தம் ஊசல்.

சிவமயம்.

சாரமாமுனிச் சருக்சம்.

கலிநிலைத்துறை.

என்று சுற்றான் கோசமனவன் பனை யிறைஞ்சி
நான்று கூறின யெனச் சொலி யிருடியர் நவிலவா
மன்று சாரனென் றொருமுனி நவஞ்செய வந்திலே
சென்ற வாறெனா முனாகவென் றனர்முனி செபடும்.

எழுசர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

பரம யோகி யெருவ னுண்டு

புகளின் முன்னு கந்திலே

பிரம சன்மன் மறைக னுஞ்சு

மங்க மாறு பேருழிம்

கூறு லாம லெம தாது

வுணர்வில் வைத்த காரணன்

வனாயில் விறு மிமய மீது

மாது வந்தொ டங்கினான்.

(2)

அன்ன யோகி யருமை யான

தவமி யற்ற வமலனு

மின்னு லொவு குன்ற மன்ன

விடையின் மீது மேவினான்

சாரமாமுனிச்சருக்கம்.

௫௭

பொன்று லாவு போது கொண்டு
பரம யோகி போற்றினு
னென்ன வேண்டு மென்ன யோகி
முத்தி வேண்டு மென்றனன்.

(௩)

இத்த லத்தின் முத்தி யில்லை
யிமய வெறடி கன்றுகா
சித்த லத்து றைந்த சோம
சம்ம யோகி தேவிநன்
கைத்த லத்தி ல்மிட்டு நப்பி
றந்து கண்க ளிங்கவே
புத்தி செய்து நீயு மங்கோர்
பால னைப்ப யந்தபின்.

(௪)

மலைநா றந்து நெருகு னண்ணி
மலைய காவி ரிக்கணை
ரினிது வீழ்ந் திரிசி ராந
கர்க்க ணெய்தி யெம்மையே
நனைகு லாவு பாத லத்து
மலர் பறிந்து நாடொறும்
புனைதி முத்தி யெய்து மென்று
சிவன்மொ ழிந்து போயினான்.

(௫)

அடல மைந்த பிரம சம்ம
னரிய யோக முறையினு
லுடறு றந்து சோம சன்மன்
மகிழ வந்து தித்தனன்

புடைநெருங்கு கலனி றைந்த
 புணரி பொங்கு மகரமீ
 னிடைநெ ருங்கு பால லைக்குண்
 மதியெழுந்த தென்னவே. (கா)

சோம சன்மன் மனம கிழந்து
 செய்க டுன்றொ லைத்தபி
 னும நாமி சைக்க வேண்டு
 மென்னு மெல்லே நாகமேல்
 வாய்மை யொன்றெ முந்த திந்த
 மைந்தன் டாத வத்தினுற்
 றும மார்ப நாமம் வல்ல
 சார னென்று சாற்றுகே. (எ)

என்று னாக்க மனம கிழந்து
 தந்தை தாய ரிருவரு
 நன்றி யுற்ற சார னென்று
 நாம மன்று நல்கினார்
 பொன்ற லற்ற கல்வி கேள்வி
 புனித ஞாலு னார்ந்தபின்
 மன்ற லுற்ற கோதை யோடு
 மனைய றத்தில் வைகினான். (அ)

வயந்த புண்ட ரீக யாகம்
 வாச பேய மாதிய

சாரமாமுனிச்சருக்கம்.

௫௩

வியந்த பன்ம கம்பு ரிந்து
 மெய்க்க டன்க ழித்தபி
 னயந்து நன்ம கப்ப யந்து
 துறவ றத்தை நண்ணினான்
 பயந்த பால னினிது தன்கு
 லத்து நீதி பயிலவே.

(௫௪)

முற்பி றப்பி னியல்ப றிந்த
 முனிவில் சார முனிவனுந்
 தெற்கி டத்தின் மேவி மிக்க
 திரிசி ராம லைக்குள்வாழ்
 பர்ப்ப தக்கொ முந்த ரான
 பரமர் பாத மலுநின்மே
 லறந் தத்தி னரிய போது
 சொரியும் வண்ண மணுகினான்.

(௫௫)

சுலிநிலத்துறை.

கண்ட மட்டிலே யுருகின னுலயங்கண்டு, கண்ட
 மட்டிலே விடஞ்செறி கடவுளைக் கமுகார், கண்ட மட்
 டிலேய் கருங்குழ லிறைவியைக் கண்டான், கண்ட மட்
 டிலே யடங்கிடா மகிழ்ச்சியாற் களித்தான்.

(௫௬)

பிரம னுரண னகத்தியன் முதலிய பெரியோர், பர
 ம யோகிய ரிமையவர் பணிந்திடும் பரனே, கரனு மங்
 கலற் கிளையவ னிருவருங் காண, விரவி போலவந் தரு
 ம்பல் முதலிய லிறையே.

(௫௭)

சுயி

செவ்வந்திப் பூராணம்.

அனாம நென்பவ னருச்சுனன் வணங்கிய வரனே
யினிய மாதர்க ளெழுவரு மிறைஞ்சிய விறையே,வலை
யும வார்துழ லுமையவன் வணங்கிய மணியே, தனிய
ரானவர்க் கன்னையேயெனச் சொலித் தாழ்ந்தான். (யௌ)

சிவந ட்ந்திலே மூழ்கிய மலைவலஞ் செய்து
பவம கற்றிடும பொருட்டினி தருச்சுனை பண்ணி
நவமு ற்ச்செயும் பன்னசா லோரினக நண்ணித்
தவமி யற்றினான் வேலா சாரனஞ் சாரன். (யௌ)

சாரமாபறணிகருக்க

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் அக்டா, திருவிருத்தம்-உாடுச.

சூரவாதி, சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாழி யந்த வருந்தவ மாமுனி
தாழ்வ ருங்கதை தன்னை நிறுத்தியே
சோழ னவ்விடைத் தோன்றி யதுமவன்
கோழி மாநகர் கண்டதுங் கூறுவாம். (க)

அதுசேர்க்கழிநெடிவாசிரிய விருத்தம்.

மண்ணி ல்ழியாப் புகழ்படைத்த மனுவின் குலத்தி

சனநா த

சூரவாதித்தச்சருக்கம்.

சூக

வண்ணன் மகிழ வவநரித்தா னரசர் சூளா

மணியென்பா

[டைவா

னெண்ணெண் கலைநண் முழுதுணாநநா னெழுவிற் ப

ளிலைதெரிந்நான்

பண்ணும் பரியும் பரித்தேனும் பகடுஞ் செலுத்தல்

பயின்றனனே.

(௨)

அந்த மகனைச் சனநாத வளவன் புடவிக்

காசனெனத்

தந்து புலனைந் தையுமடங்கி முயன்றான் யோக

சாதனையை

மைந்த வவனி முழுதினையுந் தளரா தளித்து

மதிக்கவிதை

சிந்து நிழலா லிளைப்பகற்றி நடத்தா நின்றான்

செங் கோலே

(௩)

எட்டா னைகளுஞ் சமைதவிர வுரகா திபனு

மிளைப்பகலக்

கட்டா நின்ற வரியகழல் பகைத்தார் முடியிற்

கதிர்பரப்ப

வொட்டா ரளக்கும் பெருந்திறையா லிமையோ ருலக

மூடுருவக்

கொட்டா நிற்க முமமுரசும் புரந்தான் மனுவின்

குலமணியே.

(௪)

எழுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பொங்க விப்படி யுயிர்பு ரந்தெழு

புடவி தன்னைவ லுஞ்செய்வான்

சுங்க ளத்தவர் யவனர் பப்பரர்

சீனர் சோனகர் கேரளர்

வங்கர் குச்சரர் கூர்ச்ச ரத்தவர்

கோச லத்தர் வணங்கவே

துங்க பத்திரி தண்பு னற்சொரி

தூய திண்கரை மேவினான்.

(டு)

கலிநிலைத்துறை.

அம்பை யின்கரை துதற்குண னடிபணிக் ததற்பின்

மையை யின்கரை மடையிடத் திறைவனைக் கண்டு

மம்பை யின்கரை யழகிய நாதனைப் பணிந்து

செம்பொ மையபல வானை வணங்கினான் சிரத்தால்.

அறுசீர்க்கழிநொடலாசிரிய விருத்தம்.

மனலுருவ மாயிருந்தான் மலர்க்கைமீன்மீன் பயந்தக

லுங் கங்கை பாடன்

மனமுருகி வெதும்புமற்றை மலைநாணுந் தளருமென்

றே வடிவ மெல்லாம்

புனலுருவ மானவனை யமிர்தகதிர் புனைந்தவனைப் பொ

ருந்துங் கோடி

தினகரனை நிகர்த்தவனைத் திருவானைக் காவானைச் சேனி

த் தானே.

(எ)

வெண்ணை விழலானே யகிலாண்ட நாயகியா மேனை

யின்ற

பெண்ணை லுடனனைக்கும் பெருமானே மாணிக்தப்

பிறங்கல் போலும்

வண்ணாவல் லசரர்புர மெரித்தானே பெருங்கருணை

வழியா நிற்குங்

கண்ணாவல் லணிந்தமிடற் றரனேயென் றடிபணிந்து
களித்துப் போனான். (௨௮)

வேறு.

பொன்னி கடந்து சிவகங்கை முதலாந் தடங்கல்

புடைசூழ

பன்னி விளங்குஞ் சிராமலையின் சுகரக் கொழுந்தை

மணத்தசூழற்

கன்னி மயிலை விழிசூளிரக் கண்டா னுடலங்

களிப்புற்றான்

சென்னி வணங்கி யடிபணிந்து நடந்தான் மேலே

திசைதனிலே.

(௨௯)

வேறு.

காவல னின்பொடு மேறிசை யின்புடை கானில்

வரும்பொழுதா

மாவுகை யுந்திறல் வீரரம்தங்கய மாவுகை

யுந்தகையோர்

மேவுதல் கண்டெதிர் சீறியு டன்றழல் வேகமி

சூர்தலைநேர்

கூவியு கைந்தெதி ராகந டந்தொரு கோழிதொ

டர்ந்ததுவே.

(௩௦)

மேலெழு மண்களை யாவிழு மென்சிறை வீசமி

சூர்தெழுகால்

சு.சு

செவ்வந்திப் பரணம்.

போலெழு மிந்தா ஞாலமெ னும்படி போம்மறை

யுந்தாமைல்

வாலைய றைந்திடு மோடிவ ருந்திசை மாறிவ

ருந்தினையே

கே லுமி'ருஞ்சிறை தாழமு கங்கொடு கோநிவ

கிந்திடுமே.

(103)

வேறு.

மரங்கனி லொளிக்கு மிள வனாயிடைக் குதிக்கும்

விரர்

சிரங்களை நெருங்கும் வாசித் தலையின்மேற் செறிவாம்

யானைக்

கரங்கனி லிருக்கும் பாகர் வவசமே லிருந்து

மேல்ம்

பரந்தனி லுக்கையுந் திண்டிற் றடித்தெனப் பறந்து

போமே.

(104)

மன்னவன் னுனையெல்லா மருண்டதி சயிப்ப

வேழச்

சென்னியிற் செறிந்து டென்னி கவிசைமேற் செறித்த

போது

பன்னிரு கரத்தோன் கோழிப் பதாகையா

னாகையாலே

யிந்நில வரசுங் கோழிக் கவிசையா னென்ன

வானன்.

(105)

வேறு.

கொதியாப் பறந்து கவிக்கையினுங் குதித்துச் சென்னி
குஞ்சரத்தை

புறையாச் சரண முள்ளமுந்த முதமுள் ளமுந்த
வுள்ளமுந்தப்

புறையாக் குருதி நதிப்படியா மதவா னையினும்
பொங்கியது

மதவா ரணத்தைக் கண்டக்கால் வீடுமோ மற்ற
வாரணமே. (௫௪)

கலிவிருத்தம்.

பார்த்தனர் மன்னரும் படைக்கை வீரரு

மார்த்தனர் படையெலர மதிச யித்தன

கூர்த்திடு கணையயில் பரிசை விற்கொடு

வேத்தன ரரசனும் விலக்கி னானோ. (௫௫)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வலத்தினிற் புறந்து மீள விடப்புறம் வளைந்து
போந்து

நிலத்திடை நடந்து வான முகட்டிடை நெடிது
பாய்ந்து

சலத்தினிற் குதித்து மேகத் தலத்திடை யடங்கி
யைந்து

புலத்தையு மடக்கா யோகி மனமெனப் போயிற்
றன்றே. (௫௬)

இத்தல வாசியாவிப் பறவைபோ ரிழைத்த தாகு
முத்தம தலம்பா மிங்கே யுறைவது கரும் மென்ஓ

செவ்வந்திப்புராணம்.

வந்தலத் தனந்த கோடி யரமிய மரச வீதி
சித்திர மாட கூடங் கோபுரஞ் செய்வித் தானே. (௮௭)
கலிவிருத்தம்.

‘மன்னர் வீதி நிறைந்தகை மாவின்மேற்
பொன்னி லாமணிந் தோரணம் பொங்குதன்
மின்னு மேக மிவையென விண்ணவர்
வன்ன வில்லு வளைத்தது போலுமே. (௮௮)

‘போத கந்தின் மதந்தி போதவின்
மாதர் கண்டு மருண்டு வனமுலைச்
சித சந்தனத் தாற்கரை செய்ததன்
மீது சென்றுநம் வீதி புகுவனே. (௮௯)

செம்பொ ருட்குப் பிரிந்திடு செல்வர்க
டம்பு யந்திற் றமுனி மயங்குவா
ரம்பு யத்திரு வன்ன மடந்தையர்
கொம்பு சுற்றுங் கொடிக ணி கர்க்கவே. (௯௦)

தததை மாரன்ன யாடிப தணகழன
முத்தி ராசி புகுந்து முகிற்கிடை
புய்த்த மாரித் துளியொ டிதீர்த்திடு
மெத்த மாரி விழுவன போலுமே. (௯௧)

ஆடு மஞ்ஞை யனைய மடந்தையர்
பாடு மங்கல வள்ளையின் பா -லுந்
தோடு தங்கு சுரும்பெழு சம்மையு
மோடு தேரி னுருளையி னோசையும். (௯௨)

வெங்க ளிற்றின் விரிந்த விரக்கமும்
மைங்க திப்பரி யாலு முழக்கமுஞ்
சங்கொ விப்பதுந் தாளமி சைப்பதும்
பொங்கொ லிங்கட லேழும் டொருவுமே. (உ௩)

மைய லேற்ற வனங்கொ ளனங்களை
மைய நீக்கி யழைப்பது போலவே
தைய லார்க டமனிபத் தாழைச்
செய்ய பாதச் சிலம்பு புலம்புமே. (உ௪)

வேறு.

பற்றிய படிகமண் டபத்தின் பாங்கரிற்
சுற்றிய மரகதச் சிகரந் தோன்றுதல்
கொற்றமென் கனகபங் கயத்தின் கோல்வளை
யுற்றவு னுறங்கிடு முததி போலுமே. (உ௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிவாசிரிய விருத்தம்.

நக்கசெங் கமலக் தாது குடைந்ததி
னறவ மாந்தி
யெக்கர்வெண் மணற்குன் றேறி யிருஞ்சிறை
புலர்த்துந் தும்பி
செக்கர்வெண் பிறையை வாட்டுஞ் சிறுதுதன்
மடவார் கொங்கை
மைக்கருங் குவளை மாலை மாலையில்
வைகு மன்றே. (உ௬)

அரவுகொப் புளிக்கு நஞ்சு மமிர்தமு
மொழுகப் பார்வை

முருகுகொப் புளிக்கு முல்லை முகையென
 விளங்க மூர
 விரவிகொப் புளிக்கும் வெய்யி லிருகுழை
 யெறிப்பச் செங்கைக்
 குருகுகொப் புளிக்கப் பந்து பயிலுவார்
 கோடி பேரோ. (௨௭)

பொற்கலா பார'மின்னப் புணர்முலைக்
 கலன்க ளோங்க
 விற்கைமா ரனையும் விற்கும் புருவவில்
 விழியம் பேவந்
 கற்கொணு மழலை'யன்னங் கலாபமா
 மயூரஞ் சூழ
 நற்கழல் காடிப் பாடு மாதரந்
 நகர மெல்லாம். (௨௮)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய்விருத்தம்.
 மூசு வண்டு வாச முண்டு முகிலிடத்து
 முரலவே
 மாசில் கெண்டை மீனிரண்டு வள்ளை மீது
 துள்ளவே
 பூசல் கொண்ட வாளி பைந்து பூங்கரும்பு
 பொழியவே
 பூசலின்க ணடுகின்ற மாத ரந்த
 ஆரொலாம். (௨௯)

சூரவாதித்தசருக்கம்.

சூக

மழைத வழந்த சிகர கூட மாந கார்க்குள்

வைகினு

னழக மைந்த குங்கு மக்குழம்ப ளாவி

யறுபதங்

கொழுதி யங்க ராக நுங்கி மங்கை மாதர்

கொங்கையா

லுழுத சந்த னந்தி மிரந்த வொலிகு லாவு

மார்பினுன்;

(கூ)

தபன மண்ட லஞ்செ றிந்த சயில மன்ன

வொளிய்தா

மிபம டங்க லெழுது செம்பொ னுச லத்தி

ஒலய்தினு

[கை

னபிந யங்கள் பெறுகு நும்பை யனைய கொங்

மங்கைமா

ருபய செங்கை கவரி வீச வுச லாடு

தாரினுன்.

(கூக)

கலிநிலைத்துறை.

தோன்று மிக்கதை நிறுத்திமேற் கதையினைச் சொ
ல்கேன், கான்று தேன்கமழ் வாரிசங் குவளைசெங் கழு
நீ, ரான்ற சண்பகங் குருந்தும்ல் லிகைதள வனைத்து,
மூன்று காலமு மிறையவற் கணிந்தனன் முனிவன்.

எந்த நாணமக் கிறையவ னருள்செயு மென்றே
புந்தி மேவுற நினைந்துமா முனியுறை பொழுதி

எவ

செவ்வந்திப்புராணம்.

னைந்து மாமுக நேவலா லழைக்க வந்ததுபோன்
மந்த மாருதங் கொணர்ந்தது புதுமலர் மணமே. (௩௩)

இன்ன பூமண மெதுவெனத் தெளிகிலா னிறைவன்
சொன்ன பூமண மிதுவென மனத்தினுற் றுணிந்தா
னன்ன போதினை யரியயற் கரியவற் கணிந்தார்க்
கென்ன பேறரி தென்பெற வருள்செயா னென்றான்.

தானு வானவற் கிம்மல ரணிந்தவர் தம்மைக்
காண வேண்டுமென் றிருந்தன னவன் றுயில் கனவி
னா னுமட மாதர்தம் வவ்வெலா நானே
வேண் வானினுற் றெளியலா மறைந்து நீவினவில்.

மனதி னெண்ணாமு முடிந்திடு மெனச்சொலி மறைந்தா
கனவு தீர்ந்தபி னற்றையின் கடனெலாங் கழித்தா [ன்
னினை கன்றவல் விருளிலோர் புறத்தொளித் திருந்தா
பனக நாட்டினு மடந்தையர் நடந்தனர் பரவ. [ன்

மண்ணி னிற்சிவ தடத்தொரு பிலத்து நல்வழியா
னண்ணி யற்புத மடந்தைய ரொழுவரு நடந்து
புண்ணி யச்செழும் போதுடன் புகன்றிடு பொருள்க
ளெண்ணி ரட்டியுங் கொணர்ந்துவந் தருச்சனை யியற்றி.

மின்னை நேருவார் வலஞ்செய்து வணங்கினர் மீண்டார்
மன்னு மாதவ னெழுந்தனர் முன்புபோய் வளைத்தான்
கன்னி மார்களு மதிசய மிதுவெனக் கருதி
யென்ன காரண மிவனமைத் துதித்தவா றென்றார்.

எண்ணில் காலமா விருட்பொழு திடையிவ ணெய்தி
யண்ண லார்பதந் தொழுதுமீண் டெம்முல கடைவோங்
கண்ணி னுலெமை யொருவருங் கண்டநாக் காணோம்
புண்ணி யாபுகல் யாவனீ யெனமுனி புகல்வான்.

என்ற னாமமுஞ் சாரனென்.றிசைப்பீர் திருக்கச்
சென்று மாதவ ரிருடியர் மானவர் தேவர்
நன்றி யால்ர னருச்சனை புரிவதே நன்மை
யன்றி மங்கைய ரருச்சனை புரிந்திட லாமோ (சய)

அஞ்ச சுத்தியும் புரிந்துநல் லாகமத் தடைவே
வஞ்சி மங்கையர் பூசனை முடிபபது வழக்கன்
றஞ்ச லிப்பதே கருமமஃ தடுக்கழி வென்ற
னஞ்ச கற்றிபு காருட மியற்றிய நாவாண். (சக)

உத்த மத்தவ னிவ்வணஞ் சொலவவ ருணாப்பார்
பத்தி பெற்றவர் யீவரும் பணியலாம் பரனைப்
புத்த னூவ ரெறிந்தது சிலைகொலோ போதோ
முத்தி பெற்றவ னல்லனோ வேடனு மொழிவீர். ()

யானே யேழுத லெழும்பது கடையதா வனைத்தும்
வான நாடனை வழிபட வில்லையோ மலரான்
ஞான முற்றவ ரல்லரோ கிரியையி னடப்போ
னானே யோர்க்கொழ் பத்தியே மூலமென் றிசைத்தார்.

விர வேல்விழி மடந்தைய ரிவையெலாம் விளம்பச்
சார மாமுனி மொழிவனீ னுணாத்தது தகவே

யீர வன்பினூர்க் கருளுப தேசமு மெய்திற்
சேரு நன்கனி பாலுடன் கலந்திடு செயலாம். (சச)

பர்வு கூர்விழி வீடத்தினுற் கடிதடப் படத்தான்
மருவு நீண்மணிச் சீடிகையா லரவேன வரலா
லுரக நாட்டுறை மடந்தையர்க் கொருபுடை யொப்பீர்
தெரிகி லேனுமை யுவர்நீ னொனவுனா செய்வார். (சரு)

நாக நாட்டுறை யிறையவன் புதல்வியர் நாங்க
ளேக மாகவே யித்தலத் தெழுவரு மெய்திச்
சோக நீங்கிடப் பாதலப் புதுமலர் தொடுத்துப்
பாக வான்மதி முடியவற் கணிக்குவோம் பரவி. (சசு)

கலிவிருத்தம்.

தத்தூய்வுக் கடந்தவர் தாயி னல்லவர்
பத்தருக் கினியவர் பரம யோகியர்
சித்தருக் கெளியவர் திருவிருயகர்
புத்திரர்க் கரியவ னென்று போற்றினார். (சஎ)

கலிநிலத்துறை.

அரிவை மீரும் தருச்சனை யழகிய ததற்கே
குரவர் பாலுப தேசமு நலமெனக் கூறப்
பரவி நல்லுப தேசநீ ரருன்கெனப் புகர்ந்தார்
தெரிவை மார்களுக் கருளினு னவனுப தேசம். (சஅ)

அடிக ளேயும் கடியவர்க் கடியமோம் பதிக்கு விடை
கொ டேகுவோ மெனச்சொலிப் பதத்தின்மேல் வீழ்ந்

தார், படவ ராவிதை புதல்விய ரொழுவரைப் பார்த்துத்,
தொடர்ப தானதன் பிறவியின்வரவெலாஞ்சொன்னான்.

இற்றை நாளிலென் கனவினி லிறையவ னெய்தி
யுற்ற வுங்களைக் காண்பது முதலெல்லா முறைத்தான்
கற்றை வார்குமுன் மடந்தையீ ரவ்வணங் கண்டேன்
சுற்ற மாயினீ ருமக்குநங் கருத்தினைச் சொல்கேன்.

பாத லத்தினீர் கொணர்ந்தவிப் புதுமலர் பலவும்
பூத லத்திலே கொணர்ந்துநல் வருச்சனை புரியி
னேத மற்றிடு முத்தியா மெனவிதை யிசைத்தா
னாத லிற்புது நாண்மலர் வேண்டினே மதற்கா. (ருக)

உங்க ணட்டின்யாம் வருகுலோம் வருந்திற் முழையீர்
தங்க நாட்டியீ ரிறத்தினீ ரொனச்சொன்னு றவத்தே,
னெங்க ணட்டினீர் வருகுவ தரிதரி தென்றார் டியார்.
கொங்கை நாட்டமென றிரண்டினுங் கொலைசெயுங் கொ

ரிலம் தாம்வழி யுலகெலாங் கடுவிரூட் பிழம்பு
விலகொ ணாதி யாவது மாசுண விடீ
ரிலகு மன்னனைக் காணவு மருமையுண் டெவர்க்கு
மலரு மக்குவந் தெய்துமோ வருமையோ வறியோம்.

என்று கூறினார் யாவையு மிறையவ னியற்கை
யன்றி வேறிலை யடியவர் நினைவெல்லா மளிப்பான்
சென்று போதுமென் றுரைத்தனன் யோகியர் திலக
னன்று நீரொழந் தருள்கவென் றவருமுன் னடந்தார்.

சிவத டக்கரைப் பிலவழி முனியுடன் சென்று
தவமு தற்றனை யெருபுடை நிறுத்தியே தந்தைக்
சுவகை யுற்றிடத் தவமுனி வரவினை யுரைத்தார்
பவம கற்றினான் றகையழை யெனவவர் பணித்தார்.

வந்த மாதவ முனிவனைத் தவிசின் மேல் வைத்திட்
டெந்த மாதவ மியற்றினே னீர்வாவென்ற
னந்த மாதவ னுரைசெய்வா னுலகமா மனைத்து
முந்து மல்லிகை யரும்பென முடித்திடு முதலே. (ருசு)

வைய முண்டவன் றன்னையுந் தாங்கிடு மணியே
யைய னுடலை விழியினு ளருந்துநல் லமிர்தே
மெய்ய தாகவே வியாகரணங்களை விரித்தோ
ய்யயு மாணவன் யடைந்தன னெனவவ ஓசாப்பான்.

வந்த காரியம் யாதென வுரைசெய்வான் மணச்செவ்
வந்திமாமலர் வேண்டியே யிவ்விடை வந்தே
னெந்தை யாயரு ளென்றனனெழுவரு மிசைத்தார்
தந்தை பான்முனி பிறப்புமற் றவன்செயுந் தவமும்.

மாத வத்தனே நறுமலர்ப் புதலைமண் னுடனே
கோத கற்றியே கொண்டு போதுக் வெனக்கொடுத்திட்
டாத வற்கினை யானசெம் மணிகளு மளித்து
மேதி னிக்கணை யருச்சனை புரிடுகன விடுத்தான்.

தன்க ணங்களிற் சிலர்தமை யழைத்திவர் தமக்குப்
பின்பு சென்றிடு மெனச்சொன னவருடன் பெயர்ந்து

மின்கு லாவமு னடந்துநீள் பிலவழி மீண்டு
வன்பி லாமுனி யவையெலாங் கோயின்முன் வைத்தான்

கலிவிருத்தம்

வரமுனி கொணர்ந்தசெவ் வந்தி மாமுத,
•றரணியுந் தரணியிற் றருதல் வேண்டியோ
விரிசதிர்க் கரங்களை யூன்றி மேற்றிசை
யிருளுறு பாதலத் திறங்கி யிட்டதே. (கூக)

முகிழ்நகை யினமுலை முளரி வாண்முகப
புகரயில் விழியினார் புலவி நீங்கினார்
மகிதல மிசைந்துசெவ் வந்தி வந்ததென்
றகிலமு நிறைந்துசெவ் வந்தி யானதே. (கூஉ)

மேனிஊற கங்குலின் விரிந்து வெள்ளிய
பானிறை யடுக்கணம் பலவுந் தோன்றுதன்
மாரிலம் பாதலு முலனைக் காட்டுமுன்
வானமுங் காட்டிய வாறு போலுமே. (கூங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அட்டமா நாகந் தம்முட் குணதிசை
யரவந் தங்க

ளிட்டமா மிறைவ னீந்த புதன்மல
கொடுக்கும் போது

கொட்டியே பழுது பார்த்துக் குயிற்றெனக்
கொடுத்த வெள்ளித்

தட்டமா மென்னக் கீழ்பாற் சந்திர
னுதயஞ் செய்தான்

(கூச)

கலிநிலைத்துறை.

கோத்த நித்தில மணியென மதியுடன் குழுமிப்
பூத்த மீனெலர் மகன்றன விடிந்தது பொழுது
வாய்த்த மாமுணிக் குதவியாய் மகபதி வகுத்த
வேற்ற மானதின் பதலைபோற் கதிரவ நெழுந்தான்.

அந்த வேளையி னொருமொழி யுரைசெய்வா னமல
னிந்த நற்புதன் முதலையிவ் விடத்திலே யிசைத்தா
லந்த நற்புத லொன்றுநூ றனந்தமாய் வளரும்
புந்தி யுற்றநம் மடியர்கைக் தானமே போல. (௬௬)

கலிவிருத்தம்.

அம்மொழி கேட்டவி னதனை யாங்கவன்
மெய்யலை மேற்றிசை யடைய வித்தினு
னம்முத லனந்தமா யரும்பி யெங்கணுங்
கொய்மலர் விரிந்துதேன் கொப்பு ளித்ததே. ()

சிவதடப் புனலினுற் றெளிந்த போதுகொய்
துவகையிற் சங்கநீ ரொருங்கு வீசியே
தவமுனி யனுதின மிறைக்குச் சாத்தினுன்
கவலையும் பாவமுங் கார்து போயவே. (௬௮)

பொறைநிறை தவமுனி புனைந்த தாரினு
லறுகணி முடிப்பிறை யழகு பெற்றது
மறுவற வளைந்தசெவ் வந்தி மாலையாற்
பிறையொளி விடுவதுபேச வேண்டுமோ. (௬௯)

கலிலிலைத்துறை.

சார மெய்த்வன் கதையினை யிடியிலே தடுத்துப்
பார முற்றதோர் கதையினை யுமக்கு நாய் பகர்வோஞ்
சூர வர்க்கனென் றியற்பெயர் பண்டத்திடு சோழன்
நூ ணிக்கெலா மன்றைபோன் முன்னவ தரித்தான்.

ஏழு மாமுழ வாரணத் துச்சிமே லிருந்தோன்,
வாழி குக்குட முயர்த்தொரு மயின்மிசைவருவோ
னாழி மாதவ னெனவுயி ரனைத்தையு மளித்துக்
கோழி மீதினி லிருந்தனன் பெரும்புகழ் குயிற்றி.

அந்த நாளிலோர் தினத்திலே மிருகயாத் தினைக்கு
வந்து கானகத் துலவிநற் றிரிசிரா மலையின்
முந்தி யேகினுன் பின்னருஞ் சாரமா முனைவன்
கந்த மார்வனத் தருகினுந் திரிந்தனன் கங்குல். (௭௨)

ஏக வீரனும் வேட்டைக்கொண் டெலவுமல் விரவி
னாக கன்னிய ரொழுவரு மவ்விடை நடந்து
பாக நாரிய னருச்சனை புரியமுற் படியே
சோக நீக்கிடு சிவதடங் குடைந்தனர் தொகையாய்.

கலிலிருத்தம்.

யுவதியர் கோதையி லொழுகு தேனினை
லவரவர் கயல்விழி யஞ்ச னத்தினற்
குனிமுலை யெழுதிய குங்கு மத்தினற்
சிவதட முழுவதுஞ் சேறு பட்டதே. (௭௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
 வேட்டைமேல் விருப்ப மாகிக் கணாமிசை
 யுலவும் வேந்தன்
 கோட்டுவர் முல்லையார் மூழ்கிக் குளித்திடுஞ்
 செயலை நோக்கி
 நாட்டமா யிரங்கள் வேண்டு மெனச்சொலி
 நைந்தான் பின்னைக்
 காட்டுமான் கவர்வான் மின்னார் கலையெலாங்
 கவர்ந்து போனான். (௪௫)

ஆயமங் கையர்க ளீரெண் ணாயிர
 ரன்று வைத்த
 தூயமென் கலையை வா ரி யொளித்தவச்
 சேய்மென் போலச்
 சேய்மென் கலைக ளெல்லாஞ் சீருட
 னெடுத்துக் கொண்டு
 மாயமோ வென்ன மற்றோ ரிடத்திலே
 மறைந்து நின்றான். (௪௬)

கலிநிலைத்துறை.

கன்னி மார்களு மூழ்கிவந் தேறினார் களாயிற்
 பொன்னின் மேகலை சொரிந்தன பதத்தின்மேற் புனலை
 யன்ன மாதனைச் சிவதடப் புனலெனை யகலா
 தின்னும் வாருமென் றழைத்தடி பணிந்ததா மெனவே.
 வைத்த வெல்லையிற் றேடினார் கலைகளை மானு
 ரித்த டக்கரை யெய்தியார் கவர்ந்தவ னொன்றார்

சுத்தயம் மிவை கவர்ந்தபேர் தாம்விடத் தழுவிக்
கொத்த விந்தன மாவோ யெனச்சொலி யுனைந்தார்.

இன்று பூசனை விலக்கிய பானியிங் கெழுஞ்
வென்று கூறினொந் திரங்கின ரவர்களுந் கெழினோ
குன்று போலிறை நடந்தனன் மடந்தையர் கூட
நின்ற மாசுண மிறைத்தன விடங்கனா நெருப்பை.

கடுவி றைத்திடு கனலெலாங் கருடமந் திரத்தாற் [ன்
பொடிப டுத்தினன் புனவிடைப் புகுந்தவன் போன்ற
வடவை யொப்பெனும் விடத்தினைக் கருடமந்திரத்தாற்
றடைப் படுத்தினு னிவனெவ னெனவதி சயித்தார்.

ஒதி மம்பொரு நடையினார் பயந்துதின் றுரைப்பா
ராதி மன்னனீ பென்பதுன் வடிவின ல்றிந்தோம்
பேதை வஞ்சியர்க் கிடர்வினைத் திடுவனோ பெரியோர்
நீதி யல்லவு நல்லற டில்லவு நினைந்தாய். (அக)

அலைவ கற்றுவ வுயிரினுக் கழகினை யளிப்ப
வுலகி னுக்கெலா முதவிய மகிழ்ச்சியை யுடைய
கலையெ னப்படு மறுபத்து நாலையுங் கடந்தோ
யிலகு மெங்கலை பறிப்பது நீதியோ வென்றார். (அஉ)

தூம முண்டிருண் டலைதருங் குழலியர் சொல்ல
வூம னென்னவே யுரைசெயா தேகின னுரவோன்
மும வேலினுன் வீரவேள் சூரவா தித்த
நாம னாடிது வல்லவோ வென்றுபி னடந்தார். (அங)

செவ்வந்திப் புராணம்.

சூர வர்க்கனு மொழிகுவான் மடந்தைமீர் சொன்ன
பேரோ மக்குள துமக்குநா னிழைத்தது பிழையோ
வேரோ டித்தசீ ரொழுவரி லொருவனா யிசையுங்
கார ணத்தினுன் மறைந்தநான் வாரினேன் கலையை.

அன்ன தாகுமென் றவரவர் கலையெலா மளித்துச்
சொன்ன போததற் குடன்படா தவர்களுஞ் சொல்வார்
மன்ன நீயெமைத் தந்தைதாய் கொடுத்திட வளையா
தின்ன வாசகம் பகருவ ததுபழு தென்றார். (அரு)

அரவ நாட்டவர் கடற்புவி யரசருக் காமோ
விருளை நேர்விட மயிர் துடன் சேருமோ வென்று
ரச னேதுவா னுரகநாட் டவர்மணி யன்றோ
விசவி போலுழிவம் முடிபின்மே விருக்கும தென்றான்.

உங்க ணாட்டினை யருளிநா லுங்களை வளாதற்
கெங்க ணாட்டினின் றும்முடன் வருகுவே னென்றான்
செங்க ணாட்டிய மலரொலாஞ் சிவனடி சேர்த்துத்
தங்க ணாட்டினி ல்ணுகினா ரரசனாந் தாமும். (அள)

சூதமித்தபூண் முலையினார் தாதையைத் தொழுது
பாத லத்துதின் பெருமையும் வளமையும் பார்க்கப்
பூத லத்தினோ ரரசனீங் கணைந்துபூம் பொழிலின்
மீத டித்தன னெனச்சொல விறைவனும் வியந்தான்.

ஆயி ரம்பண டவியினுன் வருகவென் றருள
வாயி லாளருங் கொணர்ந்தனர் மனுகுல மணியைத்

சூரவாதித்தசருக்கம்.

கோயில் வாயிலைக் கடந்தவ னுடையிடங் குறுகி,
நூய தான்மிசைப் பணிந்தன னழகுமேற் றுளுப்ப.

அகில மன்னனும் வளவனை யணை, துவந் தருளி
மகர நான்முதத் தவிசின்மே லமைவுற வைத்துப்
புகரி லின்னமிர் தளாவிய பனிமொழி புநன்றன்
சகல பாரமு மொருவனத் தலைமிசைத் தரிப்போன்.

அனைய வாசக மவன்சொல வரவநாட் டரசே
புனையு நின்னெழில் காணவும் புநழவும் புகுத்தா
லுனது கண்கள்போ லாயிரத் திரட்டிக னுளவோ,
வினிய நாவுமப் படியெனக் குள்ளவோ விலையே.

ஊர்ப் ரிப்பவர், நாட்டினை யளிப்பவ ருல்கின்
ரீர்ப் ரிப்பவர் சிறுபுக ழுனந்தமாய்ச் சிறங்குந்
நார்ப் ரிப்பது நிகரென மலரினான் சமைத்த
பார்ப் ரித்துகின் றளிக்குகின் றகமையார் பகர்வார்.

அன்ப னேயென மொழிந்தனன் மொழிந்தவற் கனந்த,
னர்ப் மாகவொன் னுரைசெய்வா னெமதுநா டெங்கு
முன்பு கார்விட நிறைந்ததிப் பொழுதுநின் மொழியாற்
றுன்ப நீங்கியின் னமிர்தமா யினதெனச் சொன்னான்.

விடைகொடுத்தனன் ளளவனும் பெயர்ந்தொரு விதி
ரிடைவ குத்ததோர் மானிகைத் தவிசின்மே லிருந்தான்
படைம் ணிக்கல மமிர்தம்வெண் சாமரம் பளித்த
தொடைம லர்க்குலஞ் சந்தனம் விடுக்கனன் டொரை.

இந்தி ரன்பெருஞ் செல்வமா மெனுமவை யெல்லா
மைந்து தன்பு^௧) னூவே மகிழ்ச்சியா லயின்றான்
வந்து கங்குலங் கழிந்தது மற்றைநா ளானந்தன்
முந்து பேரவைக் கெய்தினு னனந்நனு மொழிவான்

அந்த வாரிதி யுலகினு மிறங்கியிங் கருகில்
வந்தகாரிய மெதுவென வுனாசெய்வான் வளவன்
முந்து நல்வினை கொணர்ந்தது முனிக்கு^௨ தருஞ்செவ்
வந்தி நின்புகழ் போலவே களைத்தது மண்ணில்.

இன்னு மெங்குண்ட டில்லன விரண்டுள குளத்துச்,
செந்நெல் வெற்றிலை யெனச்சொனான் மொழிகுவான்
சேடன், மன்னா மன்னவெம் மிடத்தினிற் சிறிதூநா
ள் வைகி^௩யின்ன னோருனக் கவையெலாந் தருகுலோ
ம் பெரிதும். (௯௭)

|| திருக்கவென் னுயிர்க்குயிர்த் துணைவனீ யென்றே
யோதி யிப்படி மகிழ்ந்திடு நாளிலே யொருநாள்
பூத லத்திலுன் சேனையெத் தனையுனைப் புணரு
மாத ரொத்தனை பெயொன வுனாசெய்வான் வளவன். ()

ஒங்கு நாறகட லுமித்தீபா ருலகமென் னுலகந்
நீங்கி லாதவை நிறுத்திவெம் பகையெலாந் தீர்த்துத்
நாங்க வேண்டிய தெத்தனை யத்தனை தானை
பூங்கை மாதரு மிருவொன் மனைத்தனைப் போல்வார். ()

காடு நாடெலாஞ் செந்நெலும் பூகமுங் கரும்புங்
கோடு முத்தமுங் கமலமு^௪ நிறைந்திடுங் குளங்கண்

சூரவாதித்தசருக்கம.

மேடை யெங்கணு மிரதிபோன் மடந்தையர் வினோத
மடல் பாடலுண் டமரத்தே வாலய மலேத்தும். (௩)

மந்த ராசல மெனப்பல களிற்றினம் வயங்குஞ்
சந்த னாடவித் தலையிலே தடைபடுந் தபனன்
மந்த ரானன் மடந்தைய ரணிமணித் தொலையா
லந்த காரமு மிலையவர்க் கரியது மிலையாள் (௩௧)

பன்ன சாலையு மறையவர் வேள்வியும் பயிலு
மன்ன தானமே முதலிய தானமு மகலா
மன்ன னோமுதற் குடிகளும் பலவுள மகவான் [யின்.
பொன்னி னாடெனப் பொன்னிநா னெதொரு புடை

அங்க திற்கம லாலயம் வேதவா ரணியுந்
கங்கை சுற்றிய வம்பல மம்பர்மா காளம்
புங்க நற்பதி புகலிவெண் காடான் புகலூர்
மங்க லக்குடி கஞ்சனூர் சேய்ஞலூர் வழுலூர். (௩௩)

வையை யென்றொரு நதியதன் கரையிலே மதுரை
மைய னீக்கிய தலமிரா மீச்சரம் வடக்கே
யைபன் வைகிய வதிகைதென் கோவலூ ரருணை
துய்ய கம்பையிற் காஞ்சியென் றொருதலந் துலங்கும்.

கச்சி மாநகர் தனக்குநீர் வடக்கிலே காசி
பச்சி மத்திலுங் குணத்திலு மருங்கிலும் பலவுண்
டச்சு தன்குதன் கோயிலு நதிகளு மனந்தங்
குச்ச ராதியே முதலிய தேசமுங் கோடி. (௩௫)

செவ்வந்திப்புராணம்.

பர்ப்ப தங்களும் பலவுள மணிகளும் பலவுண்
டற்பு தங்களும் பலவுள வென்றிவை யறைந்தான்
சர்ப்ப ராசனு மகிழ்ந்துசிங் காதனத் தவிசு
மெற்செ'றிந்தசெம் மணிமுத லானவு மீந்தான். (113)

மற்று மொன்றவற் குரைசெய்வான் மன்னவா வுன்னைப்
பெற்ற தந்தையேழ் பிறவியிற் பெறும்பயன் பெற்றான்
கொற்ற வேந்தர்கள் பலருள ரொணினுமிக் குணத்தைக்
கற்ற வேந்தனீ யன்றிவே ரொருவரைக் காணேன்.

கூறு கின்றநின் மொழியினு லுடலெலாங் குளிர்ந்த
வீழ் கொண்டநின் னெழிலினு லெமதுகூர் விழிகள்
பேறு கொண்டனீ வருதலா லுலகெலாம் பெறுங்கை
மாறு கண்டிலேன் மருகனீ யாகுதல் வடிக்கால். (114)

இருவ ருண்டுதோள் புணருதற் கெனவுரைத் திட்டாய்
திருவொ ருத்தியே போதுமோ மார்பகஞ் செறிய
விரிவு மிக்கதன் ரோவினு மொருதிரு வேண்டும்
பொருவி லென்மகள் காந்திமா மதியையும் புணர்வாய்.

மன்னர் மன்னனே யெனச்சொன்ன வளனுண்மகிழ்வுற்
றென்ன நீபணித் திடினும்பா னியைவதே யென்றான்
பன்ன காதிபன் பணிகளுக் குரைத்தனன் பணிகள்
பொன்னி னாடெனத் தமதுநா டனைத்தையும் புனைய.

சேடர் சேணுயர் வாயிலை நெருக்கினர் தேரா
லாட ரங்கெலாந் தமனிய மணிகளா ள்மைத்தார்

சூரவாதித்தசருக்கம்.

மாட மாளிகை தொறுமணிக் குடநிலா வைத்தார்
கூட கோபுரம் புனைந்தனர் நேத்திரைக் கொடியால்.

இமச லங்களைத் தெளித்துமான் மிகப்பின் லிறைத்திட்
டமீரர் கற்பக வனமெனக் காவன மமைத்துத்
தமனி யத்தனி மண்டபங் கோயிலுட சமைத்துக்
கமல நாயகி யுறையுளா மெனும்படி கண்டா. (ராயு)

அந்த மண்டபத் தனனிலோ ராதா மமைத்தார்
வந்து சூரவா தித்தனு மிருந்தனன் மதியு
மிந்து மாமதி யெனவொரு புடையமர்ந் திருந்தா
டந்தை யானவன் கொடுத்திட வேற்றனன் றுரை.*

ஓம வேள்விமுன் வரைந்தனன் வலம்புரிவியாலிக்கக்
காம வேளுட னிரதிபோ லிருந்தனன் கலந்து
மாம னங்கவர்க் களித்தனன் றரணியு மணியுந்
தாம வாரமுஞ் சேடியா பலருமா தனமும். (ராயு)

பணிக ளானவை விடைகொடு போந்தன பணிந்து
மணிசூ லாமுடி யனந்தனும் புகுந்தனன் மனையிற்
றணிவி லாமயற் காந்தியும் வளவனுந் தழுவி
யணிகொ ளின்பவா ரீதியிலே முழுகினு ரமுந்தி.

தாரு மாலை யு மயங்கிடக் கருங்குழல் சரிய
வேரு முத்தமுஞ் சொரிந்திட மேகலை மிழற்றக்
கூர வேல்விழி சிவந்திட விளர்த்திடக் குமுதம்
வார றுமுலை நாஞ்சிலா லுழுத்தனன் மாற்பை. (ராயு)

கவிவிருத்தம்.

முற்றிடை யகன்றன கழன்ற முத்தணி
 சிறறிடை யய்ளொடுஞ் செறிந்து சூழ்ந்தன
 பொற்றொடி யெனுமுழை பிடிக்கப் போர்மதன்
 மற்றொரு வலைகொடு வளைத்தல் போலுமே. (௩௦௭)
 பரிபுர மொருதரஞ் சிலம்பப் பல்கலை
 யொருதரம் புலம்புற வுவரி யாகிய
 சுரதவிஞ் சையிலவன் றோளிற் றுஞ்சினான்
 வணாமிரைப் படர்ந்திடும் வல்லி போலவே. (௩௦௮)

கவிநிலத்துறை.

அன்ன மேயெழு பிறப்பினு முனைப்பிரிந் தகலே
 னென்ன வேபுதழ்ந் துணாத்தன னெழுபிறப் பிகந்த
 பின்ன மாயினு மென்னைநீ ரகன் றுளம் பிணிக்குங்
 கன்னிமாருடன் புணருவீ ரொன்சொலிக் கலுழந்தான்.

வாடி னுண்மலர்த் திருமுகங் கருவினான் வருந்தி
 யுடி னுளவ னாடலை யுணர்த்தின னுணர்ந்து
 கூடி னாவ ரிருவருங் கலவியிற் குளித்துத்
 தேடி னுத்தமை யறிகிலா ரிராப்பகல் சிறிதும். (௩௦௯)

உருகி யிப்படி முயங்குநா ளினிலவ னுணர்ப்பான்
 முருக லர்த்திரு மடந்தையே யுனதுபூண் முலையா
 மிரும ருப்பினு லொசிந்தறு பதஞ்சிறை யிழந்து
 மருளி சைக்கொடு தவழ்ந்ததுள் றார்மிசை வண்டு.

இந்த வண்டொரு காலமுன் போலமுன் னிருந்த
 நந்த னந்தனி லணையுமோ வுனாயென நவின்ரு

னந்த வாசகம் பிரிவுணர்த் தியதென வயர்ந்தா
டந்தை பாலவன் குறிப்பையு முணர்த்தினு டனித்து.

மகளு னாத்தசொல் விடத்தினுன் மயங்கிய மன்ன
னிகலி னுனையா னிறுத்துவன் வருந்தனீ யென்று
னிகரி லாதுல களிப்பவ னல்லனோ நிருபன்
பகரில் யானுமங் கவனுடன் செல்வது பரிவால்.

போகி மன்னனும் வளவனை யழைத்துநின் புவிக்கு
நாக வல்லியுஞ் செந்நெலுந் தருகுவோ நாளை
யேகு நென்றுதன் மனையிடைபு புருந்தன னிப்பான்
மோக வல்லிசூ ராவதற் கிருளிலே மொழிவான்.

அரிய லிங்கமொன் றெந்தைபா லிருக்குமங் கதனைப்
பரவி யீரொழு பாராயு முடியின்மேற் றிரித்தான்
புரவ லன்றனை யிரந்துகொண் டென்பதி புருந்தாற்
பெரிய விற்பமுஞ் சித்தியு முத்தியும் பெறலாம்.

என்று கூறினான் மற்றைநாள் வளவனங் கெழுந்து
சென்று சேடனுக் கோதினா னொருபெருஞ் சிறப்பை
யன்று செந்நெலும் வல்லியு மருகனுக் களித்துக்
குன்ற மென்னவே மணிகளு சிதிகளுங் கொடுத்தான்.

அண்ண லேயினு மளிப்பதே துனக்கென வறைந்தான்
மண்ணி லேயெனக் கரியன விலையொரு வரமுண்
டெண்ணி லுன்னிடத் திலிங்கமா மிறைவனைப் பூசை
பண்ண வேண்டுமென் றுனாத்தன னனந்தனும் பகர்
[வான்.

எங்க லோக்கெலா முறைமுறை வழிபடு மிலிங்க
முங்க ஞங்குநான் றநுருவ தன்றென வுரைத்துச்
எங்கை ஈற்றுநீ மெலிந்துதன் மனையிடைச் சார்ந்தான்
கங்கு லிற்றுநீ கங்குலே யிறைவனைக் கண்டான்.

மீன்கு லாமுடி யனந்தனுக் குணசெய்வான் விடையோ
என்பி னுலனைப் போலநின் மருகனு மதிக
னிற்பு மேனியொன் றிரண்டுசு றுகநா மிருப்போம
ன்பு வேண்டி யதொன்றவற கருளெனப் பெயர்ந்தான்

பற்ற ராவர சமலனை மகிழ்ந்திருள் புலர்ந்த
மறறை நானொழுந் தருச்சனை மனையிலே வந்தா
னறறை நாளிரு டுறதா யிருந்தன னமல
ஹற்ற பாதினை மருகனுக் கருளியொன் னுடைப்பான்.

அகித லத்திலே யிருப்பான் மகிதலந் தவனீ
மகனொ ருத்தியிங் குறைவது முஹயல மன்னா
தகைப டைக்கலா மரும்பொருள் படைக்கலாந் தருமம்
புகழ்ப டைக்கலா மிவளுடன் புவிபை புரந்தால்.

வாழ நாளிலே தனைப்பரித் தவனாயும் வருத்தித்
நாழ நாளிலே சரணமென் றவனையே சாரு
மேழை போன்முலை வளருநா ளிடைக்கிட ரிழைத்து
விழு நாளினுங் காப்பதே கடனென விரித்தான்.

3 ர வாளுமொன் றறித்துமின் லுடன்விடை கொ
டுதான், 4 ர வாருவ னனந்தனை யணங்குடன் றே

சூரவாதுததசமுககம.

முது, பாரகத்திலே யணைந்தான் கங்கையிற் படிந்து
வாரணத்தூரி புனைந்தவன் சிராமலை வணங்கி. (௩௩௩)

மாசகற்றிய கோழிமா நகர்தனின் மன்லி
யிசனைக்கன காலயத் தணிபெற விருத்தி
நாசமற்றதோர் திருவிழா நவங்கொ நடத்திப்
புசனைக்குவேண் டியதெலா முதவினான் புரிந்து
கலிவிருத்தம்.

செந்நெலுடன் வெற்றிலை செறிந்தகொடி யெல்லா
மெந்திலை முமாகவென வெங்கணும் விளைத்தே
மன்னலுல கத்துயிர் வளர்த்துவரு நாளிற்
பன்னகத லத்திசிவ பத்தியின் திருந்தாள். (௩௩௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அண்ண விருதா ளருச்சனைபைத் தினமுங் கொழுந
னனுமதியாற்

பண்ணி யடிசி லயின்விடுவ தல்லாற் புனலும்
பருகியிடா

ணண்ணு நியதி தவறாது நடத்தி வருமந்
நாள்களிலே

வண்ண வயிற்றா லிலையிலிளங் கருப்பம் பிறைபோல்
வளர்ந்ததுவே. (௩௩௫)

கருப்ப முதிர்ந்துந் தவறாதே காலா னடந்து
கயிலை யெனும் [ந்து

போருப்பின் கொழுந்தி னடிதொழுவா னொருநா ணட
போம் பொழுது

செவ்வந்திப்புராணம்.

நெருப்பின் குழவி யெனும்பரலா வினைத்தா ளயர்ந்து
 நெடிதுயிர்த்தாள்
 விருப்பம் பெருகுஞ் சேடியர்கண் டனைத்தா ரசைத்தார்
 விசிறியையே. (௩௩௭)

அன்னங் களிக்கப் பிழிகளிக்க நடந்தா
 ளஞ்சீர் றடியளவு
 மின்னு மயர்ந்து மூச்செறிந்து விழுந்தா
 ளங்கோர் வெள்ளிடையில்
 மன்னன் விடுத்த சிவிகையினு மேற
 டிருமபி மனைபுகுதா
 ளின்னுஞ் சிவுளை யிறைஞ்சியலா லயிலேன்
 புனலு மென்றோ. (௩௩௮)

வீர கீர்த மவள்பிடித்துத் தனைபு
 மறந்து மெலிவுற்றாள்
 சார முனிவன் வனமெனவே தாரா
 கிரகஞ் சமைத்தார்க
 வீர வளற்றுச் செங்களப மிறைத்தார்
 சொரிந்தா ரிமசலநல்
 லார வடங்க ளணிந்தார்கள் படுத்தார்
 கழுநீ ரகவிதழே. (௩௩௯)

அயர்ந்து மடந்தை வருந்துதல்கண் டடியார்க்
 கெளிய வருட்கடலுஞ்
 சயம்பு வடிவா யவளெதினோ யிருந்தா
 னந்தச் சங்கரனை

சூரவாதித்தச்சருக்கம்.

வயந்த மெனவே தற்பகப்பூ மலனாச்
 சொரிந்தார் வானவர்கள்
 வியந்து பணிந்து வலம்புரிந்து நீண்டாண்
 மனைக்கு மென்கொடியே. (ஈசு)

சூர வருக்க னதிசயித்துச் சூலிக்
 கிங்குஞ் சூலிதனக்
 ஈர மதிலுங் கோபுரமு மணியா
 லயமு மமைப்பித்துத்
 தேருஞ் சிறப்புந் திருநாளு மகபூ
 சனையுஞ் செய்வித்தான்
 வீர விரத முன்போலநடத்தி
 வந்தாண் மென்கொடியே. (ஈசு)

ஈன்றான் குழவி தனையலுந்தன் சூரவன்
 றனிலு மெண்மடங்காயச்
 சான்றான் மையினு லறநெறியாற் சிவநூற்
 றெளிவாற் றகைபெற்றான்
 மூன்றாம் பெயரான் முடிவாக நாற்பத்
 தாறு முடிமன்னர்
 பூன்று குதிகேர் மகமுடித்து மகவா
 னுலகம புக்கனரே. (ஈசு)

சூரவாதித்தச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் கூ-க்கு திருவிருத்தம்-நாகுகுக.

சிவமயம்.

உறையூரழித்த சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

ஐம்பதாந் தலைமுறை யதனி லேயொரு
வன்பராந் தீகனொனு மன்னன் றோன்றினான்
மின்குளா மணிமுடி மன்னர் மேனியிற்
புன்புலா னிணமழை பொழியும் வேலினான். (க)

அவனிநு புயத்தினுந் கரைந்த மான்றிருப்
புவனமா தேவியோ மலகம் போற்றினு
னிவனிலை யிருக்கடூ னியம்புமாமுனி
சிவனது பீனிவிடை செய்ய லுற்றனான். (உ)

புராந்தகந் கவனல ரெடுக்கும் பொங்கரிற்
பராந்தகந் கணிமலர் பறிக்க வந்தொரு
பிராந்தகன் மலரொலா மெடுத்துப் பெய்துகொண்
டராந்திகழ் வேலினுற் கணிய நல்கினான். (ஈ)

அம்மலர் மன்றலுத் ததிச யித்தனன்
செம்மறன் முடிக்கணி சிறப்பெண் ணாமலே
யிம்மலர் தினந்தரு கென்று கூறினான்
மெய்ம்மலர் வணிகனும் விடை கொண் டேகினான்.
மாலையிற் றுயின்றனன் வனத்தில் வந்திளங்
காலையிற் புதுமலர் கவர்ந்து போயினு

உறைபூரழித்தசருக்கம்.

ஞாலயத் தினுக்கவை யனிக்கு மாமுனி
 சோலையிற புகுத்தலர்ந் தொகைபத் தேடினான்.
 இங்கிவை கண்டிலே னெம்மை யாபவா
 சங்கரன் முடிமிசைச் சாத்தி னோர்களோ
 வங்கதை யறிவதற் காக வவ்விடைக்
 கொங்கவிழ் சிலமலர் கொண்டு போயினான். (சு)

தாணணித் திடுமல ரன்றிச் சங்கரன்
 மேனியிற் கண்டில னமுது விம்மினான்
 கானகப் புதுமலர் களையக் காவலன்
 றேனகப் புனைந்துதன் றேவிக்கீந்தனன். (எ)

அவ்வலர் பகிர்த்தவ னளிக்கும் போதினின்
 மௌவலுந் திறையிடு முறுவன் மாதா
 லிவ்வலர் சிவன்றனக் கினிமை யாதலாற்
 சைவல ஷோதியிற் றரிக்க வஞ்சினான். (அ)

காவலர் காவலன் மகிழக் கைதவப்
 பூவலர் வாணிப னுதவும் போதினில்
 யாவரின் வனமதி லெய்தி னானோ
 மாவனத் திண்முனி மறைந்து நின்றனன். (கூ)

பத்திர ஞாறெனப் படைத்த போதினைக்
 குத்திர வாணிபன் கொய்யு மெல்லையிற்
 கைத்தலம் பிடித்தவன் கழுத்தி லேதன
 ஆத்தரி யந்தனைச் சுருக்கி யுந்தினான். (யு)

செவ்வந்திப்புராணம்.

முன்பிடித் தீர்த்திடு முனியைத் தள்ளியே
வன்புடைக் கயவனும் வலிதினெய்தினான்
பின்பிடித் தன்னிவன் பின்னு முன்னுமாய்
வன்புடைக் காவலன் மனையி னண்ணினான். (௮௧)

ஆயிரந் தரமுறையரச வென்றனன்
வாயிலைப் புரப்பவர் வார லென்றனர்
தூயநீரூ ரந்தண னெறியிற் றோன்றியே
கோயிலுண் முனிவனைக் கொண்டு போயினான். (௮௨)

கலிநிலத்துறை.

மன்னர் மன்னனு மெதிர்கொடு முனிவனை வணங்கிப்
பொன்னு லாவுநல் லாசனங் கொடுத்தெதிர் புநல்வா
னென்ன புண்ணியஞ் செய்தன னீவரவுென்றா
னன்னை போலுவர் யெவர்க்குநீ புகலிட மன்றோ.

கலிவிருத்தம்.

பாதலத் தினும்புதல் கொணர்ந்து பல்பகல்
பூதலத் தினிற்புனல் பொழிந்து பொங்கரிற்
கோதற வளர்த்தலர் கொய்து தார்செய்து
நாதலுக் கணிசுவே னாஞ் நாளுமே. (௮௪)

அப்புதல் வனத்திடை யளிகள் செல்லினுந்
தப்புத லரிதுமற் றெவருஞ் சார்கிலார்
மெய்ப்புது மலரிவன் கொய்து மேவினா
னிப்புலை யனைத்தடிந் திடுக வென்றனன். (௮௫)

உறையூரழித்தசருக்கம்.

கூரு

ஆடா வணிபவற் கலங்கல் பெய்திடுங்
கூடையை யரசவா பறித்துக் கோடலு
மேடவிழ் தொடையெறி பத்த ரன்பவ
ரோடிவெங் கரிமிசை மழுவை யேர்ச்சினர்.

(10க)

விழ்ந்தது கடகரி களிற்று வேந்தனுஞ்
குழந்திது கொடுத்திடு துயர்க்கென் றோளையும்.
போழ்ந்திடு கெனச்சொலிப் புளையு மாமுடி
தாழ்ந்தன னதுபெருந் தரும மானதே.

(10எ)

பழுதெனத் தள்ளிய மலரைப் பண்டொரு
முழுமதி முகத்தினு னெடுத்து மோந்தனர்
செழுமலர் தொடுப்பவர் கண்டு சென்றவர்
சுழலினைப் பிடித்துமென் குழிழைக் செய்தனர்.

மங்கைதன் கணவனா மரசன் வந்திவ
ளங்கைமுன் பற்றிய தலலா யாதலாற்
செங்கையைத் தடிந்திவள் வினையைத் தீர்க்கென
வெங்கணு மவன்புக ழிசைக்க வில்லையோ

(10ச)

புழுச்சுமை மலக்குவை புலவு நாரிய
வழுக்குட லீரல்சீ வழியுஞ் செய்யக
முழுக்குட லுதிரநீர் முனையின்பொதி
பழுக்குட லதைப்பெருந் ளாக வெண்ணுமோ.

(10ஹ)

உழுநரிக் கணங்களுக் குதவு மொண்பொருள்
கழுகினுக் குணவுகட் டியது ளஞ்சியந்

தழலினுக் கிந்தன மான சட்டக
மெழிலுறப் புனையினு மிருப்ப தல்லவே. (௨௧)

நரம்புட னெலுப்புடே'கா னட்ட புன்குடில்
வரம்பறு பினியெலா மெடுத்த வான்கலந்
திரங்குத னனையீடர் புதைத்த சிற்றறைக்
குரம்பையென் றறிந்திலை கொற்ற வேந்தனே. (௨௨)

கலிநிலத்துறை.

கடிகொ ணீல நுண் மணியெனக் கரும்புழுக் கலந்து
பொடிகொ ணித்தில மாலைபோற் றவனாவீர் பொருந்தி
வடிகொண் மாவென வகைக்குளே வருந்திடு மயிர்க்கோ
முடிகொள் கங்கையான் ஷ்டிரும்பிய மலனாரீ முடிப்பாய்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

எட்பகவு மன்பில்லா ரிவ்வுடலிவ் வாறிருந்தாற்
பெட்புறுவர் பேதைமுதற் பேரிளம்பெண் ணீராக
வுட்புறம்பா வைத்தா லுகிர்ப்பருந்தும் வாயசமு
முட்கழுசுங் கல்யாணம் பண்ண முயன்றிடுமே. (௨௪)

பௌவரிகர் காலன் பறித்துயிர்கொண் டேகிஞ
லிவ்வுடல மிந்தனப்பூ மெத்தையின்மே லெய்தியெரி
கொவும் பொழுது சுடுநாறிக் காட்டுமன்றிச்
செவ்வந்தி மாலைமணங் காட்டுமோ தேர்வேந்தே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சண்பகத் தயில நீவி யிமசலந்

தழைய வாட்டி

உறையூழித்தசருக்கம.

யொண்புகை கொடுத்து நானி மெழுகித்தா
துறுத்து மோதி

வெண்புகை நிறத்து மாய்ந்து வெண்டலை
யான போது

நண்புகை விடாம லிந்த நிறுமல

ரணிகு வாயோ.

(உசு)

வேறு.

மின்போ லழியும் வயிற்றாமை வடிவா யழியு

மெய்யுருவாய்

முன்போ லழியும் பிறந்தழியு மடவா ருடனே

முயங்கியதன்

பின்போ யழியு நரைத்தழியும் பேய்போற் றிரிந்து

பெயர்ந்தழியும்

பொன்போல் வளர்த்து மிவ்வுடல நிலையாத்திந்து

போய்விடுமே.

(உஎ)

கலிவிருத்தம்.

சிவன்றனை யிகழ்ந்தொரு கதையைச் செய்தபோர்

சுவம்படு பொழுதவர் தசையை நாடியே

யுவந்துவந் தருந்திய கழுகு மோரியுங்

கவர்ந்தது கசந்தரு வருத்துக் காலுமே.

(உஅ)

சிவனது திரவியஞ் சிறிது கொண்டவர்

நவவிதம் படுமெழு நாகு நண்ணுவா

ரவலவெங் குழிகளிற் கிருமி யாகுவார்

சுவலயந் தனிலொரு கோடி சன்மமே.

(உக)

மெய்க்கமிங் கூற்றுவன் படையில் வெம்புவார்
செக்கிடை யனாகுவா ரழலிற நீகுவார்
துக்கமும் பிணியுமாய்ச் சுழல்வர் சூகரங்
குக்குட மாகுவர் கோடி சன்மமே.

(௩௮)

மானிய நிலம்பதி மகமை யென்பதூர்
தானியந் தனமணி தான மென்பது
மேனிறை கோயிலுள் விதித்த பண்டமு
மானாயர் கொடியினு னமிந்து செய்ததும்.

(௩௯)

தண்டிமுன் கொடுத்திடு தாரு மாரமு
முண்டது முடித்தது மற்று முள்ளவு
மெண்டரு கோயிலின் புறம்பி லெய்திய
வண்டணி தெய்வையலுங் கொளார்நன் மாட்சியோர்.

அல்லலை யுடையவ ரமுத கண்ணினீர்
செல்வமன் னவர்கெடத் தேய்க்குடி வாளெனச்
சொல்லிய மொழிசெவித் தொளைக்கு ளேபுக
வில்லையோ வுடற்பய னிழந்த மன்னனே.

(௪௦)

வாஸிபம் பெருகிலக் கிழமை மாண்பொருண்
மேஷறி விலாமையி லென்றி மேலினுஞ்
சீலமுங் குடிமையுஞ் சதைபு மாலிவை
நாலுமுள் ளவர்கெய னவில வேண்டுமோ.

(௪௧)

விழிதெரிந் திருக்கவுங் குருடு மேவுவர்
மொழிதெரிந் திருக்கவு மூத ராகுவர்

உறையூரழித்தசருக்கம்.

பொழிமது வன்றியு மயக்கம் புணுவ

சழிதரு காலமா மரசர் வண்ணமே.

(௩௫)

திண்புகழ் படைப்பதும் பகையைத் தேய்ப்பது

மண்புரந் தளிப்பது மன்னர் பேணு

வெண்கலை முசுதல் கவரி வீசுதல்

புண்களும் படைத்திடும் புன்னு மாடுமே.

(௩௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

அந்தண ரருளைச் சாரா ர்நம்பய மறுக்குஞ் சேநா

மந்திர மறப்பர் தூலோ ராதலான் மகமுண் டாகா

விந்திரன் முதலா வுள்ள விமையுவ ரவியுண் கொள்ளார்

கந்தரஞ் சிறிது நல்கா காவலன் கொடுமை யாலே.

இன்புடை மறங்க ணல்லோ ரினையவர் குரவ ராகத்

தன்பெருங் கிளைகள் சுற்ற மந்திரத் தலைவ ராக

மன்பதை கனிக ளுநத் தானைகண் மணிவிழாக

வன்பெலாம் வடிவ மாக வரசுமேல் வளரு மன்றோ.

கவிநிலத்துறை.

தெருண்ட சிந்தனை மன்னவ வீதி தூ றிசையி

னுருண்ட தேரின னென்னுமீ விழிகளுண் டிலகின்

மருண்டு மன்னனும் விழியொளி மறைந்திடின் மற்றை

யிரண்டு கண்ணினும் பயனிலை யாகுமே யென்றான்.

கற்பு மங்கையர் நிறையெனும் வரம்பினைக் கடந்தால்

வெற்பு துங்கிட வானகம் புவியின்மேல் விழுந்தா

ல்ற்பு மன்னவன் செய்யகோல் வளைந்திடு மானு
லுற்ப லஞ்செறி மாலையாய் விளக்குவா ருண்டோ.

வேலி யானது பயிச்சீனை துகர்ந்திட விழைந்தாற
கால னூருல குயிரொலர்ங் கவர்ந்திடக் கனன்று
லால மன்னையர் புதல்வருக் கருத்துவ ரானால்
வேலை வேலையைக் கடக்கிலார் விலக்குவார் வேந்தே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம். ,

சுலையின் பிளபு நிலப்பிளவு மணலின் பிளவுஞ்
சிறந்தபுனற்

றலையின் பிளவு மெனநான்கு வகையாம் வெகுளி
தனையுடையோர்

தொலைவி னாகம் புன்விலங்கு நரராய்ப் பிறந்து
துயருழப்பூர்

மலையுந் தக்கா நிழலுடனே மலையுங் களிற்று
மன்னவனே.

(௪௨)

கவிநிலைத்துறை.

சொல்லு கின்றவன் றனையிறை தகுதியிற் றொழுது
நல்ல வாசகம் போலவே நகைமொழி நவிற்ப்
யல்லில் வேறலர் பறித்தவன் றனையெதி ராக்கி
யிலலை யோவலர் பறித்தியோ சூளுரை யென்றான்.

பூவ ளிப்பவ னுரைசெய்வா னிவர்மொழி பொய்யே
காவை யென்னிரு விழியினுற் கனவினுங் காணேன்
யாவ ரிப்படி செய்துபோ னூர்களோ வென்று

நாவ முற்சுட மொழிந்தன னரசனு நவில்வான். (௪௩)

உறையூரழித்தாருக்கம்.

அந்

அழிவு காலம் தாகையா லலொடுப் பவனைப்
பொழிலி லேபுகா தகற்றுவோம் போமெனப் புகன்றான்
வழுவி லாமுனி மன்னரோ தக்கனார் மகம்போற்
புழுதி யாடுமும் மகமுமென் றுணர்செய்து போனான்.
செற்ற மாகவே யிப்படி மொழிதலுஞ் சினந்திட்
டிற்ற மன்னவன் வனந்திலே யொருமல றின்றி
நித்த நித்தநீ கொண்டுவா வென்றன னிருபன் [டான்.
கொற்ற வேந்தனைப் பணிந்துவா னிபன்விடை கொண்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முடித்திடு மரசர்க் கோர்நாண் முடியாத

பழியுண்டாக

வெடித்தபோ தெல்லா மென்றாழ் வெடியாத

போதிற் கொய்தா.

னெடுத்தசெவ் வந்திப் போதி னெதிர்படு

நிழலா மென்னக்

கடித்திகழ் விசம்பிற் றுரா கணங்களு

மறைந்த வன்றே.

(சுஎ)

குரவனா முனிக்கு நாமுன் கொடுத்தசெவ்

வந்தி நாட்போ

தரசனாற் கவரப் பட்ட தெனநனைந்

தாவ வேந்தன்

வாவிடு கனகச் செந்தா மணாப்புது

மலணாப் போலே

யிரவினை யகற்றிக் கீழ்பா விரவியு

முதயஞ் செய்தான்.

(௪௮)

கலிநிலைத்துன்ற.

வண்டு னுதழு நெடேத்தசெவ் வந்திராண் மலனாக் ,
கொண்டு மாமுனி காணவே வணிகனுங் கொடுத்தான்
கண்டு நெஞ்சுநொந் திறைவார்சந் நிதியிலே கலுழந்தான்
பண்டு மாணை யெரித்தவ ரவனுடன் பகர்வார். (௪௯)

அஞ்ச லஞ்சன் முனிவனே யவனைநா மழிப்போ
நஞ்ச மன்னவன் றனதுறை யூரிலே நண்ணி
மஞ்ச லாவிய மானிகை மறுகெலா மருவி
யிஞ்சி சூழும்ந் நகரொழ் தினத்திலே யிறக்கும். (௫௦)

அரன ருச்சனை புரிகுவோ ரடியரைப் பணிவோர்
குரவர் சொற்படி யொழுகுவோ ரிரந்தது கொடுப்போர்
நராமு திர்ச்சியோ ரருமறை சிவாகம நவில்வோர்
திருவு டைப்பணி புரிகுவோ ரரும்கஞ் செய்வோர்.

துன்று கறபினர் யாவருங் கேளுமின் சொல்கே
னின்று தொட்டெழு தினத்திலிப் பதியிறந் தேகு
மன்றி லுற்றவ ரானையாற் சொரியுமண் மாரி
யன்ற கெக்கழி வாசிய வேந்தனு மழிவான். (௫௧)

சுற்ற மோடவன் றானையுங் கயவருந் தொலைவா
ரிதறை நாளிது சிவனுப தேசமென் றெவர்க்குஞ்
சொற்று வாவென வுணாசெய்தார் முனிவனுந் தொழுது
மற்றை நாளுடை யூரிலே யுணாத்தனன் மறுகில்.

தூய ரானவ ரக்கண மேசெலத் துணிந்தார்
நீய ரானவ ரசங்கதி யாடியிற் செறிந்தார்
தூய ராமென வருள்செயுஞ் சிராமலைத் தலைவர்
வாயு வோடெழு முகிலையும் வரவழைத் துரைப்பார்.

சந்த, நான்மறை முனிவனை யிகழ்ந்தவுன் றருஞ்செவ்
வந்தி நாண்மலர்த் தொடையலும் புனைந்திடு மன்னன்
பந்த மாகிய கிளைகளோ டழிந்திடப் பதியும்
வந்த மாமென மறைத்திடு மெனச்சொலி விடுத்தார்.

தாமு மந்நகர்க் கெதிர்முந மாகிமுற் றலத்துக்
கேம மாகவே புறங்கொடுத் திருந்தன ரிப்பான்
மாமு கிற்கண மிடித்ததிர்ந் தெழுநதுமண் மழையுத்
திழு கங்களா விறைந்தன புனலையுஞ் சிதறி. (௫௬)

சண்ட மாருதிக் குழன்றுறை யூரொரு சலியா [துக்
வெண்டி சாமுகந் திரிந்திட வொன்றிலொன் றெடுத்
கொண்டு கீழ்விழ வெறிந்தன பலபல குவையாய்
மண்டி ரண்டன மலைபெருங் குழவிகண் மான. (௫௭)

கூற்ற மன்னவன் றீவினை விளைத்திடுங் கோழி
கீற்ற டைந்துபல் குழிகளா யுயர்ந்தது கிழக்கிற்
காற்று வந்துதன் கரங்களாற் திழ்நிலங் களைய
வேற்று மண்களைச் சொரிந்தன போன்றன மேகம்.

மாட மாளிகை மறைந்தன மறைந்தன மணித்தே
ராட ரங்கெலாம் புதைந்தன புதைந்தன வகங்கள்
கூட கோபுரங் கரந்தன கரந்தன குளங்கண்
மேடு பட்டன காவுட னுவண வீதி. (௫௮)

அந்த மாமுனி யுனாத்ததை யசங்கதி யாடி
யிந்த வாருயி ரிழந்தன மெனக்கனார் திடுவார்
தந்தை தாயருந் கிரங்குவார் கலுழுவார் தளர்வார்
மைந்த ரானவர்க் குருகுவா ராயினர் மாக்கள். (சுடி)

மழைத னக்கிடு சூடையெனக் குழவியான் மறைப்பார்
தழைசெ விப்புநர் முகமத மருப்பிணைத் தந்தி
புழைப ரப்பிய வாயிடைச் சிலர்சிலர் புகுவா
ரழவி றைத்திடு புயலினுக் கஞ்சுவா ரானார். (சுக)

ஒருவ ருக்கிடை யொருவர்வந் தொளித்தொளித் தொ
துங்கிப், பரிவ ருத்தனை "பண்ணிடு மவனெனப் பயில்
வார், வெருவி யக்கன நிலவறை செயச்சிலர் வினாவார்,
புரமெ ரித்திடு பொழுதினி லவுணவைப் போன்றார்.

பாவி மன்னவன் றன்னகர் படுந்துயர் பார்த்துத்
தேவி தன்னுடன் பரியின்மேற் குடதிசைச் சென்றான்
மேவு மவ்விடந் தன்னினு மண்மழை விழுந்த
வாவி கொண்டவன் வடதிசைக் காவிரி யடைந்தான்.

சென்னி யவ்விடைத் திரும்பவு மவன்பெருந் தேவி
தன்ன தாகிய கருப்பமெய் முதிர்ந்திடுந் தளர்வாற்
பொன்னி யாற்றிடை விழுந்தனள் புலையரிற் புலைய
னென்னு மன்னவன் றிரும்பிவந் தவனையு மெடாமல்.

உயிர்பி ழைத்தடி லேதுவிற் றேனுமுண் பாமென்
செயிரி ழைத்த சொற் படியவன் வினாவுடன் சென்ற

உறையூரழித்தசருக்கம்.

அந்

னயிர்கொழித்திடுகாவிரிக் கரைபுகு மளவிற்
றுயர்பு டைத்துநொந் தவனொடு வீழ்ந்தது துரகம்.

மாவு மன்னனு மறைந்திடப் பொழிந்தமண் மாரி
காவி னின்றகண் மலரொலாம் பறித்துமுன் கவர்ந்த
பாவி யென்றிவன் விருப்பமா னதுகெடும் படிக்குப்
பூவி னான்முறைத் திடுவது போன்றன புயல்கள். (சுசு)

பிறைமுடித்தவர் முனிவின லயிர்மழை பெய்த
தறையி வித்தனை யாயிரந் தலமென வறியு
முறைக ளிட்டன போன்றிருந் தனவுறை யூரிற்
குறைய நத்திசை திசையெலா நின்றந்தமட் குவைகள்.

கண்ணி னொருட் பெருமழை பொழிந்திடுங் கடவுண்
மண்ணி னான்மழை பொழிந்திடு முகிலினை மாற்றிப்
புண்ணி யஞ்செயா வளவனூ ரழித்தது போதும்
விண்ணி லேகுமென் னுரைத்தனன் மறைந்தன மேகம்.

கலிவிருத்தம்.

வன்னி வண்ணர் மலரை முடித்திடுஞ்
சென்னி பட்ட திறமுறை செய்தனம்
பொன்னி யாறு பொருந்திடர் மூழ்கிய
கன்னி மாதின் கதையை விளம்புவாம். (சுசு)

கலிநிலத்துறை.

மேனி றைந்தெழ வருந்தியும் புனலிடை வீழ்ந்துஞ்
சூனி றைந்துகொண் டிரும்புனற் சுழிகளிற் சுழன்று

சூய

செவ்வந்திப் புராணம்.

மானி றைந்திடு கொடியவர் திருவரு ளாலே
தானி றந்தில ளொழுகின ளனுகின டடத்தை. (எய)

கடையி லேயருந் தவம்புரி பவனருட் கண்ணுன்
பிரம மாநதி யென்பவன் குலத்தினும் பெரியோ
னரிவை யவ்விடை வருதல்கண் டெடுத்தன னவடன்
றெரும ருந்துய ரகற்றினு னடைவிலே தேற்றி. (எக)

தந்தை யாஹுன தச்சமுந் தளர்ச்சியுந் தவிரா
பெந்த லுரொவன் றேவியுன் னுமம்பா தென்று
னந்த னுளனே யன்றையே யத்தனே யருளே
யெய்தை யேயுனக் கண்டக்கல மடைக்கல மென்றுள்.

திரிசி ராமலை யிறையவன் திருவுளஞ் சிதைத்த
புரவ லன்னுயிர்த் தேவியான் புவனமா 'தேவி [ன்
சொரியு மண்மழைக் கச்சமாய் மனுசுலந் தொலைத்தோ
சுரக தந்தனை யுகைந்தன னென்னையுங் கொண்டு.

அச்ச மாய்விழுந் தாற்றிலே மிதந்துனை யடைந்தேன்
சச்ச வார்கழ லரசனெவ் விடத்தனோ கானே
னெச்ச மானது வேண்டுமிக் குலத்தினுக் கென்று
பிச்சி யாகியு முயிர்கமந் திருந்தனன் பிழைத்து. (எச)

ஐய வென்றழு துரைத்தன ளந்தண னவனோர்
பைய வேகொடு சென்றுபோய்ப் புகுந்துதன் பதியின்
மையில் கற்புடை மனைவியோடு மொத்தனன் வனத்திற்
றையல் வந்தது மவளது பெருமையுந் தகவும். (எடு)

உறையூரழித்தசருக்கம்.

கூது

கவிவிருத்தம்.

கருப்பமா னதுஹை கமலச் சீதையை
விருப்பமாய் வளர்த்தவான் மீகர் டோலவே
யருப்பமுங் குறைவிலா தமிழ்த் நன்புன
றருப்பண நிகர்மணித் தாம மாஷிகை. (எசு)

சந்தன மிமசலம் பனிதந் தண்மலர்
கந்துக் கம்மனை கழங்கு பைங்குளி
சந்தர வோதிமந் தோழி மார்களுந்
தந்தன னவளது தளர்ச்சி நீங்கவே. (எஎ)

இன்புட னிப்படி யிருக்கு நாளிலே
யொன்பது திங்களு நிறைந்த தெள்ளிழை
தன்புடை மருத்துவத் தலைமை மாதுகா
யன்புட ன்மைத்தன எனன்றி டர்மலே. (எஅ)

பூரண கருப்பமாய்ப் பொறையு யிர்த்திடுஞ்
சிரிய தினத்திலோர் முனிவன் சேர்ந்தன
னோடையுங் கரணமும் யோக முஞ்செறி
வாரமு நன்மையாய் வருதல் கண்டனன். (எசு)

திரிபுவ னப்பெருந் தேவி யேயின
மொருகடி கையிற்பெஹை யுயிர்த்தி டாதுகொள்
பெருநல மெனச்சொலிப் பெயர்ந்து போயினு
னரிவையுஞ் சரணமே லாக நின்றனள். (அய)

முற்றிழை முனிசொலு முகுர்த்தந் தன்னிலே
பெற்றனள் குழுவியைப் பிழையை நேரென

நித்தமும் வளர்ந்தது நிதியுஞ் சாதக
முற்றி நினைத்தகி லோலை தீட்டினார் (அக)

சுண்டென் றீயுட் னிருந்த கோமக
னாண்டொரு நான்குசென் றழகின் வீறினான்
ஹாண்டிய பெரும்புகழ்ச் சோழ மண்டலங்
காண்டந வெங்கணுங் கான மானதே. (அஉ)

அன்புடைச் சாரமா முனியு மத்தலந்
தன்பொருட் டாகவே யிறந்த தன்மையால்
வன்புடைக் காவலன் மந்தி ரிக்குழா
மின்பமுற் றுறையுமவ் விடத்தி லெய்தினா. (அங)

தொல்லையி னமைச்சரே சோழ மண்டலம்
புல்லிதா யிப்படிப் போத னீதியோ
வல்லிய முயர்த்தவன் மரபிற் றேன்றினே
ரில்லையோ தேருமி னென்று கூறினான். (அச)

அமைச்சருந் திருவுள மாகி லையனே
யுமைக்கிறை யருளின லுலக மேழையுஞ்
சுமக்குநல் லொருவனைச் சோழன் றேன்றலை
யிமைக்குமுன் கொணருவோ டென்று கூறினார். (அரு)

காவலன் காவிரி கடக்குங் காலையிற்
றேவியும் புனலிடை வீழ்ந்துநீரமுற்
றாவியோ டிருந்தன ளறிமி னென்றனன்
யாவரும் புகழ்முனி யிருக்கை யெய்தினான். (அசு)

உறையூரழித்தாருக்கம்.

கூங்.

சட்பதங் குடைமதத் தறுகண் யானையைக்
கட்படம் புனைந்துதண் கரையி னேகெனத்
கொட்புற விடினது கொணரு மென்றுநம்
முட்கலந தமைச்சர்க ளொருமிந் னேகினார். (அங்)

முனிவுனுங் கிவையெலா மொழிகு வாடுமனந்
துனைவொடுஞ் சென்றுதங் கருத்தைச் சொல்லினு
ரனைவரு முயலுமென் றருளி னானவர்
கனைகளிற் றினைவிழி கட்டி யேவினார். (அஅ)

அரசிப நடந்துல கனைத்துந் தேடியே
காபொரு காவிரிக் கரையிற் சண்பக
மரு மலி திருநில மருங்கிற் சென்றது
திருமகன் சிதைத்தனன் சிற்றி லவ்விடை. (அக)

சிறுமகா ருடனவன் சிதைக்குஞ் சிற்றிலின்
மறுவறு கடகரி வந்துருன்பணிந்
திறைமகன் றனைக்கரத் தெடுக்க லுற்றது
குறுமகா ரனைவரு மிரிந்து கூவினார். (கா)

தாயரை யடைந்துநின் றனையன் றன்னைவர்
தாயிருங் களிநெடுத் துசைத்த தென்றனர்
வாயினி லறைந்துகை வயிற்றில் வைத்தவ
யேவந் தணனுடன் ரொழுது சொல்லினார். (கா)

அந்தண னவ்விடை யணுகு மெல்லையிற்
றந்தியுந் துதிக்காஞ் சலித்து, நின்றது

சிந்தையி னுணர்ந்திறை தேவி யேகரி
யித்தன மிவன்புதந் தெழுது கென்றனன். (கூஉ)

கிறினள் பதத்தினிற் கிரியி னுச்சியி
னேறிய கதிரொன வெடுத்த தொண்கரி
வீறிய மத்தக மிசையிற் றேன்றினான்
தேறினன் சிவன்செய லென்று தேவியே. (கூங)

திருநல மறையவர் மலரைச் சிந்தின
ரருமறை யந்தண னாகி கூறின
னொருகரிக் கோடுகி ழிருந்த ஷள்ளடி
யிருகரிக் கோடுமே லிருக்க வுற்றதே. (கூச)

உன்னத மதகரி யுவந்து சென்றருண்
மன்னிய திரிசிரா மலைக்கோ முந்தனார்
சந்திதி முன்னரா தரிக்க வைத்தது
சென்னிதன் சென்னியின் முடியைச் சேர்த்தினார்.

மந்திரக் கிழவருங் கினையின் மாந்தருந்
தந்திரத் தலைவருந் தானை மாக்களுஞ்
சுந்தரத் துணைவரு முறுதிச் சுற்றமும்
வந்துடன் வளைந்தன வாரிபோல்வே. (கூசு)

கழைச்சிலை யிவன்கரி காலச் சோழனென்
றழைத்தனர் கடமையு மாறி லொன்றுகொண்
டொழித்தனன் றுயரொலா முலகம் யாவையும்
பிழைத்தன பகைமையும் பிணியு மற்றவே. (கூஎ)

உறையூரழித்தசருக்கம்.

சுரு

கடலெனுங் காவிரிக் கரையுங் கட்டிமுன்
செடிபடு தென்கரைச் சிவால யங்கரும்
வடகரை வாய்த்தலை வயலு மாக்கினுன்
படவர வின்முடிப் பார நீக்கினுன்.

(சுஅ)

சேரனுஞ் செழியனுந் திறைய ளந்திப.
வீரனிப் படிபடி புரக்கும் வேலையிற்
சாரனென்பவன்புரி தவத்தி னுன்மகிழ்ந
தாரணந் தொழுமவ னருளி னெய்தினுன்.

(சுஆ)

வரமுனி வணங்கினுன் வரங்கள் யாவையுந்
தருகு வ முனையெனச் சாரன் கூறுவா
னருமலர் திருமதி யாற ணிந்தவா
பரகதி பெறவருள் பாவி யென்றனன்.

(ஈ)

இக்கதை விரும்பினோ ரொவர்க் ளுங்கதி
புக்குறை யவும்வரம் பொழிக வென்றனன்
றக்கதென் றருண்மிகு சார மாமுனிக்
கக்கணஞ் சிவபத மருளிப் போயினுன்.

(ஈக)

முனிவனை வழுத்தினார் முனிவர் யாவரும்
புனிதன தினையடி புகழு மெந்நுதயே
யினியொரு கதையை யு மியம்பு கென்றனர்
கனியொடு மயிர் தொடுங் கலந்து கூறுவான்.

(ஈஉ)

உறையூரழித்தசருக்க

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் டி-க்கு திருவிருத்தம். சாகையி.

~~~~~

தாயுனசருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தோனே நெருக்கிக் தினர்ந்திடையாற் சுமக்க
 வந்தாய்ப் பகிரண்ட
 கோள மளவுங் குவிமுலையார் திருமே
 னியிற்செய் குங்குமமும்
 வேனே முனிந்த வருந்தவத்தோர் மனத்தைத்
 நிருகு மெல்லோத்ப்
 பாளே மணமும் பரிமளிக்கும் பதிகா
 விரிப்பும் பட்டினமே. (1)

நச்சோ திமமுந் தொழுநடையார் நயனா
 யுதமு னடைந்தோரைத்
 தைச்சோ டையிலே கழுநீருஞ் செந்தா
 மரையுந் தவம்புரிய
 மைச்சோ லையிலே வினையாடிக் குமிழ்மேற்
 றிரும்பி வள்ளைசெறி
 பச்சோ லையிலே மையெழுதும் பதிகா
 விரிப்பும் பட்டினமே. (2)

கலங்கலத்துறை.

மாவிரிக்கும் பொழில்கள்சிலை மதனா ரிகளும் வய்ப்ப
 ரியும், பூவிரிக்கு நெடுங்கணையு மொழியா தளிக்கும்

தாயானச்சருக்கம்.

பொன்னகாங், காவிரிக்கு வடபாலாய் மகரா வ்யத்தின்
கனையதுவாய்ப், பாவிரிக்கும் புகழ்ப்படைத்த பதிகா வி
ரிப்பும் பட்டினமே. (௩)

வேறு.

எட விழ்ந்ததார்ப் பேதையர் மணல்களி விழைத்த
வீட ழிந்திடப் பொருந்தினா நினாகளை வெகுண்டு
கூடி சின்னுகின் றரியதித் திலமணி கொண்டு
நாடி வேலையைத் தூர்த்திடுஞ் செழும்புகார் நகரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

காளைய ருடனே காமக் கள்ளாண்டு

கனித்த மாநர்

தோளினிற் பரிந்த முத்தத் தொகைமணி

தூரவி னோடே

நீளா மியத்தி னின்றும் விரைவுட

னெருங்கு வீழ்தன்

மீளவுங் கடலின் மீதே விளைந்திட

வித்தல் போலும்.

(௫)

முற்றிழை மடவார் சூடிச் சுடித்துவிழ்

முல்லை மாலை

சுற்றிய திரையா லாழிச் சுழியிடை

யுலவுந் தேரற்றங்

சுற்றிள் வரையாற் றேவ ரமிர்தினைக்

கடைந்த போதி

செவ்வந்திப்புராணம்.

னறறெழுந் தலையிற் றேன்று மரவுரி
யென்ன லாமே.

(சு)

சிவன ருட்பெறு மியற்பகை நாயனார் சிறப்பா
லவத ரித்தது மன்றியே பின்னாவந் தருளத்
தவமிழைத்தமா நகரமுன் றாங்குடித் தலைவர்
நவநிதிக்கெலாம் பிறப்பிடஞ் செழும்புகார் நகரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அத்திரு நகரில் வாழு மரதன

குத்த னென்னும்

பித்திகை யலங்கன் மார்பன் பெருங்குடி

வணிக-னென்பான்

றத்தையே யனைய தேவி தன்னுடன்

செருக்கு நாளிற்

புத்திர செல்வம் வேண்டிப் புரிந்தன

னிறைவர் பூசை.

(அ)

மதலையைப் பெறமுன் னாளில் வரமிலா

நிலைமை யாலே

புதல்வியைப் பயந்தா னந்தப் புதல்வியுந்

தவழ்ந்து நின்று

குதலையுந் தெளிந்து பொன்னங் கொம்புபோல்

வளர்ந்தாண் மார்பிற்

தாயானச்சருக்கம்.

நிதலையங் குரும்பை தோன்றிற் றனங்கனுந்
திறையிட்ட டானே. (க)

அத்தனு மகட்குத் தன்பே ரளித்தன
னதன்பின் னாகச்

சித்திர மயிலன் னானைத் திரிசிரா
மலையில் வாழு

மெய்த்தந குத்த னென்னுயி பெருங்குடி
வணிகன் வேட்டான்

மத்தகக் களிற்றோன் மாணை யளகையான
வரைந்த தென்ன. (ங)

கலிவிருத்தம்.

அரதந பாலனன் களித்த வன்னமும்
விரிதந சூத்தனு மிரதி வேட்டையிற்
பொருதன ரிளமுலைப் பூத ரங்களு
மிருபுய மலைகளு மெதிர்பு நின்றன. (ஐ)

குருகின நெரிதரக் குவளை சேப்புற
விருவரு முறைமுறை யிலவ வாயிதழ்
பருகினர் மெழுகெனப் பசும்ப தத்திலே
யுருகினர் கரைந்திரண் டியிரொன் றாயினார் (உ)

இரதியு மதனனு மியைந்த வாரெனச்
சுரதமும் புலவியுந் துணிவு மெய்துநான்
மருகனுந் தன்பதி மருவ வேண்டுமென்
றரதந பாலனுக் கறிவித் தானரோ. (ஊ)

செவ்வந்திப்புராணம்.

மணிமுத வியபல வளித்து மாதல
 னிணைமலர்க் கரமெடுத்தேகு கென்றனன்
 னுணைவிதன் வருத்தமுந் துயரு மாற்றியே
 'வணிகனூந் திரிசிரா மலையி லெப்தினான். (101)

எய்தியங் கிருவரு மியைந்த நல்லறஞ்
 செய்தள ரிளங்கொடி திரிசி ராமலை
 மெய்ப்பா யன்பினால் வெள்ளி நாடொதுங்
 கைதொழப் புகுந்தனள் கணவ னேவலால் (102)

இருவரு மிப்படி யியங்கு நாளிலே
 யாதந பாலனு மிறுதி யாயினு
 னுருகிய கிளைஞரிங் கோலை யேவினார்
 மருகனு மங்கையுங் கண்டு மாழ்கினார். (103)

திருறு மயிலெனத் திரியுந் திண்கணை
 பாயினம் பிணையெனப் பதைக்கும் பைந்தொடி
 தாயரை நனைந்துகுந் தனித்தி யோவெனு
 மாயிரந் தாராயா வழுது விம்முமே. (104)

முலைகளும் விழிசொரி புனலின் மூழ்கின
 வலைதரு புனலிடை யணங்கு மூழ்கினு
 னுலையுறு மெழுசென வருகி னுளவள்
 கலைகளுஞ் சொரிந்தன கண்ணி னீனாயே. (105)

மங்கையை மகிழ்நனு மார்பிற் புல்கியும்
 பங்கய மலர்க்கரம் பற்றி நல்கியுஞ்

தாயானச்சருக்கம்.

செங்கய லொழுதுசித் திலங்கண் மாற்றினு
னங்கவ ளடைவிலே துயரு மூற்றினுள். (108)

சீரிய விரதமும் வீருந்துஞ் செய்ஷகபு
மூரிய லாண்மையு மொழுது தாளிலே
வாரியிற் கவுந்துவ மணியை நேரொனக்
காரிகை வயிறறிளங் கருப்ப முற்றதே. (109)

சூனிறைந் ததுவரி தொய்யி னீங்கிணு
பானிறம் படைத்தது குமுதம் பங்கய
மேனிகழ் சுரும்பென முலைக்கண் வீறின
வானிடை வயங்குய் துரோம வல்லியே. (110)

ஆன்னையு மகஞ்செய லறிய வேண்டுமென்
துன்னினு ளப்பொழு துவரி நீரயின்
மின்னுயிர் பெருமுகி ழுளை வீழ்த்தன
பொன்னியு மிருதகை புரண்டு வந்ததே. (111)

ஆறது தடையினு லன்னை யேகுதன்
மாறின ளாதந வதிய றிந்திலன்
பேரொடு பிறந்தகம் பெரிதுஞ் செய்திடக்
சுறரும் பொருளொலாங் ழிகாண்டு செல்லுமே.

பூளையின் சுமையெனக் குழல்பொ லிந்திடப்
பாளையங் குழனிதழ்ப் பவளச் சேடியர்
தோளையு மணந்துவெண் மிகிலை மேற்கொடு
நாளாவந் திடுமல தின்று நண்ணுமே. (112)

செவ்வந்திப்புராணம்.

எதிர்நடந் தன்னையை யிறுகப் புல்லுவோங்
கதிநடந் திளைத்தசெங் கமலம் பற்றுவோ
மதிமுக வெயர்வெலா மாற்று வோமென
வதிசய வுணர்வின லனைத்து மெண்ணினுள்.
மின்றிகழ் முருங்குலா ணினையும் வேலையிற்
றென்றிசை விளங்கிய தேவர் நாயகன்
குன்றெனு நெடுஞ்சிலை கொண்ட நாயகன்
மன்றலங் கருங்குழன் மடந்தை நாயகன். (உசு)

சங்க ரன்சிவன் சதாசிவ வீகனீ சானன்
புங்க வன்றிரி புராந்தகன் புராதனன் புராணன்
கங்கை நாயகன் கறைபிடிற் றிறைநுதற் கண்ணு
னெங்க ணாயக் கிராமயன் சிராமலை யிறைவன்.

பூர ணன்பரன் பராபரன் வெள்ளியம் பொருப்பன்
கார ணன்மத னுந்தகன் காலனைக் கடிந்தோன்
வார ணந்தனை யுரித்தவன் மறைப்பொருள் வகுத்தோ
ரை ணன்றனக் கரியவன் சிராமலை நாதன். (உஅ)

முடித்த வெண்பிறை நிகொன வளைந்திடு முதுகி
லடித்த வெண்ணிலா வளைந்தபேர் னனைக்குழ லசையத்
திடத்தி னுரு ணடத்துவோ மெனவொரு செங்கோல்
பிடித்த வாறென வேணுதண் டங்கையிற் பிறங்க. ( )

ஏட விழ்ந்தபூங் குழலிதன் விரீதநன் றெனக்கொண்
டாடு மாறெனத் திருமுக மண்டல மசையச்

தாயானச்சருக்கம்.

சூடு கங்கையின் றிவலைபோ னுதல்வெயர் துளிக்க
நீடு கொன்றைபோ லொருபணி களத்திடை நிகழ.

நின்று நின்றுசென் றிளைப்புற நெடிதுழைச் செறிய
வென்று செங்கையிற கழையின்மே லுடலெல்லா மொ
டுககிழ், கன்று மாணையு மழுவையும் ஷிடையையுங் கர
ந்து, மன்றி லாடலு மொழிந்தவ ளன்னிபோல் வந்
தான். (௩௧)

காய பண்டமு மெண்ணெயின் கலசமுங் கனகத்
தூய முத்தணி கலன்களும் விலையிலாத் துகிலு
மேய மங்கைய ரிருவாமேற் சீமைகளா வெடுப்ப
மாய வன்றனக் கரியவ னெளியனாய் வந்தான். (௩௨)

தூர வந்திடு மூவளையின் றவளெனத் துணிந்தரள்
சேர வந்திடும் பொழுதினி லெழுந்தெதிர் சென்று
பார வந்தனை புரிந்திரு பதங்களிற் பணிந்தா
ளார வந்திரு கரங்களாற் றழுவின ளன்னை. (௩௩).

மோந்து கொண்டன ஞ்ச்சியை மோந்தனண் முகத்
தைக், காந்த ஞந்தொழுங் கரங்களை யழுத்தினள் கண்
ணிற், பாய்ந்த கண்ணினீர் புலர்ந்திட வருண்மொழி
பகாந்து, சாய்ந்த கொம்புநேர் டீகளுட னிருந்தன டவி
சில். (௩௪)

எண்ணி லாவருங் காயபண் டங்களா டெவையும்
வண்ண மேகலைப் பேழையுங் கொணர்ந்தமங் கையருக்

செவ்வந்திப்புராணம்.

எதிர்நடந் தன்னையை யிறுகப் புல்லுவோங்
கதிநடந் திளைத்தசெங் கமலம் பற்றுவோ
மதிமுக வெயர்வெலா மாற்று வோமென
வதிசய வுணர்வினா லனைத்து மெண்ணினாள்.
மின்றிகழ் முருங்குலா ணினையும் வேலையிற்
றென்றிசை விளங்கிய தேவர் நாயகன்
குன்றெனு நெடுஞ்சிலை கொண்ட நாயகன்
மன்றலங் கருங்குழன் மடந்தை நாயகன். (௨௬)

கவிநிலைத்துறை.

சங்க ரன்சிவன் சதாசிவ லீகனீ சானன்
புங்க வன்றிரி புராந்தகன் புராதனன் புராணன்
கங்கை நாயகன் கறைபிடிற் றிறைநுதற் கண்ணு
னெங்க ணாயக் கிராமயன் சிராமலை யிறைவன்.

பூர ணன்பரன் பராபரன் வெள்ளியம் பொருப்பன்
கார ணன்மத னுந்தகன் காலகைக் கடிந்தோன்
வார ணந்தனை யுரித்தவன் மறைப்பொருள் வகுத்தோ
ரை ணன்றனக் கரியவன் சிராமலை நாதன். (௨௮)

முடித்த வெண்பிறை நிகொன வளைந்திடு முதுகி
லடுத்த வெண்ணிலா வளைந்தபேர் னனைக்குழ லசையத்
திடத்தி னுரு ணடத்துவோ மெனவொரு செங்கோல்
பிடித்த வாறென வேணுதண் டங்கையிற் பிறங்க. ( )

எட விழந்தபூங் குழலிதன் வீரதன் றெனக்கொண்
டாடு மாறெனத் திருமுக மண்டல மசையச்

தாயானச்சருக்கம்.

சூடு கங்கையின் நிவலைபோ னுதல்வெயர் துளிக்க
நீடு கொன்றைபோ லொருபணி களத்திடை நிகழ.

நின்று நின்றுசென் றிளைப்புந் நெழுதுமுச் செறிய
வொன்று செங்கையிற் கழையின்மே லுடலெல்லா மொ
டுக்கிந், கன்று மாணையு மழுவையும் விடையையுங் கர
ந்து, மன்றி லாடலு மொழிந்தவ ளன்னைபோல் வந்
தான். (௩௧)

காய பண் — — — ன்னெயின் கலச்சமுங் கனகத்
தூய முத்தணி கலன்களும் விலையிலாத் துகிலு
மேய மங்கைய ரிருவாமேற் சமைகளா வெடுப்ப
மாய வன்றனக் கரியவ னெளியனாய் வந்தான். (௩௨)

தூர வந்திடு மூவனையின் றவளெனத் துணிந்தாள்
சேர வந்திடும் பொழுதினி லெழுந்தெதிர் சென்று
பார வந்தனை புரிந்தீரு பதங்களிற் பணிந்தா
ளார வந்திரு கரங்களாற் றழுவின ளன்னை. (௩௩)

மோந்து கொண்டன ஞ்ச்சியை மோந்தனண் முகந்
தைக், காந்த ஞந்தொழுங் கரங்களை யழுத்தினள் கண்
ணிற், பாய்ந்த கண்ணினீர் புலர்ந்திட வருண்மொழி
பகர்ந்து, சாய்ந்த கொம்புநேர் டிக்களுட னிருந்தன டவி
சில். (௩௪)

எண்ணி லாவருங் காயபண் டங்களா டெவையும்
வண்ண மேகலைப் பேழையுங் கொணர்ந்தமங் கையருங்

செவ்வந்திப் பரணம்.

குண்ணு நீர்முத லளித்தநல் லடி சிலு முதலித்
கண்ணே நேனானுந் தாயுட னிருந்தனள் களித்து. (௩௮)

மற்றை நாளிலே யுநரநொந் தழுங்கின மகளை
பெற்ற தாயெயித் துணைத்துமேற நயிலமும் பெயது
முற்று மன்பினான் மருத்துவத் தொழிலெலா முடி
தான், குற்ற மொன்றிலா மடந்தையும் பயந்தனள்
குழவி. (௩௯)

குழவி யின்றவட் கருமருத் தெண்ணையுங் கொடு
தே, யெழுதி னத்தள விழைந்திடுஞ் செயலெலா மிய
ற்றி, யழகு தொட்டிலுட் டெயிற்றியங் கொருமதி யா
வா, மழக ளிறறினை முருகவே னெனும்படி வளர்த்தாள்.

சிதலை சிற்றெறும் பிளஞ்சினை சிலையினுட் டேனா
பதக மானிட ரிமையவ ரிந்திரன் பதுமன்
முதலி னோர்தமை வளர்த்தரு ளிறையெதிர் முகமாய்
தலை யொன்றினை வளர்த்தது புதுமையோ மறையோ.

மையு லாமழைக் கருமுகிற் படத்தினை மாற்றித்
துய்ய வெண்முகிற் படமெனும் விதானம்வான் னுலத்
கிற், றைய துண்ணிஷ்ட யாதந் வதியையங் கறிபர்,
பைய வந்தன ளவனெய்து யாகமுன் பயந்தாள். (௩௯)

மாது லன்பெருந் தேவிதன் மனைபிடை வருதல்
காத லன்பினுற் பெருந்தந் குத்தனுங் கண்டா

தாயானச்சுருக்கம்.

னேதி லார்களிவ் விருவரில் யாவரோ வென்ற
 னேது முன்னவள் 'குந்தனண் மடநலா னுறையுள்.
 முன்னர் வந்திருந் தருளிய தாயெதிர் முகமாய்
 பின்னர் வந்ததா யிருந்தன ள்திசயம் பிறந்த,
 தன்னை யாவளென் றரதந வதிமருண் டனைந்தான்
 மின்னை நேனொன விசம்பிலே மறைந்தனன் விமலன்.()

உந்தி யாறணி சடையிளம் பிறைதனக் குறவுத்
 தொந்த முண்டென வருமதி போற்குடை துலங்க
 விர்த மண்டல மிந்துமண் டலமென விறங்கி
 வந்த தாரகைக் கணமெனச் சொரிந்திட மலர்கள்.(சுஉ)

தேடி யோதிமம் பறந்திட விரிந்தவெண் சிறை
 போன், மாடி ரண்டினு மசைந்தன சாமனா வயங்கத்,
 தோடு சேர்குழை மருவிய தும்புரு விசைகொண், டா
 டு பாம்பென வால்வட் டங்கணின் றசைய. (சுஉ)

அந்த ரத்திலோ ரிருபது விற்கிடை யளவின்
 மந்த ரப்பெருஞ் சிகரிமேல் வருமணி மலைபோற்
 சுந்த ரத்தொளிர் விடையின்மேல் றேன்றினான் றே
 ன்ற,விந்தி ரப்பெய ருடையவன் முதலினே ரிறைஞ்ச.

தேவ துந்துபி முழங்கின முழங்கின சின்ன
 மாவ லம்புரி யொலித்தன வொலித்தன மதங்க
 மூவ ரோடுமுப் பதின்மரு முனிவரு முளரிப்
 பூவை நேர்சொலு மிருகாங்குவித்தெதிர் போற்ற.

செவ்வந்திப்புராணம்.

தொல்லை யாக்ம நான்மறை யெதிரொதிர் துதிக்க
வல்லி நாண்மலாக் க்டவுளு மம்புய மனையின்
வல்லி நாதனு நடந்திரு புடையினும் வணங்க
மெல்ல மெல்லவே யுவந்துகைத் தருளிஞன் விடைடை.

வேத வேள்வியந் தணர்கள்பா சுபதர்மா விரத
ராதி சைவர்க ளாதிபா வாலய மமைப்போர்
காத லைந்தெழுந் துரைப்பவ ரனைவருங் காணப்
பூத நாயக னுடன்றிருக் கோயிலுட் புகுந்தான். (௪௭)

நாயி னுங்கடை யானவ ராயினு நயந்தாற்
சேயி னும்பரி ஷாகவந் தருள்செயுஞ் சிவனை
யாயி ரம்பெய ருடையவண் ணலையுல கனைத்துந்
தாயி னல்லவ னல்லவ னென்றன தழைக்க. (௪௮)

மாதந குத்தனு மனைம டந்தையு
மேதமில் கிரோளு மிமய நாயகி
நாதனை யனுதினம் பணிந்து நாரணன்
வேதனு மறிவுளும் பதத்தின் மேவினார். (௪௯)

சத்திய மிதுவெனச் சாற்றி னுன்முனி
பத்திகொ டனைவரும் பரவிக் கூறுவா
ரித்தல மினையோ விதனில் வைகுவார்
முத்தியை யடைவது மொழிய வேண்டுமோ.

வேறு.

வைய மின்புற மாதர்கற் போங்குத
செய்ய கோலை யரசன் செலுத்துத
பெய்க வானஞ் சிவாலயம் பிடுற
சைவ மென்னுஞ் சமயந் தழைக்கவே (ருங்)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தும்.

இனிய விந்தக் கழையினொன்று படித்தபேரு
மெழுதினரு மிருசெவியி லேற்ற பேரு
மனையிடத்தி லுபசரித்து வையத்தபேரும்
வாசிப்போர்க் குறையு ளுண்டி வழங்கி னோருந்
தனமிசுதி நெடுவாழ்க்கை யடை வர்நல்ல
தனையாயும் பெறுவர்கிவ பதமுஞ் சார்வ
ரனலணுகா தாவமுறா டுகைசேரா
தருளுமில் முறையிருந்த வகத்திற் றானே.
தாயானசருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கமெக-க்கு திருவிருத்தம் ஐாடும்.

செவ்வந்தி. ௨ பாணம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

